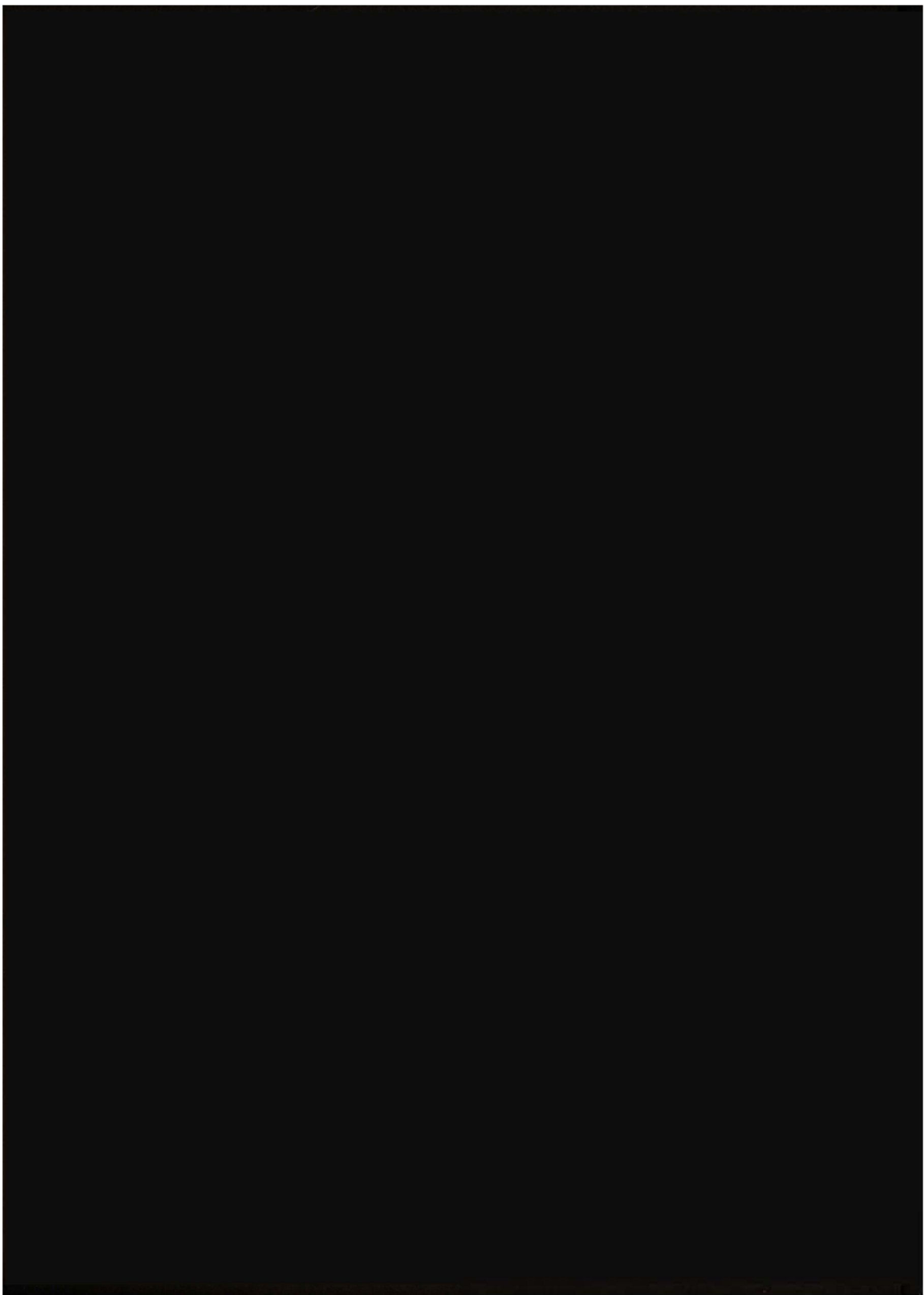
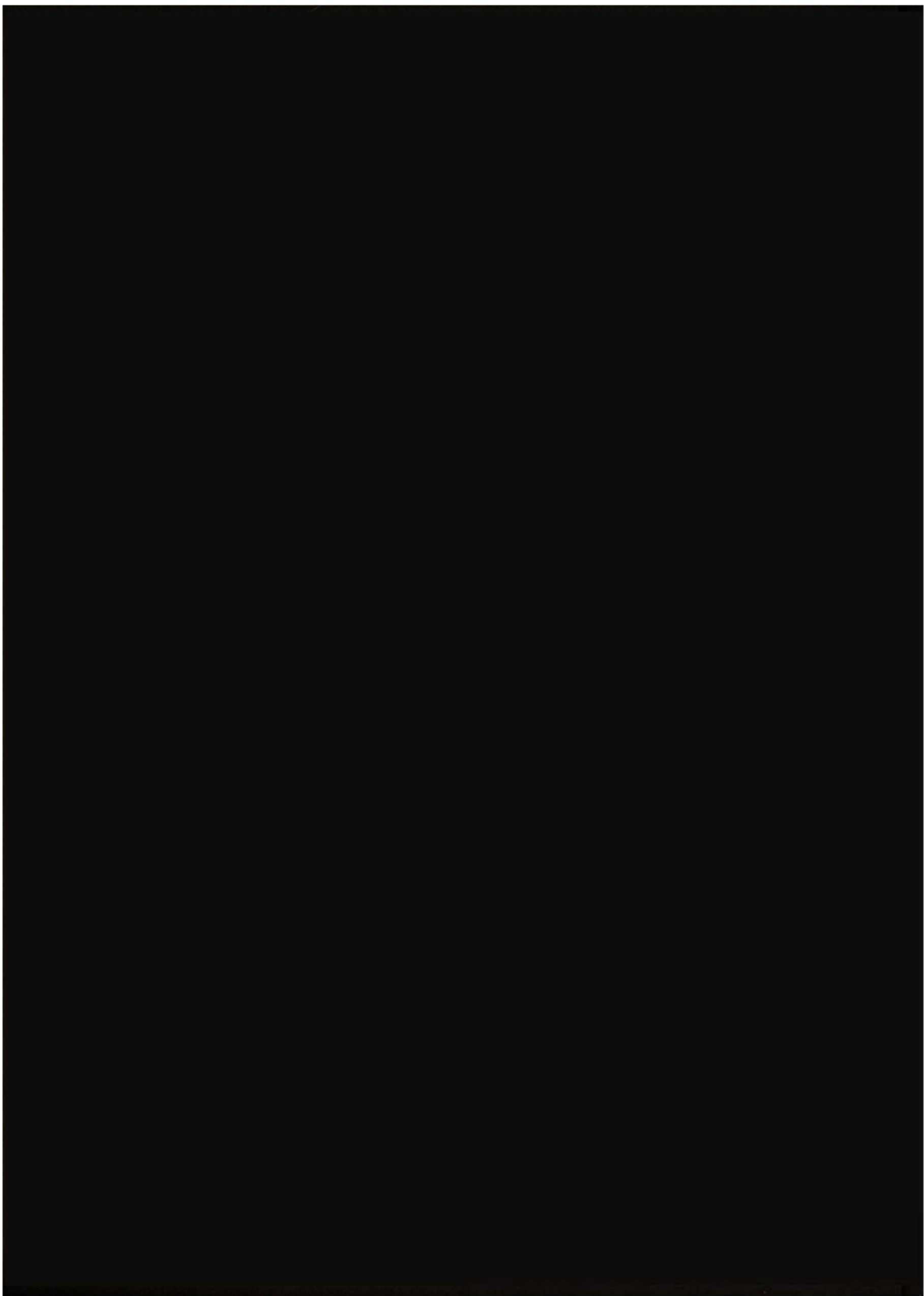




PAMĚTNÍ KNIHA





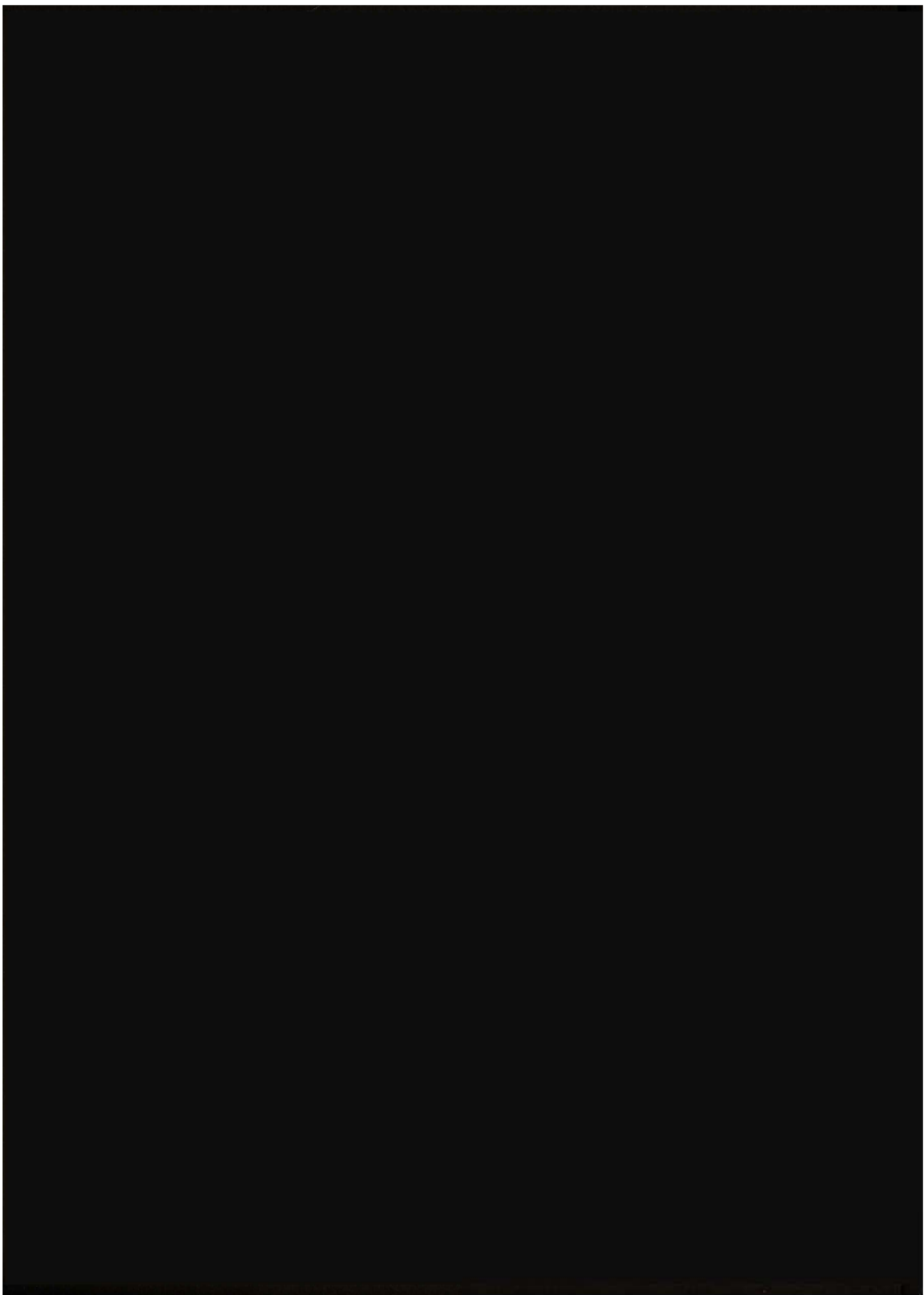
1

MĚSTSKÁ ČÁST  
Za Poštovskou zahradou 479  
190 11 Praha - Běchovice  
tel.: 81 93 22 23

①

2





# Kronika obce Běchovic



Tato pamětní kniha čítá 200 stran

Běchovice dne 15. května 1945.

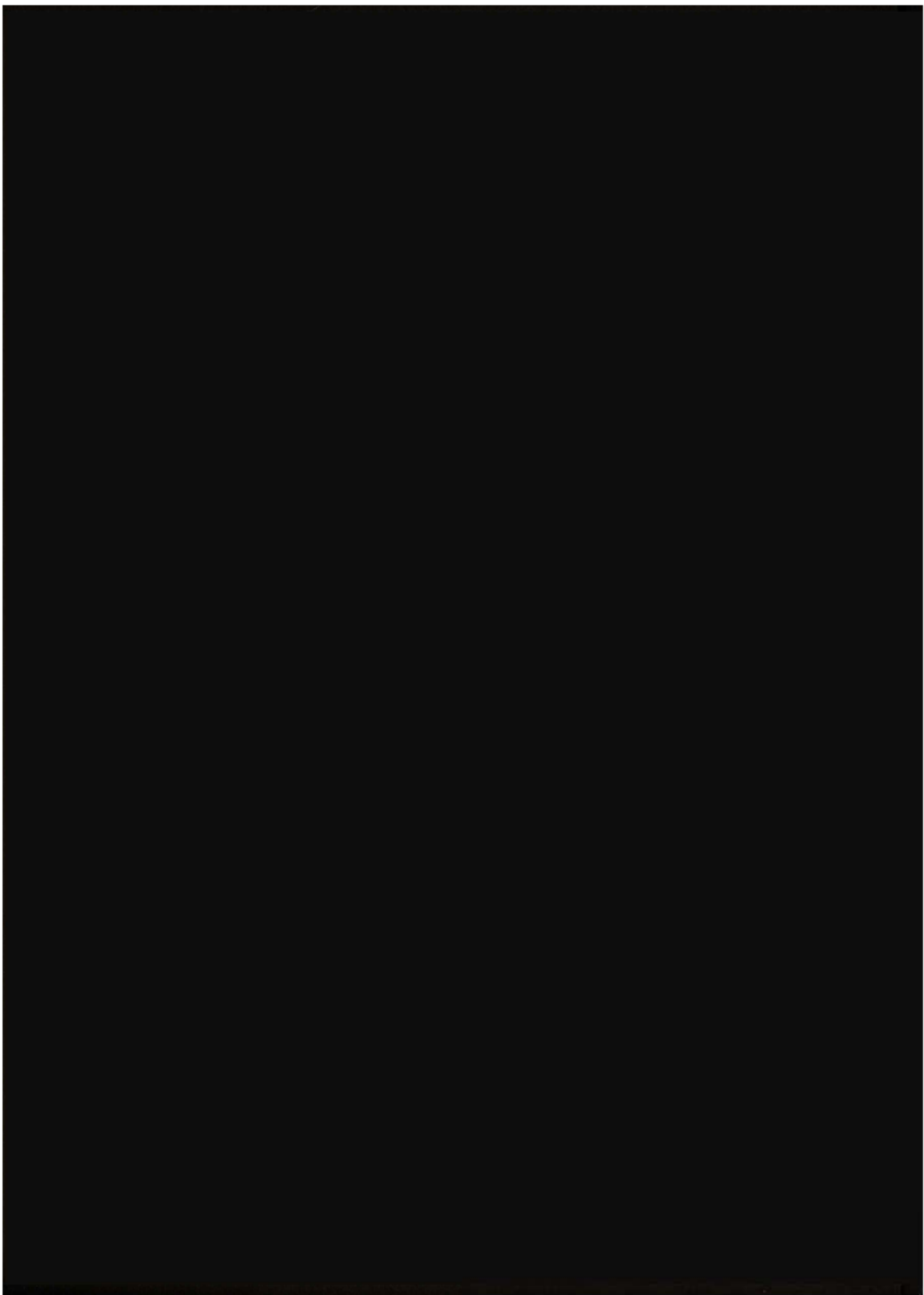


předseda národního výboru

*J. Sedláček*



člen národního výboru





# Kronika.

Název ten opravňuje podati historické děje ve formě beletrie. Jest však naprosto nutno, neuchylovati se od pravdivého jádra. To ozlaňuje se jen k tomu, co zachovalo se prostřednictvím ústního podání.

Při shledávání historie minulosti se pravidelně přichází na jisté nesrovnalosti, hlavně co se týká doby a místa.

Stává se často, že jeden, a týž děj byl dvěma různými vypravěči vztahován každý k jinému místu, ač motiv děje byl nesporně týž, tudíž zcela pravdivý. Též často bývá někým děj při vypravování zkreslován. Někdy se zlo-  
myslnosti, jindy apét, a to se stává častěji, fantazie bývá činitelem, který ději neschová jeho původnost. To však bude mít na vše, co v kurz let o Běchovicích napíše, vliv zcela negativní.

Bude psáti o Běchovicích a jich lidech o událostech vážných, ale někdy také pozmar-  
ných, které čas sebou přinesl, a zase odnesl do říše zapomění. Ano, zapomění! Jsem



přesvědčen, že všechno to Vám bude někdy, až o tom budete čísti, právě tak milé, jako je nám milá každičká zkaška o našich předcích a sice tak, jako jsou starému člověku milé oxf. minuty na dětství.

Kdož dnes ví, co zavedlo sem kroky prvního člověka, snad, asud. Snad zde našel pro sebe dosti dobré podmínky životní a jistě v úmyslu za se jinam odejti, zrobil si jen ledabyly chabruku chýšku, která by mu sloužila za úkryt před nepohodou a proti dravcům. Snad potom, chtěje již odejti, byl někdo z jeho drabých zachvácen nemocí. Když pak Morana odešla, nechtělo se mu od té hromádky čerstvě nasypané země - otálelo se s, odchodem.

Nesnadno, dnes říci, jaký cit oxval se lehdy v člověku, že neodesel. Ložk to jistě byl, jenž oddaloval odchod na později a později, až konečně o člověku, jenž nikdy, a nikde se neredněl, vypučel kvíteček lásky k místu - nevraný mu do sud pocit lásky k domovu.

Přišel, další člověk, uložila se rodina, a tak pomalu a jistě nastal základ obce.

To od těch dob asi lidí odešlo, jiných přišlo

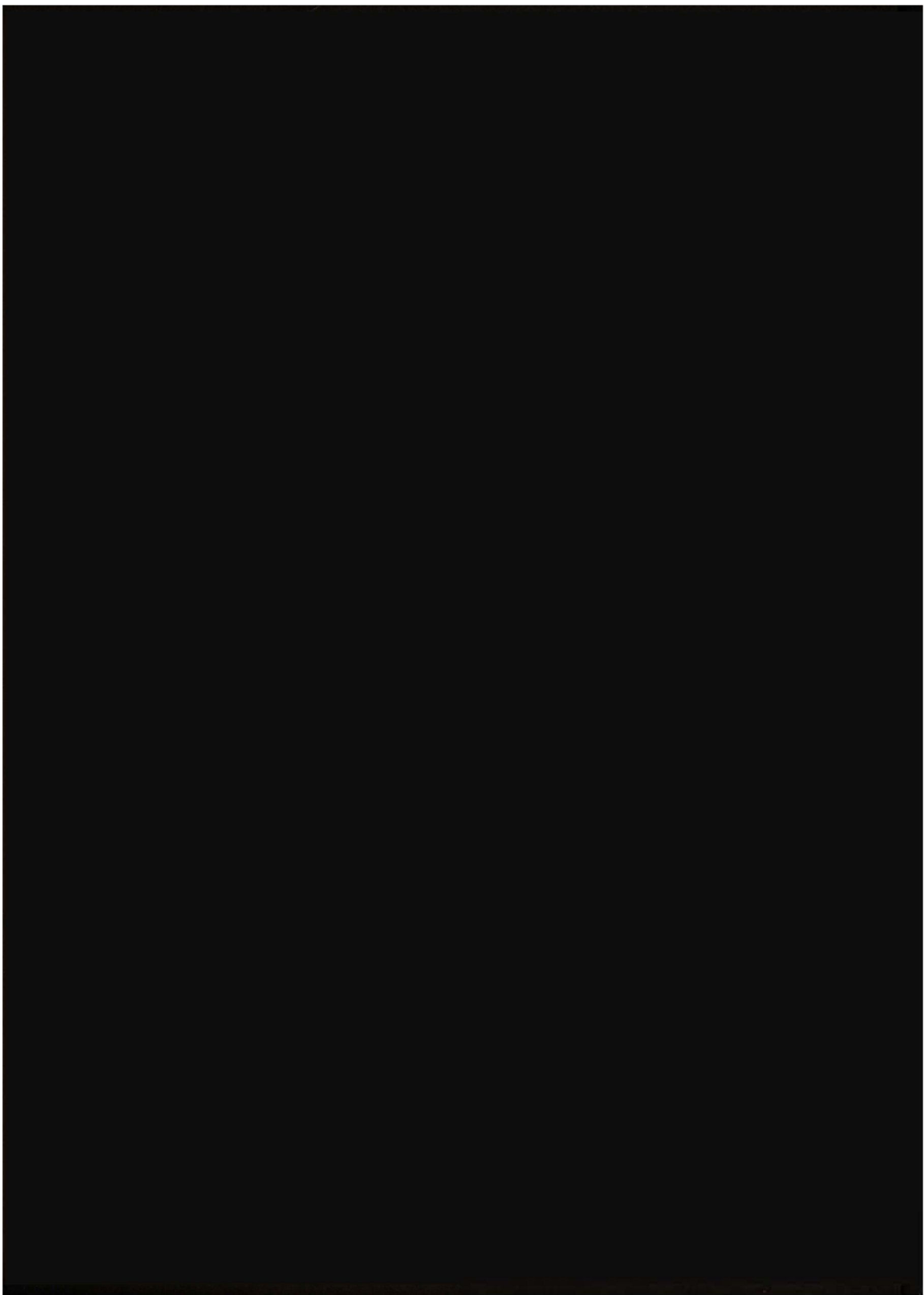


7

a se xrodilo, co ruznych povah, charakteru a zivot-  
nich predpokladu o nich. To dobra a jinde opet  
zla vykonano a prace mely, a ma' byti pamatovano  
na to, ze lide' byli a jsou smrtelnu' a jsou jen na  
dočasne' pouti. Nemel by nikdo myslet, ze s nim  
stoji svet a kdyz zemre, ze svet se zbori.

Nic takoveho se nestane, svet pujde dal a:

Las travin budou vetrem se chviti,  
noc pujde za dnem, a za noci den;  
a lide' budou na zemi smiti  
Zivota podivny sen.







## Kronikář

Usnesením místního  
národního výboru v  
Bečhovicích ze dne

24. 5. 1945, byl jsem

já, František Říha, krimi-  
nální revizní inspektor, bytem Bečhovice č. 41,  
ustanoven kronikářem zdejší obce.

Do této knihy započal jsem psátí obecní u-  
dálosti počínaje rokem 1938, tedy dodatečně  
a proto raději velmi stručně. Doba odstupu jest  
značně dlouhá a mnoho podrobností i událostí  
zapomenuto a nepodchyeno.

Chci, aspoň v hrubých rysech napsati prv-  
šími generacím a ubrpení našeho národa, žijí-  
cího v nejistotě roku 1938 a postupně dále pod  
komanderským Němci. A aby i ti, kteří pře-  
jdou po nás, něco zvěděli o radosti, která zachvá-  
tila všechny obyvatele nejen u nás, ale i v celé  
zemí porážkou Němci a našim osvobozením.

Když budete čísti řádky vyprávěcí o událostech,  
připomeňte prosím Vás sobě a pečlivě povězte  
i Vaším dětem, jak hrozný život bylo nám pro.



živali po dobu naší nesvobody. To útrap, ústrku, bída duševní i fyzické, co strachu a hrůzy přinášely den za dnem. Mnoho ti bezesných nocí, za nichž jen každý myslil na to, co bude zítra, jaké neštěstí nás potká v dalších dnech.

Vzpomeňte také, co radosti přineslo naše osvobození.

Když to si budeme připomínat, zanecháme určité malicherných sousedských a politických bránců i nesvárů, budeme hájiti svoje přesvědčení a perspektivati přesvědčení sousedovo, upomíme tak celistvost národů a pro všechny doby uhájíme lépe vydobytou státní samostatnost. Usnadníme si službu v obci i ve státě a nexoďáme příležitosti žádné moci cizího státu k jakémukoliv zákroku nebo k zámince k podobnému zákroku.

Jsme tím povinni těm, kteří za nás položili své životy.

Prosím všechny členáře této knihy, aby byli shovívaví k mojí snaze a dříve než pronesou kritiku, nechtě laskavě uvážte, že pracoval jsem na zápisech těchto vědy až po svém zaměstnání, večer, většinou s velikými potížemi a minimální pomocí. Shledají-li nedostatky, aby tyto



míně posuzovali.

Všechny zde uvedené události, a zápisy byly mno-  
ce nepřehledněji, a nepoctivěji sháněny.

O historii starých Běchovic, z dob dávných  
bude pojednáno v knize jiné, až bude shromážděn po-  
třebný materiál.

## Popis obce.

Obec Běchovice leží ve středních Čechách  
v okresu říčanském, 13 km od hlavního města  
Prahy, a 15 km severozápadně od okresního města  
Říčany; tedy značně vzdáleného, se špatným vla-  
kovým spojením. Vyřízení nějaké úřední zále-  
žitosti vyžadá si celý den času. Úřední správa  
a okresní soud jsou rovněž v Říčanech.

Poloha obce

Dle parcelacího protokolu: 5 ha, 14 a, 53  
m<sup>2</sup> poli, 4 ha, 10 a, 04 m<sup>2</sup> luk, 1 ha, 30 a, 54 m<sup>2</sup>  
pastvin, 1 a 18 m<sup>2</sup> zahrad, 10 ha, 91 a a 57 m<sup>2</sup>  
cest, 27 a 98 m<sup>2</sup> země skalnaté, Na Ľimfásku  
11 a 98 m<sup>2</sup> sodoVIC, 2 ha 7 a 42 m<sup>2</sup> naves. Polok  
Rokytnice 27 a 30 m<sup>2</sup>, Blatovský 65 a 3 m<sup>2</sup>. Strau-  
hy 78 a 12 m<sup>2</sup>.

Pozemkový  
majetek obce.

Dle údajů státního úřadu statistického jest  
rozloha obce následující: 457.36 ha poli, 25.41 ha

Rozloha obce.



Výška  
obce 7 morém.

luk, 0.44 ha rybníků, 31.97 ha zahrad, 52.94 ha zastavěné plochy, a 7.09 ha neplodné půdy.

Nad hladinou moře yaderského, uprostřed obce - práh školy 237 metrů.

Nejvyšší  
vrchy.

Běchovice jsou provinatě krajinně a jediné vrch Šábor 250 m a Ka skalce 266 m zvlhily naši krajinu.

Počet domů.

V obci jest 208 domů vesměs zděných, a jen málo sakových, kde by mohli bez oddělení bydleti nájemníci. Většinou každý majitel postavoil si domek pro svou rodinu. Jest zde proto nauze o byty. Učitelstvo, četnictvo a poštovní za. měšťtanci bydlí mimo obec, ponejvíce v Praze. Máme zde, tak jako by na památku ještě jedno dřevěné stavení, kryté došky čp. 23, jehož majitelem jest Josef Holub.

Jméno obce.

Motarová stříhačka, hasičským inventářem, kancelářské zařízení obecního úřadu, veřejné osvětlení, knihovna.

Najedek  
nemovitý.

Budova obecní školy, domek čp. 16 v němž jest umístěn obecní úřad, a v několika místnostech obecní chudí, budova hasičské zbrojnice, zvonička.

Pluhy.  
Chudilost.

Zápisná na školu p. 1905 v obnosu 30.000 K.

Obec přispívá na syna Václava Černého úslau



pro, choromyslné, měsíčně 200 Kč, poskytuje hem  
místním chudým podpory měsíčně a 500 Kč a do  
chudobince na příslušníka obce Štěpána platí  
osěbovné.

Starosta: Borovan Václav zřez. zřezenec č. 20, Správa  
náměstek: Chadima František zřez. zřezenec č. 76, obce.  
pokladník: Sulc Václav skladník č. 157.

Členové obecního zastupitelstva: Karafiát Jan  
zabradník č. 22, Černý František polník č. 79,  
Rěhorěk František skladník prodejny, "věla",  
Stach Josef polník č. 11, Šunda Josef zřez. zřez.  
zřezenec č. 17, Jandus Václav bednář č. 48, Kudlá-  
ček Josef kovoslužbučnick č. 164, Plask Karel  
zámečnick č. 88, Morava Jan obchodní zastup.  
ce č. 87, Král Josef dělník č. 87, Váňa Fran-  
tišek šofer č. 156, a Flála František obchod.  
ní zřezenec č. 28.

Dle sčítání lidu z roku 1930 má naše obec  
1.250 obyvatelů - 638 mužů a 612 žen. Z nich  
je 1.240 národnosti československé, 4 židé,  
3 německé a 4 jiné. Příslušníků církve ří-  
m-katolické je 816, českobratrské 107, českoslo-  
venské 75, israelského vyznání 5, jinů 4 a bez  
vyznání 243.

Asi 70% obyvatelů jsou dělníci, kteří dojíždějí zaměstnání.

Obyvatelstvo



je většinou za práci do Prahy, pak následují zeměmědělci, státní zaměstnanci (železničáři) něco soukromých úředníků a živnostníci. Ženy jsou též zaměstnány při zemědělských pracích ve dvořech.

Úřady.

Poštovní úřad jest zde od dob, kdy poselství bylo dopravováno pošty na koních. Později dojel poštovní dostavník z Prahy do Bečovic, zde byl vysbíráván jinými i s koněmi a dovezl poštu do les. Brodu. Zda bohužel nejsou dosud bezpečně zjištěna a o původu pošty bude pojednáno v knize jiné.

Toho času jest poštmistrem Vilémína Poška, vá z čís. 41; úředník druhý jest Václav Holub z Nové Dubč. Zřenci: Limburský Ladislav a Fejl Karel. Telefon byl na zdejší poštu zaveden roku 1935 na náklad obce.

Četnická stanice byla zde zřízena 1. 6. 1906. Velitelem jest vrch. strážník František Martinek, a podřízený četník Dušek Václav.

Školy.

Budova obecné školy byla postavena r. 1904. Nyní jest řídícím učitelem František Vítek.  
Učitelé:



Běchovice náležely škole do Uhrčovic. Pro tak velkou vzdálenost nebylo možno všem dětkám škole navštěvovati a v důsledku toho vzdělání dostalo se jen málo komu. Teprve když v roce 1783 započalo se s vyučováním v Kolodějích, nastal obrát k lepšímu.

V Kolodějích vyučoval vysloužilý desátník od vojska Jan Běčvarík v jakési chabří. Učil česky a německy až do roku 1812. Jelikož počet žáků rostl, počalo se vyučovat v nově postavené škole ale bylo nutno uvažovat o škole vlastní v Běchovicích. Zástupce Běchovic se však ve schůzi školní rady v Kolodějích proti tomu postavil na odpor. Leč stoupající počet žáků přimul jak obec tak i úřady, že roku 1901 byla c. k. zemskou školní radou povolena expositura pro 3 školní roky v Běchovicích, jako část mateřské školy kolodějské.

Prvím učitelem byl zatímto produčitel Václav Holub, nar. 14. 4. 1878 v Drahoňově Újezdě u Zbirohu. Správcem expositury byl řídící učitel Václav Čermák z Koloděj. Učovací místnost byla pronajata od Josefa Špačka č. 67 za 800 K ročně pro prve dva roky. Za další léta platila obec již jen 200 K nájemné.



ho. Roku 1903 usnesla se školní rada koupiti pro budoucí školu, spáleniště po bývalé pastoušce č. 9 a na něm byla v roce 1904 postavena dvoutrídňá obecná škola, která tam stojí dosud.

Ve školní kronice jest zaznamenáno, že ku staobě bylo přikročeno po dlouhých přípravách a sice na nátlak školní rady, která ve schůzi dne 6. 4. 1904 se usnesla, pro náramně pokročilý čas povědomi pana starostu obce k rychlému předložení plánu o. k. okresní školní radě.

Práce zednické provedl zednický mistr Josef Hrabě z Hor. Počernic, lesářské Tomáš Bednář z Dol. Počernic a pokrývačské Josef Štěstný z Hořovic. Celkový náklad na postavení školy činil 33.609. 13 korun. 1: Za 1000 cihel se tehdy platilo 20 korun. Od přivezení z Uhrčovic 8 kor. při čemž pooxení musel cihly sám složit a ručil za nepoškození. Za každou poškozenou cihlu bylo mu strženo 20 haléřů: 1.

Prvním řídícím učitelem byl zde František Hladný z Jehova, narozený 20. 4. 1858 v Dubči a učitelem Václav Hlobil s Antonínem Tomáškem z Koloděj. Náboženství vyučoval farář Hodiánek z Koloděj.

Měšťanka.

První budva otevřena dnem 1. září 1938 v ku-



dově obecné školy. Počet dětí navštěvující ludo školu z Běchovic, a Koloděj čítal 59. Dnem 1.1. 1939 přibyla 1 pobočka, a do konce školního roku měli jsme v Běchovicích 2 třídy měšťanské školy. Od 1. září 1939 jsou již 3 třídy a za rok přibyla třída čtvrtá. Jelikož v budově obecné školy nebylo pro ni místa, vyprávěla se pro ni sokolská výborovna.

Roku 1941 byla měšťanka přejmenována na školu „klačou“. Byly do ní přijímány děti ze čtvrtého školního roku obecné, která byla přejmenována na školu „národnou“. Návy tyto braly pouze pro dobu války. Počet žáků v měšťance pohyboval se kolem 90 a navštěvovaly ji též žáci z Nové Dubiče.

Prvním ředitelem jmenován Josef Blüml. Jeho nástupcem František Kudláček, a po jeho pensionování nastoupil opět Josef Blüml.

Nejvyšší teplota zaznamenaná  $+40^{\circ}$  nad nulou, nejnižší v roce 1929 klesly teploty až na  $32$  stup. Podnebí. níže pod nulou. Normální teplota od 1 do 20 stup. níže. Největší dešťová srážka pokud známo 250 mm, nejmenší 2,5 mm, normální od 2,5 do 25 mm.

Nejběžší směr větru jest severozápadní. Hloubka hladiny vodní ve studních 3 až 20 metrů, ale jsou ještě menší ku př. v Kudláčech pouze 2 m.



Místní  
nářečí.

Na místní nářečí jsme zde bohali. Tak říkáme ku př.: Na zabilou, Na Fístovom, Na stráni, U šípku, Na jeleně, U pušhonu, Na Táboře, U la. dech, Na vrchu, Na kalíkově, Na homoly, U rybníku, U prauškách, Na fimpásku, Na haovně, U nohaviče, Za, alsi, U zahradce a kdož ví, zda se ještě nepoužítne nějaký název.

Uroda.

Dle složení půdy, jen u nás třeba k dobré úrodě, do kořna dvou vydatných deštů, během květa na pěti deštů a pak do zmi stačí 3-4 deště. Nejvíce se zde seje pšenice, řepa, žito, ječmen a něco oosa. Rovněž brambor se zde hodně pěstí.

Průměrná sklizeň pšenice po 1 m<sup>2</sup> 4-4.50 q, žito 4 q, ječmene 5-6 q, oosa 3-4 q, řepy 50-60 q, a brambor 25 q. Obilí se prodává Kosinovi do Koloděj, Němečkovci do Dubčce, a hospodářské mu družstvou do Uhrávkosi. Řepa se odváží vlakem do L<sup>á</sup>se. Prode.

Spojení  
se světem.

Obci vede státní silnice z Prahy do Kolína. Uproe 1929 byla betonována. Státní dráha byla (byla) zbudována r. 1848. Vlakové spojení jest velmi dobré. Za obyčejný lístek 3. třídy do Prahy platí se 4 Kč, za lydeum dělnický 12 Kč a pracovní měsíční stojí 75 Kč. Kromě toho máme zde autobusovou dopravu a spojení do Prahy jest několik denně.



Do Píčan jede soukromý autobus z Mjexda 7 Lesy.  
 V září 1939 postavili Němci novou železniční trať  
 pro nákladní dopravu z Děchovic přes Malesčice do  
 Vrsovic, aby ulehčili provozu v Libni a Masarykově  
 nádraží v Praze.

Okresní silnice do Koloděj byla postavena r.  
 1888, do Hor. Počernic r. 1897 a do Dubč asi r. 1870.

Obecní knihovna byla u nás založena v úřadě  
 roce 1922. Prvním knihovníkem byl učitel obyvatelem.  
 Karel Slach, který bydlil v obecním domku č. 16.  
 Jeho nástupcem se stal r. 1924 oficiál státních  
 drah František Adamovič č. 99, který tuto funkci  
 zastává s velkou láskou a svědomilostí dosud.

Nyní čítá knihovna 1.180 svazků. Z toho jest  
 750 zábaorných, 260 dobrodružných a 170 poučných.  
 Knihy se půjčují od poloviny září do konce kvě-  
 tna každého roku. Za tento čas vypůjčívají si čte-  
 náři, kterých jest kolem 80, asi 1.300 knih. Z  
 vypůjčené knihy platí se 10 haléřů týdně. Nej-  
 pilnější čtenářkou jest Jaroslava Foršlová z č. 202.

Knihovna hasičského sboru jest druhá. Ta  
 však nebyla tak řádně vedena, následkem toho  
 se počet knih stále zmenšuje. Nesvědomití čte-  
 náři knihy neodvádějí. Dlužno zde konstato-  
 vat, že hasičská knihovna vykazovala knihy



našich nejlepších spisovatelů. Ines se knihy z této knihovny již téměř nepůjčují.

Sokolská knihovna má 300 soaeků knih. Většinou jsou to knihy zábavné a jen něco málo poučných. Technických knih má 90 kusů.

Stromovi.

Podle správného a přesného soupisu máme r. 1938 v obci 3.800 oocenných stromů a 840 oocenných kerů. Prostřednictvím okrašlovacího spolku bylo pro občany obstaráno a objednáno 2000 stromů.

Nejlépe se zde daří zákrskům. Vysoké stromy s hlubokými kořeny, dostanou se brzy do vody a jihu a zvrávnou. Z oocce jest nejvdčivější svedka. Z jablek daří se u nás Groncelskému, Skleněné žluté, Boikovo, Piškotové a Ontario. Renešán a ořechem se zde nedají. Ani česně nema-  
jí dlouhého broamí.

Zemědělství.

Nivoice polnosti má velkostatek č. 2. Býval majetkem Lichteusteinským a teprve po státním převratu r. 1918 byl roku 1923 vykoupem pražskou obcí. Výměra tohoto velkostatku jest 147.06 ha poli.

Velkostatek č. 8 býval majetkem barona Derexenji-ho, a jest u něho dokonce 230.50 ha poli. Rovněž i tento velkostatek r. 1923 koupila obec pražská. Ostatní polníci jsou majiteli menších hospodářství, ve výměře od 3 do 18 ha.



Dne 8. 6. 1928 byl zde postaven stánek nář. soc. na prostranství mexi školou a poštu, pomník Mishy Jana Flusa. Zhotovil jej sachar' z. Víd z Konecchlumi za 18.000 Kč. Na zadní straně sochy jest zarděná kleuba, v níž jsou na památku uschovány všechny mince o té době existující a pamětní listina.

Pomníky.

Roku 1934 byl okrašlovacím spolkem postaven o padě M. J. Flusa pomník padlým ve světové válce. Na mramorové desce jsou jména padlých: K. Bárta, J. Chadima, J. Charburský, J. Janus, J. Lněnička, E. Matanelli, J. Němčecký, R. Šimppel, J. Smolík, J. Šiska a V. Zach.

Jako symbol osazen byl kol pomníku do země každému z těchto mrtvých 1 žlutý kámen a k němu vyprášený keruček. Tyto symboly byly při odevzdávání pomníku předány pozůstatkům. Řečník Jan Karafiát ml. přibuzným těchto padlých připomněl, že láska k nim bude posuzována podle toho, jak si budou hledět keručky. Nějaký čas byla péče o keručky jako by současná, ne však dlouhá. Bohužel, láska k mrtvým, třeba k velkým mrtvým jest pomíjivá. Nehledí se na to, že právě takoví mrtví přinesli větší hodnoty národu než jsou hmotné přínosy do spo-



lečným kapres živých. A tak dnes kerky jsou z většiny vyhnuté, bez zájmu všech občanů, a ty, které ještě nevyhnuly, jsou opuštěné, právě tak jako jsou pohaslé vzpomínky na zemřelé.

Lochy.

Na hradební zdi poštovské zahrady stojí socha soade Amny, která jest zájate z dávných dob, ale ani data ani původ neb jméno sochaře není známo.

Včelářství. Včelářství není u nás výnosné, protože polníci nesejí medonosné rostliny, nebo jen velmi málo. Nemí zde pochopení pro tak užitečného tvora, jakým jest včela. Včeláři se tu jen ze záliby. Vyhroabými včeláři jsou: Šimonka Karel v.č. 77 se 14 včelstvy, Zach Václav v.č. 15 se 12 včelstvy, Solar Karel v.č. 179 má 12 včelstev a Píha František v.č. 41 pomeř 12.

Průmysl

Na průmysl jest naše obec chudičká. Pouze Karel Solar v.č. 179 má menší slévárny a jennou mechaniku. Zaměstnává však pouze 6 dělníků.

Řemesla

a živnosti. Za to na živnosti, a řemesla jest obec bohatá. jsou zde: křemíci Šustrušík Cyril v.č. 49 a Štrnad Václav v.č. 14.

obuvníci: Špaček Václav v.č. 53 a Prošák Fr. v.č. 3,

krejčí: Kosík Jaroslav v.č. 21, Havelka Frant. v.č. 33 a Bohatová Anička v.č. 104,

kamnáři: Šoboda Rudolf v.č. 92, Lněvička Fr. v.č. 100



holiči: Štefel Václav č. 14, a Samšimák Frant. č. 78,  
 zahradníci: Karafiát Jan č. 22 a Štěpa Vojtěch č. 210,  
 kovář: Tomek Ladislav č. 1,  
 kolář: Horáček Josef č. 128,  
 družár: Kos František č. 22,  
 pokrývač: Vlasák Antonín č. 29  
 klempíř: Lněnička Bedřich č. 78,  
 zámečník: Blask Karel č. 88,  
 malíř pokojů: Rubes Rudolf č. 117  
 pekař: Broksě Alois č. 144

Beránek Václav č. 67, Jedliňský Josef č. 53, Obchody.  
 Eisler Rudolf č. 156 vesměs koloniál: Svatošová  
 Marie - č. 81 textil. Kiosk: Vlasák Antonín č. 123,  
 Prodejna Věcla v č. 144. Druhá stoa.

Rovněž na hostince jsme bohatí, neboť zde  
 máme čtyři hostince. Majiteli, příp. nájemci ho. Hostince  
 stinců jsou: Rambousek Josef č. 65, Nývlt  
 František č. 3, Kraus Bohumil č. 1, na staré  
 poště a Čerman Antonín u nádraží.

Šejková Františka - stánek před "Korunou", Trafiky.  
 Matanelli Vendelín, stánek před domkem An.  
 Tomáše Vlasáka č. 123 u státní silnice.

Spolek dobrovolných hasičů byl založen 6. 2. 1895 Spolky.  
 s počtem 19 členů. Prvním předsedou byl pohrubař Hasiči.  
 Josef Šlach č. 11. Velitelem pohrubař Václav Šefler č. 3,



jednatelům Josef Dasch, pokladníkem Jan Le-  
fler, zbrojmistr František Zapletal a revisorem  
účtů polníkem Jan Eliáš.

Sbor koupil v dubnu léhoř pohu čtyřkolovou  
střikáčku, a dne 28. 4. 1895 vykonal prvé veřejné  
evicemi na dvoře „Staré pošty.“ Po evicemi byl  
sbor slavnostně odevzdán evicitelem Janem Ko-  
courkem z Prahy, obecnímu zastupitelstvu. Z  
vděčnosti za zásluhy o utvoření sboru jmenování  
ve schůzi dne 26. 11. 1895 baron Vojtěch Perczemý  
a Jan Kocourek čestnými členy sboru.

Po prvé se sbor účastnil pomoci při požáru  
19. 6. 1895 v Libřině, kde vyhořelo 5 obytných stave-  
mí a padly 2 lidské životy.

Sbor založil 11. 3. 1903 veřejnou knihovnu, která  
v krátké době čítala 216 svazků vlasteneckých  
knih. Vykonaval i bohatou činnost kulturní.  
Porádal přednášky, a nebylo jedné národní slavnosti,  
aby se sbor nepostavil věle, a neujal se práce. Jeho  
členové byli opravdoví vlastenci a pokrokoví lidé.

Dne 24. 4. 1904 hrají členové sboru poprvé v Be-  
chovicích vůbec na vypůjčeném jevišti divadelní  
představení. Prohraje, vsusy dole "nebe" "I chudý má  
svou čest". Do dnešního dne sebráli členové sbo-  
ru mnoho divadelních představení a celkem možno říci,



s dobrým úspěchem.

Starostové sboru od jeho založení:

Slach Josef, Eliáš Jan, Smolík Antonín, Do-  
stál Václav, a Dlouhý Václav.

Velitelé:

Lešler Václav, Slach Josef, Lněnička Alois, Lně-  
nička František a Lunda Josef.

Zbrojmistrů:

Zapletal František, Bárda Václav, Lněnička  
Alois, Smolík František, Váguer František, Mik  
František, a Korda Antonín.

Sbor za své působnosti účastnil se všech zá-  
půjčkových a veřejných cvičení. Dokonce i  
ochranné služby o sokolských stezech v Praze.

V Běchovicích působil při pořádku 24 krát  
a v okolí 29 krát.

V roce 1938 koupila obec pro sbor za jeho pří-  
spění motorovou stříkačku za 41.000 Kč.

Nyní má sbor 49 členů.

Baráček byl založen 13. září 1903. Prvním  
předsedou byl František Kosina, místopředsedou  
Antonín Smolík, pokladníkem Václav Slach a  
jednatelkou Václav Hubert. Ve spolku byli členové  
ze zdejší i okolních obcí. Byl to spolek podpůrný.  
Přádal tanecní zábavy, výlety a jako podpůrný

Baráček



právníkům smrti svého člena podporil jeho rodinnými peněžitými dary. Ty však byly nepravé!

Poslích spolku Jan Němec za zramí do schůzí a ostatní spolkové služby dostával odměnu 2.40 Kč ročně.

Při druhé valné hromadě dne 7.2.1904 užívali členové spolku, že jest pro nutné potřeby zvoliti protektora. Po návrhu byl jím zvolen svobodný pán baron Deczemij z Dol. Pocernic. O přeozešení protektorátu šla požádat 14 členná deputace. Baron protektorát přijal, a podepsal se do spolkové pamětní knihy. Deputace, jak v této pamětní knize psáno, účastnila se v Dol. Pocernicích služeb božích.

Druhým předsedou jevl až dosud oficiál státních úřadů František Adamovič č.99 a pokladníkem hostinský Josef Rambousek, po němž až dosud. Nyní čítá spolek 80 členů.

Lokol.

Tělocvičná jednota Lokol byla zde založena 6.1.1919 o počtu 38 mužů, 12 žen, 16 členů mužského a 13 ženského dorostu. Prvním starostou zvolen řídící učitel Václav Holub, náčelníkem Ladislav Dostál. První spolková místnost byla v hostinci v Karuny, první evičební místnost ve škole. Členské příspěvky stanoveny na 1 Kč pro



členstvo, a 60 halerů pro, dorost i začavo, měsíčně.

Jednota neměla žádné nářadí, a aby na jeho pořádku sehnala peníze, pořádala 22. února 1919 věneček. Vydaril se, a jednotě zbylo, čistých Kč 1.825. Za tento obnos koupeno nejpočetnější nářadí a pianino.

Roku 1923 byla postavena nynější sokolovna, ovšem ve stavu, jak ji dnes vidíme nebyla, nýbrž během let se dobudovala. Nemůžeme připomínat co práce, péče a starosti bylo vynaloženo, aby dluh 180.000 Kč byl splacen.

Sokolovská jednota Sokol měla skutečně bohatý program své působnosti. Kromě cvičení pořádala přednášky, zájezdy, lančovní závozy a divadelní představení, foxdžy i leuškova. V roce 1924 zakoupila aparaturu pro němý film, který roku 1935 vyměnila za zvukový. Filmová představení trají se třikrát týdně. Průměrná návštěva jest 170 osob.

Od roku 1938 jest starostou Jindřich Šimonka č. 44, a náčelníkem dlouhá léta jest Josef Kraucher z N. Dubče. Pokladníkem rovněž dlouhá léta a zároveň věřitelem jest Bernhard Friml z N. Dubče. Dnes čítá jednota 127 členů. Dlužno zde s politováním doznat, že veskeré vedení jest na



lidech bydlících v sousední Nové Dubci. Kdož ví, jak dlouho by se jednota asi udržela za správy místních obyvatel?

S. K.

Běchovice Založen v roce 1926, avšak se sportovní činnosti započal až r. 1928. První hřiště bylo na panském poli před domy Karla Totara a Josefa Kaudery. Úprava hřiště si vyžádala mnoho námahy, neboť poloha pole byla nerovná a s tak značným spádem k Běchovicím, že bankár svého protivníka neviděl. V důsledku toho bylo hřiště po značných podílech vyměněno za nyníjší, na zahradě poštovské. Prvním předsedou byl Fajtrlík z N. Dubce, který byl za krátko vystřídán Janem Hrubým. Zápasů mistrovské začaly se hrát v roce 1928.

Klub využil hroužemalé společnosti. Nebvalo dlouho a byla postavena vedle I. mužstva i záloha. Výsledky byly zaznamenávány se střídavým štěstím ale práce jen rok od roku se zlepšily, a klub postupoval do vyšších tříd. První léta pořádali členové klubu divadelní představení, silvestrovské večírky a lanecím zábovy, aby mohli zakoupiti obleky, boty a jiné potřebný inventář. Nyní r. 1938 hraje klub ve III. třídě. Předsedou jest František Svoboda č. 19 pokladníkem Karel Nedorost č. 32 a jednatelem Josef Šandolík z čísla 125.



Tento divadelní, dramatický kroužek byl založen r. 1933 s počtem 14 osob. Prvním předsedou byl zov. Beseda. Jeho skladník Václav Šulc, který jest jím posud, pokladníkem Josef Pištěk, a jednatelem Josef Hála.

Tehdy byly zlé časy. Panovala nešťachaná nekaměšťnanost, a byla velká nouze o peníze. Dle si učinili představu podle toho, že členské příspěvky stanovené na 2 Kč měsíčně, byly nekaměšťnaným sloem na 1 Kč měsíčně a abnos 2 Kč zápisného byl jim prominut. Za legitimaci platili ostatní členové 2 Kč, a nekaměšťnaní po-  
lovic.

Beseda pořádala z počátku jen, čaj, aby za vyřískané peníze mohla koupiti jeviště a jiné potřeby. Vstupné k těmto tančům a chvilčkám bylo dobrovolné. První divadelní představení „Růžová záře“ hráno u Koruny. Ac' bylo vstupné od 2 až do 4 Kč na tehdejší dobu vysoké, byl sál přeplněn. Členstvo povzbuzeno tímto úspěchem a v téže měsíci připravilo obecnostu ještě jednu hru. Do měsíční doby sebrala Beseda již mnoho divadelních představení, a možno říci vždy dobře.

Založeno r. 1938. Prvním jeho předsedou zov. Havelní-  
lem Jan Morava z č. 87. Přihlášených členů by-  
lo 18. Družstvo hledi svým vlivem odstranili 2 de-  
družstvo.



Okraslovací  
spolek.

trvalou nouxi o byty.

Založen byl roku 1936. O jeho založení psalo se od r. 1918 několikrát několik občanů. Mexi mimi byl také velitel četnické stanice Bohu. mil Jirák, který se o to horečně snažil. Občané při společných debatách, a zvláště když některý z nich přijel z návštěvy z nějaké uspořádané obce, a vyprávěl sousedům, jak to tam jest hezké, také by bývali rádi viděli by Běchovice upravenější, a hezčí. Tu i tam byl pronesen názor, že by bylo záhodno založit okraslovací spolek. Bývaly to jakési slabé chvíle našich občanů. Nakonec dostali strach z několika lidí, kterým bylo, a doposud jest vše nové proti mysli. Ti lidé: „co zavám novou, nestojí za nic. Nechat obec takovou jaká je a komu se zde nelíbí, může taknout o kudy přišel. O cizáky nikdo nestojí“. Založil spolek proto každého „pusřilo“.

Roku 1936 dostal jsem i já nápad založit zde spolek a už mě to „nepusřilo“. Zkusil jsem náladu obyvatelstva, a jako ochotní spolupracovníci se přihlásili: Sulc Václav, Karafiát Jan, Kaňka Josef č. 140, Kaňka Jan, Dvorský František, Foltar Karel, Růžička Jan, Charvát Václav, Vraspiv



Josef, Pílař František, Fláta František, Alexander  
Josef, Fláta Václav, řídící uč. Holub Václav.

Tehdejší starosta Václav Borovan vítal tu-  
le myšlenku, ale podotknul: „stará vesnická idyla  
zmizí“. A dále mi řekl: „když máte tolik ková-  
řů, tak se do toho dejte“. Přistoupil také za člena.

Při ustavující valné hromadě konané dne 11.  
12. 1936 v hostinci u Koruny byl zvolen tento výbor:  
říd. o. u. Jan Růžička předseda, Vraspír Josef mí-  
stopředseda, Bryksí František pokladník, Lulo  
Václav jednatel, Ríha František hospodář. Vy-  
bor: Škorepa Jan, Kafka Josef, Kafka Jan, Flá-  
ta Václav, Karášiáš Jan. Káhradníci: Vlasák  
Antonín, Pošmura Antonín, Kopta Antonín a  
Alexandr Josef.

Spolek nazván - okrašlovací - zahradkářský.  
Členské příspěvky stanoveny na 12 Kč ročně.

Jako hospodář přišel jsem do první výborové schů-  
ze s návrhem, zholoviti kolem sochy N. J. Husa sad.  
V těchto místech bývalo 11 vysokých, proschlých  
akátů, terén značně propadlý a po dešti bahni-  
stý. Akáty byly v dražbě prodány a po jejich od-  
stranění přikročeno ihned s úpravou nynějšího  
sadu. Měl jsem tehdy plné ruce práce. Bylo třeba  
shánět hlínu na navážku, potahy na přivážení

První sad



země a konečně lidi na práci.

Uprava si vyžádala mnoho práce a na vým-  
šeni terénu bylo dovezeno 80 for země. Koupil jsem  
ji od cestáře Skorpila po 5 Kč za fůru. Přes to,  
že jsem byl udrčený, a únavou nemohl jsem mnohdy  
ani spát, přece na ty doby rád vzpomínám. Pra-  
covalo se s chutí, lidé svého „gazdu“ jak mě tehdy  
nazvali - poslouchali, ať práce po chvílích, sobotách  
a nedělích vyžádala si mnoho pracovních hodin.  
Bylo mnoho poctivých spolupracovníků, kteří v pra-  
věm slova smyslu okrádali se o drahocenný volný  
svoj čas a v práci neochabovali.

Jak by bylo možno zapomenout na naše pol-  
níky! Ti chápali věc tak opravdově, že častokrát  
když jsem přišel zebrať a polat, i v době pilných  
polních prací, neodřekli, a polahy mě dali.

Později přece jsem řady pomocníků jidly a když  
došlo k sedí trávy v sadě, zůstali jsme s Janem  
Kafkou již jen sami, dva, klení zapřáhnutí do bra-  
ny - některým lidem pro posměch. Zastdvali jsme  
čtyřnohé drubky.

Dnes, myslím, nebylo by možno do tak velké-  
ho podniku bez haléře peněz se pouštět. Dnesní  
lidé nemají bohužel to krásné pochopení pro spo-  
lupráci ve prospěch veřejnosti. Ví bůh proč se lid



Sak pokazil, že nechce bez velké odměny být nápomo-  
cem při budování své domoviny, své rodné země, dra-  
hé naší vlasti. Myslím, že jedineč poválečná morál-  
ka jest toho příčinou, a plně věřím, že tento nedra-  
vý stav, dlouho nepotrvá. Druhá příčina, nechtěli  
k práci spočívá v tom, že obec nebrala, a dosud  
nebere v ochranu upravená místa v obci. Téměř  
nejhospodárnějším pracovníkem okrašlovacího  
spolku nezájem obce vzal chuti k práci.

Dohodový sad byl dne 6. června 1937 slavnostně odevzdán veřejnosti. To bylo krásy, a rado-  
sti. Tak velký průvod v Bečovicích ještě nikdy  
nebyl. Dostavilo se téměř všechno obyvatelstvo  
kromě několika zaujatých občanů. Přišli též z  
Dubče, Koloděj, Blatova, Újezda, Dol. Pocerovic, Kro-  
jovani i v občanském oděvu. Každému se první  
podnik spolku líbil. Odpoledne byl na náosi  
koncert a večer v sokolovně laněmí zábava. O  
sile účasti si lze udělati představu z toho, že  
zbylo spolku po zaplacení všech výloh, čistých  
L. 434.44 Kč. V době lehčí byl to ohromný obnos

Slavnost

V nejbližší schůzi přišel jsem s návrhem, upra-  
vidi prostranství pod silnicí, v "Kutátech". Po del-  
ší debatě přijal byl návrh, a za nedlouho se pra-  
covalo. Zde však nebyla práce tak snadná, jak v

Druhý sad



sadě promín. Byla znesnařována některými  
sousedy, kteří práci brzdili podáváním protestů  
abci, okresu i magistrátu a nadáváním brali pra-  
cujícímu chut' k práci.

Mnoho dobrých pracovníků tak odpadlo a ti  
kteří vydrželi, musili své úsilí zdvojnásobit, aby  
započaté dílo bylo také dokončeno.

Bylo toho skutečně třeba uvážíme-li, že na mí-  
stech dnešního sadu bývalo v dávných dobách  
pohřebiště a později pítkovna. Tam se háxely  
zdechliny, domácích zvířat, staré hruce, různé  
štěpy, a kde jaké neřádstvo. V místech, kde jest  
dnes pohodlný chodník pro pěší, bývala hlubo-  
ká strouha, kterau tekla ze dvora č. 8. močovka.  
Dnes všem jest již zapomenuto na zlé doby, když  
lidé jdoucí do Kutál neb naopak, museli skákat  
přes strouhu plnou močůvky. Starí, a nemocní lidé  
byli nuceni se brodit močůvkou a znečištěnou vo-  
dou. Nepřeháním! K zavazení strouhy a na zruše-  
ní nynějšího chodníku bylo třeba 4 plných vagonů  
štěrku, kromě jiného materiálu. Močovka ze  
dvora č. 8 byla svážena helonovými poutami pro-  
děl Zaverovské silnice do blatovského potoka.

Dohodovaný sad byl 5. června 1938 odevzdán ve-  
řejnosti pod záštitou abce. Tehdy byla slavnost



velmi hezká s hojnou účastí obyvatelů. Mnozí občané se přece jen z obav před nepříjemnostmi oslav nesúčastnili. Ale i tak byl čistý výtěžek 1.956.65 Kč po zaplacení všech výdání včetně sadby.

Spolek však byl ustaven pro zvelebení obce a proto se ani nyní pokladník s penězí dlouho netěšil. V příští schůzi dal jsem návrh na zakoupení a vysazení stromů kolem Rokytky a Blatovského potoka. Návrh byl přijat, a o velikonočních 1938 vysazeli jsme 350 oocemých stromků. Jak krásná podívaná byla na naše občany, kteří s chutí dali se do práce. Sam jsem práci přehlížel a kde bylo třeba pomohl neb poradil, a proto mohu směle tvrdit, že stromy byly zasázeny dobře.

Sázení stromků

To byl krásný dar okrašlovacího záhradkářského hospodku obci.

Milý členáři promiň, že o tomto spolku jsem se obšírněji rozepsal. Chtl jsem tím říci, že svépomocí a při dobré vůli nechá se udělat mnoho krásných věcí a kdyby práce, dobrá vůle a snaha lidí byla na příslušných místech oceněna a respektována, tito lidé by chut k práci neztratili.

Český sportovní klub Karbín 1885 založil zde Sport. roku 1897 závody v běhu silničním Běchovice - Ohrada. Trať měří 10 km. Závody jsou velice populární a čte



i mluví se o nich v celém sportovním světě. Roku 1938 jezdí již 42 závodů a účastnilo se jej 40 běžců. Vítězem se stává Jan Sivouška z A. C. Sparta v Praze v čase 33. min. 44. 2 vteřiny.

V prvním závodě bylo pouze 8 účastníků. Vítězem se stal Jakub Volf A. C. Sparta v čase 39. 03 min. Rekord překonán teprve r. 1904 Ar. Nejedhým S. K. Slavia, který doběhl za 38. 56/28 min. Tento běžec překonal svůj rekord r. 1906 v čase 36 min. 28 vteřin. Roku 1909 získal rekord Ant. Dvořák A. C. Sparta časem 35 min. 45. 8 vteřin. Roku 1912 Vlad. Penc S. K. Slavia 35. 43 min., r. 1914 A. Kejha Pedestran. S. K. Vinohrady 34. 25. 2 min., r. 1920 V. Fokralík A. C. Sparta 34. 20 min., r. 1927 Jos. Německý S. K. Slavia 33 min 46. 8 vteřin, r. 1928 opět tento závodník v čase 33 min. 23. 6 vteřin, r. 1934 Josef Koščák S. K. Slavia 33 min. 03. 4 vteřiny, r. 1935 jug. Josef Hron - Vysokošk. Praha 32 min. 32. 8 vteřin, r. 1937 J. Hlusek - S. K. Smíchov dokonce v čase 31 min, 44. 2 vteřiny.



1938.

37

Rok plný nejistoty. Mezinárodní situace jest stále komplikovanější. V rozhlasových zprávách slyšíme o častých srážkách Němců s Čechy v pohraničí. Ti, kdož ovládají německý jazyk, slyší kromě toho i český rozhlas, o němž Němci neustávají hanobiti naši republiku, a její vládní činitele.

Judečtí Němci, záměrně vyprovokovávaní jich vedoucím Konrádem Henleinem, stěhují si stále, ač neoprávněně a bezdůvodně, na nesnesitelné krůtké zacházení s nimi ze strany Čechů a český i sudetský tisk nahává svět, že spoluxiti s Čechy v jednom státě není možné.

Jaký ledy, div, že obyvatelstvo obce jest neklidné. Vždyť jest zřejmé viděti, že Němci, hlavně jejich vůdce Hitler, připravují nějaké akce.

Naše obavy nebyly klanmé, a s hrůzou sledujeme útlivě se události.

Dne 11. března Němci přepadají Rakousko, a svojí vojenskou mocí včleňují jej do velkoněmecké říše.

Dne 14. dubna vyhlásuje Henlein v K. Varech své požadavky a žádá pro Sudety autonomii.

Pohraniční Němci posílení těmito událostmi, rozdávají výše hlavy a stávají se každým dnem odvážnějšími, ba drzejšími. Přepadávají, a tělesně i duševně



brými české spoluobyvatele. Doba jest tak ne-  
jistá, že prezident republiky dr. Ed. Beneš jest nu-  
ce vyhlásiti dne 21. 5. částečnou mobilisaci k  
zabezpečení a udržení pořádku v pohraničí.

Lokolský  
slet.

V červenci byl pořádán v Laxe 10. všesokol-  
ský slet. Ne všechna evičení i průvody byly velko-  
lepe, přec odvívalo se vše pod dojmem tísnivé  
nalady.

Z naší jednotyúčastnilo se sletu činně 12 čl.  
mí a 18 členek.

V obci se neustále debatuje o probíhajících udá-  
lostech a o dohady nemůžeme. Nejistota se stále  
stupňuje a teprve když v neděli dne 3. 8. přijel do  
Prahy britský sprostředkovatel Runciman, na-  
stalo částečné uklidnění. Doufali jsme totiž, že  
tentomux, až zjistí, že Němci u nás mají stejná  
práva jako Češi, a pověsti o špatném zacházení s  
nimi, že jsou číslé smyšlenkami, bude klumčili  
svoji vládě jak spravedlivě se u nás řeší národ-  
nostní otázka, a bude pokoj.

Runciman odejel, ale Henlein 7. září předložil  
naši vládě zase návrh pro samosprávu Němců.

Dne 12. září vyslechli jsme hamburskou řeč Hille-  
povu proti Československu. 13. září prohlásil Runci-  
man, že Henlein na všechnu ochotu vlády, přerušil



jednání. Bylo to záměrné a my jsme již viděli, že Němci klid a mír nechlejí. Atmosfera se stává den za dnem dusnější, a 15. září, když Henlein již o-levněně prohlásil, že Němci nebudou žít v jednom státě s Těchy, a že chtějí „domů“, zřejmě jsme věděli, že se schyluje k bouři.

Dne 19. září doporučuje Anglie s Francií naši vláde, odstoupiti pohraničí Němcům bez plebiscitu. Toho od nich, našich spojenců nikdo nečekal a všichni jsme byli zklamáni.

Dne 20. září oznamuje naše vláda britskému ministerskému předsedovi Chamberlainovi, že nemůžeme přijmout okleštěnou republiku. Na to odpovídají Anglie s Francií, abychom jejich návrhy přijali, jinak že by byli nuceni se postavit proti nám.

Jen současně žijící lidé, dovedou si představit zklamání, když toto rozhodnutí bylo vysíláno státním rozhlasem. Co věrolomnosti bylo v rozhodnutí našich spojenců!

Dne 23. září utvořena byla u nás nová vláda. Jejím členem byl Chamberlain u Hitlera, ale již jen ve velmi pokorěné osobnosti.

Situace se vytvářela pro naši republiku tak neutěšeně, že dne 23. září vyhlásil p. prezident všeobecnou mobilisaci do 40 let. Toto opatření bylo přijato v



celém státě s nadšením. Byl leubrád slunný, krásný den. Lide' očekávali u svých přijímání, až do 2 hodin.

Z Bechovic odešlo ku svým tělesům také hodně mužů. Základny však jsou spáleny.

Zásoby.

Vyhlášením mobilisace nastala u nás nákupní horůčka. Byly domácnosti, že jejich zásoby vydržely by jen několik poků. Měly bedny cukru, hrnce, sádla a másla, bedny mýdla, několik pytlů mouky, spousty konzerv, čokolády, kávy, a kakaa, a jiných živob. věcí podob. Obzvláště takové domácnosti, kde nebyla nouze o peníze. Jedině proto, že ve skladech byl dostatek zásob, nebyl obchod obrožen. Překotnými nákupy stouply hned několiknásobně ceny potravin. Jich někdy za 1 kg kávy se platilo 400 Kč, ač jinak stála 34-44 Kč.

Historie.

Dne 26. září pronesl Hitler, druhou, a ještě ostřejší řeč proti naší republice, a urážel v ní naše ho pana presidenta, který nikdy nepronesl vůči Hitlerovi urážlivého výroku.

Dne 29. září zasedají v Mnichově zástupci čtyř velmocí, jednající o Československu. Těkáme s napjetím, jaký osud nám tato konference připraví. Dočka-li jsme se brzy. Dne 30. září o 15.30 hod. nám hlásí pochtas, že náš osud jest zpěčten. Chamberlain, zástupce Anglie, a Daladier, zástupce Francie, kteří byli



dosud našimi spojenci, nás u bohatého stolu lidně zradili a za přítomnosti italského diktátora Musoliniho přivrželi Hitlerovi, naše pohraničí.

Dne 1. října počínají Němci obsazovat české pohraničí a lidé, čeští jsou nuceni se vystěhovat. K nám do obce přišly rodiny: Nováka Václava, Mikesě Václava, Štefflové Anny, Zizky Josefa a jeho bratra Karla, Špa Rudolfa, Čipý Bohumila a Karásek Antonína. Všem byly přiděleny byty a nastoupili práci. Karásek nastoupil službu na českoústecké stanici.

V důsledku neustálého strachu a příprav Němci k dalšímu násilnému, rozloučil se večer 21. října pan prezident s národem a dne 22. října odcestoval do zahraničí. Poslouchali jsme srdečlivá slova loučení a bylo jen málo těch, kdož neplakali. Vždyt jsme se cítili tak chudí, opuštění a bezmocní. Lidé lehdy zle odsuzovali vládní politiku a hlavně byli rozexleni na vedoucí strany agrární, neboť omi skutečně faktováním se se sudetskými Němci, strašnou omu situaci zavinili.

Spanem prezidentem jsme se v duchu loučili, se nej srdečněji. Myslíci lidé věděli, že bude pro naše osobnosti pracovat tak, jak jen on dovede. Bohužel, našlo se v obci, dost takových, kteří, ač nehodni, osoby prezidentovy, vyslovovali se o něm a jeho rozhodnutí lako.

Odjezd p.  
prezidenta.



vými výroků, že není možno je napravit.

Nový  
prezident.

Po odchodu p. presidenta dr. Ed. Beneše zvolen byl presidentem republiky dr. Emil Flácha. Osoba nově zvoleného presidenta nebyla v obci vůbec známa. Lidé přijali jeho zvolení s pocitem nedůvěry a žádných projevů ani oslav nepořádali.

Jest samozřejmé, že všechny zde uvedené události měly veliký ohlas v obci a vliv na náladu obyvatelů. Proto jsem je zde uvedl.

Politický  
život.

Dosud bylo v Běchovicích 5 politických stran. 1. národní socialisté, 2. sociální demokrate, 3. komunisté, 4. lidovci a 5. agráři. Všechny tyto strany jsou dne 26. prosince rozpuštěny a splýnuly ve dvě strany. „Národní strana práce“ a „strana národní jednoty“. Vedoucími první strany stávají se: Václav Šulc a Karafiát Jan ml., oba z Běchovic. Vedoucí strany druhé jest ustanoven technický mistr Ed. Moravec z Újezda 4 Lesy, neboť tato strana jest složená z obyvatel několika obcí.

Vedoucí komunistické strany Král Josef, Řehorek František, Karafiát Jan a Klasák Václav byli zbaveni funkcí v obci i veřejných institucích. Provedeny u nich domovní prohlídky, avšak bez platného výsledku. Všichni členové komunistické strany vstoupili do Národní strany práce. Mimo to utvořili samostatnou



illegální skupinu, napojenou na Dol. Počernice.

Z obecních záležitostí ješ hlavní, jednání o Měšťanka újezdní měšťanku, které se oleč neustěšeně již dlouhou dobu. Vyskytli se zde občané, kteří proti proslavení měšťanky podávali protesty. Ješ to neuvěřitelné, ale pravdivé!

Obecní výbori se zase mezi sebou hádají o místo, kde by měla budoucí měšťanka stát.

Dne 18. února bylo občanům vyhlášeno, že vypraným konkursem místo obecního správnicka obdržel Antonín Škorpil, syn Václava Škorpila, který byl o Pěchovicích správnickem plným 38 let.

Obecní  
správnick.

Dne 29. března 1938 sdělil starosta abce ve schůzi ob. zastupitelstva, že okres. škol. výbor považuje slabou měšťanku, že však ješ nutno získat některé sousední abce, aby mohl být utvořen l. xv. újezd.

Měšťanka

My samé zájmy má Dubec, a Újezd 4 Lesy. Každá abce hledí získat pro své zájmy příškolení dětí z abce sousední, aby tak měla zabezpečený pobřežný počet záku. Pěchovice snaží se získat Koloděje, N. Dubec, Blatov a Újezd. Překvapení však přišlo z Újezda 4 Lesy, když došla od jeho zastupitelstva prosvádka, aby se naše abce příškolila k nim újezdem. Naše ob. zastupitelstvo se dne 29. 3. usnáší,



že nemá námitek proti postavení újezdní měšťanky v Újezdě 7 Lesy, nepřisluhuje se však, neboť hodlá postavit újezdní měšťanku v Běchovicích.

Príkata-  
strování  
N. Dubce.

Druhé, velmi důležitě jednáni obce o příkastrování N. Dubce k Běchovicím se plně nechutně a nezáživně od roku 1928. Nová Dubec sama požádala okresní i zemský úřad o příkastrování k naší obci, vzhledem k blízkosti obou obcí. Naše obecní zastupitelstvo má bohužel vždy nějaké námítky, a důvody proti tomu. Konečně 9.7. 1938 se usnáší, přijmouti sice N. Dubec a prohlásuje, že slibu, danému dne 5. června 1936 dostojí. Ovšem zase s výhradou, že totiž náklad spojený s příkastrováním ponese sama N. Dubec. To ovšem občané z N. Dubce podniknouti nemohou, neboť počet majitelů domů nebyl tehdy tak velký, a tak celá akce k nemalé radosti některých členů našeho obecního zastupitelstva, zůstává opět nevyříčená. Báli se někteří naši občané, aby jim novodubecí „nepřerostli přes hlavy“!

Jediná možnost pro rozmach obce, a tím i na-  
bylí podmínek k postavení a udržení újezdní měšťan-  
ské školy v Běchovicích na dlouhá léta se rozpadá.  
To vše díky svéhlavosti, neproxiravosti a sobeckosti  
některých občanů. Obměna z dob, kdy jednalo se o



staobu nádraží r. 1847, a zábor velkostalku r. 1919.

Ve schůzi 29. 3. 1938 vydává' obecní zastupitel-  
stvo na neustálé stálosti členů' okrašlovacího  
spolku promí' zákaz vypouštění drůbeže do par-  
ku, na veřejná prostranství vůbec. Občané upo-  
sornějí, že přestupci tohoto nariadení budou trestá-  
ni od 5 do 10 Kč pokutou.

Zákaz  
vypouštění  
drůbeže.

Dne 21. dubna byla provedena kolaudace Rokyt. Rokytka.  
ky, a podnikateli Beřkovci přixnana částka v obno-  
se 515.067.95 Kč.

Téhož dne odhlasována obecním zastupitelstvem pod-  
pora okrašlovacímu spolku na úpravu obce částka 1000 Kč.

Dne 16. května vydán opět zákaz vypouštění drů-  
beže do sadu a veřejná prostranství.

Zákaz  
vypouštění  
drůbeže.

Dne 24. července zase opatření proti vypouštění drů-  
beže. Tentokrát pokuta stanovena na 20 Kč a v při-  
padu nedobytnosti změnena na trest vězení v hraní  
48 hodin. Jak vidět, jeden zákaz slihá druhý a vše-  
chny jak se zdá jen pro výsměch několika rodin v.  
obecnímu úřadu, který nebyl nikdy dost silný, aby slo-  
mil odpor několika horečnatým odpůrcům pořádku.

Jinak možno říci, že v obci jest kromě vylicených  
událostí celkem klid. Lidé jsou většinou zaměstnání  
a na ucházející životní úrovni.

Úroda jest velmi pěkná, ale sklizeň slixena dlu-

Úroda.



ho brvajcími dešti. Zdejšímu nájemci velkostatku  
č. 8 Boh. Kejkličkovi vrostlo obilí na polích a  
když chtěl nějakou úrodu zachránit, svezl obilí  
do stohu. Na železně se jeden stoh obilí zaparil a  
shořel.

Přícháči nám podzim. Hospodáři jsou samé-  
straní sedm, astatní obyvatele opět ve svých provo-  
dách, ale všichni jsme ve špatné náladě. Všeobecně  
se uvazuje, jaký život to budeme mít v nové, již o-  
křesťané republice.

Ami zábaoy v masopustě nebyly tak veselé jako  
dříve. Všude jest znáti skleslost. Jest to zřejmý  
smutek nad ztrátou našeho pohraničí a jakási  
lizeň v očekávání nějaké, další rány ze strany ně-  
mecka, kterému nikdo nedivěuje.

Pohyb  
obyvatelstva V roce 1938 narodilo se u nás 16 dětí. Vyrná-  
ní řím. katolického 11, českobratrského 2, českoslo-  
venského 1 a 2 bez vyrnání. Zemřelo 10 osob, z  
nichž řím. katolíků 6, českobratr. 2, českoslov. 1  
a 1 bez vyrnání.

Zima 1938/1939 jest mívána bez zvláštních  
událostí.



1939.

47

První souseda sousedu k novému roku byla doprovázena laskavým pohledem a smutným pokrýváním hlavy. Prováděly se jako obyčejně, domácí práce, lidé šli po svých zaměstnání, ale přece jen bylo pozorováno, že se připravují nějak jako na dalekou cestu. Koncem února a v březnu nastaly velké deště. Po některém naměřeno až 40 mm.

Události obecních, o nichž bylo by třeba se zmíniti, není. Teprve 14. března když jsme uslyšeli proklamaci samostatného slovenského státu, zbývající hořka klidu byla mezi lidem znovu vzrušena. Byla to všeobecná rozhořčenost nad nevděkem Slováků. Když týž den odcestoval prezident Hách a s ministrem zahraničí Chvalkovským do Berlína, čekali jsme s nedočkavostí na zprávy a rozhlasu o výsledku konference. Dlouho do noci stáli lidé v hloučcích a každý tušil blížící se pohromu. Nebyly to plané obavy! Přísta pána a tak krutá, jakou nikdo nečekal.

Snad každý člověk ve svém životě zapamatuje si určité datum, které mu připomíná nějakou významnou událost. Buď radostnou, jindy smutnou nebo lakovou, v níž se změnil celý dosavadní pořad jeho života o jiný směr. Podle toho také vzpomíná.



Avšak, datum 15. března 1939 mělo by být vyhlášením pro všechny časy všemu lidu. Nemělo by být zapomenuto bezměrné bolesti, urážející polupy, a nesmazitelné krůdy, které byly spáchány na našem národě. Měl by si každý z nás, Čechů, přijít li mu kdy na mysl nějaká nespokojenost a dříve než přimese slina na jazyk zlé slovo připomenout, že to byly zlé doby, když 15. března 1939 v časných hodinách ranních se hrnuly proudy motorizovaných oddílů německého vojska po silnicích do naší země, směrem ku Praze. Aby byly nás osvobodily! Jak každý z nás bez ohledu na politické přesvědčení cítil hroznou bolest nad ztrátou svobody, státní samostatnosti.

Kdež chvíle jsme tenkrát prožívali. Strachem, a bolestí, nikdo z občanů léměrů nevyhlédal z oken, aby se podíval jak vypadá tato armáda, která přijíždí aby nám urvala svébytnost, ač jsme se proti jejímu národu ničeho nedopustili. Když někdy přece někdo vyhlédl, spatřil na různých motorových dopravních prostředcích seděti zachumlané postavy, které neohledně, namnoze s obaobami své drahocené životy, pohlížely vpřed i kolem sebe na všechny strany, jakoby chtěly všimnouti ku zemi, která jest nejzápadnější výšpau Slovanska



v germánském moři, i ten celý národ, který jim od dávných dob leží živě na jejich srdcích.

Vysěl-li však přece někdo ze svého přibytku, třeba jin za svou práci, dlouho se rozhlíželi nemohl. Bylo lehdy hrozná počasí. Sněhová vánice s větrem rozpouštěly se lakovou silou, jako by cítily tu hrůzu celého našeho národa, a zdálo se, že z jakéhosi soucitu chtěly zabrániti vstupu nepřátelských vojsk do nitra země. Tato metelice připomínala důkladně, že není radno, dlouho se dívat do chamtivých chvilami puzných zbraní, kterými byla německá armáda opatřena. Proto každý raději zatel do svého přibytku a tam se skloněnou hlavou, a sbrami v očích dimal, co tato nevídaná náosťeva jemu, jeho rodině, majetku a celému národu, asi přináší.

Je proto, že nebylo diváků, projíždělo vojsko nepřetržitě v proudech po silnici ku Praze a nebylo slyšet, že by došlo někde k násilí neb nějaké jiné nemilé příhodě.

Je slovenská zemědělská dělníci stáli před dveřmi č. 8, a se zdvořilými pozdravy vítali Němce. Občané je za to nenáviděli, ac' myslím měli je spíše litovat. Byli stíti slárou nad samostatností svého státu, aniž by chápali důsledky nerozumné politiky



některých svých vedoucích osob.

My, kteří jsme šli do svých zaměstnání po silnici ku nádraží, hleděli jsme všichni s hlavami ke zemi skloněnými, jako bychom co nejpečlivěji vyhledávali místo kam položit nohu, aby jsme nespadli do propasti. Tak to, alespoň vypadalo, a byl jsem tehdy přesvědčen, že z nás bylo „osobovoxenec-ká“ armáda žádnou radost nemá.

Po celý den nebylo na práci, ba ani na jídlo ani pomýšlení. Jen usbrašené tváře s olázněmi v očích bylo všude viděti.

Vojsko  
v obci.

Tentýž den k polednímu vrátila se část vojska, jak později zjištěno 6. pancéřový oddíl, do obce. Vojsko usídlilo se v sokolovně, a zařídilo se přetně po domáčku.

Zbraně

Rozestavělo lanuky kolem sokolského letního cvičiště a kolem sportovního hřiště. Ihned vydán občanům rozkaz k odezdání zbraní s připomenutím, že každé neposlechnutí bude potrestáno smrtí zastřelením.

Nebylo možno jinak než uposlechnouti. Jen něco nehlášených zbraní bylo na pivnách, někdy bezpečných, jinde opět nepříhodných místech uschováno.

Zabavené zbraně byly uskladněny v sokolovně. Však také v příštích dnech je němečtí vojáci vyzkoušeli na světi.

Policejní  
hodina.

Dalším rozkazem bylo zakázáno občanům kdysi-



vadí se mimo své obydlí v době od 18 do 6 hodin bez  
propustky. 1: Viz archiv:!

Policejní hodina stanovena na 21 hodin a z oba-  
vy před brázy byla přesně dodržována. Hostinští a ob-  
chodníci dostali zákaz prodeje lihovin. Na dráze na-  
stoupilo vojsko dozor. Půchodem Němců do Čech s  
okamžitou platností platila ruská marka 10 Kč.

Vojsko se zadrželo v obci asi 4 týdny. Za klid a  
porádek ručili velitel četnické stanice a starosta.

Na veřejných místech byly vyvěšeny ruské čer-  
né plakáty s hroznými pravopisnými chybami, ale  
na to velmi přesnými rozkazy o poslušnosti a po-  
řádku. 1: Viz archiv:!

Plakáty

Dne 16. března byl na rozkaz okresního hejtna  
na Brože ze Říčan zatečen předseda komunistické  
strany v Běchovicích Josef Král z čís. 173 a odveden  
do vazby okresního soudu v Říčanech.

Zatečení

17. března narušeno jehditi upravo. Něx si lidé  
vykli bylo s tím dost podiví.

Jehda  
upravo.

Do úřadů a škol jsme dostali obrázky Hitlera  
a Háchy. Dosavadní obrázky našich presidentů mu-  
sely zmizet.

Obrázky

Některý den postavilo vojsko v uličce za obecnou  
školou proti domku Josefa Loubala č. 13. kuchyně  
a zásobárnu chlebem. Ně Londýn nepřestával ve

Vojska  
kuchyně.



svém rozhlase vysílaném pro nás česky, varoval české lidi, aby od Němců žádnou stravu nebrali, protože Němci takové případy fotografují a ve svých novinách používají k proslané propagandě, jak zachraňují Čechy od hladu, vyskytli se u nás bohužel jedinci, kteří si pro stravu chodili. Nebyli to lidé k tomu nové přimčení, výbor a charitivost, špínila svou čest a nechali se od Němců častovat.

Němci  
jedli.

Chtl bych jen připomenout, že zkačky o hladu o Čechách, kterými byli Němci, dlouho a soustavně německou propagandou častování, rozplynuly se jako para. Němci byly hned plně obchody s požíváním. Aby plně využili finanční situace, jedli o překot. Kde byl jen německý, tolik vycvátovaný blahobyl? Vojaři nakupovali spousty uzenin, které měli téměř zadarmo. Vždyť 10 dkg hrkovičky stálo 2.40 Kč, parek 1 Kč, 10 dkg šunka 3 Kč atd. a pře počítáno na marky, platili Němci pouze desátý díl!

Bylo ošklivo bylo se na ně dívat, když jedli uzeniny a k nim přikusovali dorty a jiné cukrářské dobroty. Důsledky toho jevíly se zvracícími vojtáky a nemocně vykazovaly značné příznaky nemocných z frējedem!

Frekvence.

Náš silnice byla pohyby vojsk tak strašně frekventována, že nebylo na civilní dopravu ani pomyslení. Ohna domů jen řinčela po odřesech těžkých motorových



rozidel celé dny a zvláště noci. Mělo jsme se vyspat  
než přivykli jsme tomu hlomozu, který nám stále při-  
pomínal nevitanou návštěvou, smutnou a srpkou sku-  
secností.

Jinak však od přitlivu Němců byl v obci pokoj. Germanisace.  
Jedinec však proto, že nebylo bytí, které by jim vyho-  
vovalo. Jen tomu měli jsme co vděčiti, že neustá-  
hovali se k nám Němci, kteří všude zakládali na-  
cistické organizace, aby tak utuxili moc své říše.

V obcích, kde se taková organizace utvořila, byl  
těžký život. Němci byli tak agilní, že hleděli xi-  
skat i mezi českými lidmi pomocníky k porobě  
našeho národa. Přibírali, ba apatrovali jim výhod-  
ná zaměstnání a hlavně nesebířili peníze. Esák  
také jich měli dost. Kášlo se bohužel mezi český-  
mi lidmi dost takových, kteří za bídný peníz zra-  
zovali svůj národ. Před podobnými charaktery ne-  
byl žádný občan dost jistý, neboť takové zrůdy ne-  
středily se žádných špadsností. Bohudík, u nás se ta-  
koví lidé nevyskytli, nebo alespoň se na ně nepřišlo.

Několik občanů bylo zde v podezřívání, že jsou Sympatie  
členy fašistické organizace „Vlajka“. Byli bedlivě k Němcům.  
střeženi, ale nepodařilo se bezpečně dokázat.

Jakási zandová, manželka zelekníčarě se synem,  
která bydlela na xdejšímu nádraží, sama snad ze



smíšeného manželství pocházející, přihlásila se k Němcům. 1. Ke konci války se odstěhovala do Chomutova. 1. Jediný případ u nás.

Národní  
souvěcnost.

Němci se také starali o náš spolkový život. Navrhli založit spolek, nazvaný „Národní souvěcnost“. Šlo se tak 23. dubna 1939. V Běchovicích byl jmenován vedoucím předitel měšťanky Josef Kudáček, hospodářem, t. j. jednatelem a pokladníkem v jedné osobě. Členem musil být každý občan. Spolek tento nevyvíjel žádnou činnost. Pouze na příkaz okresního úřadu byla svolána ustavující schůze a vybrány členské příspěvky, jež byly stupňovány podle příjmů členstva. Nejmenší příspěvek činil 5 Kč ročně. Takto získané obnosy měly být poukazovány k propagačním účelům a zase jen k udržení jsišské moci.

1. Naši funkcionáři mnoho agilit nebyli. Na určené účely peníze neposílali, nechali je v pokladně a teprve v květnu 1945 je odevzdali obci v obnose 2.000 Kč. 1. Od roku 1941 byl jmenován předsedou Karel Solar z čís. 149.

Kuratorium

Jako ve všech obcích, tak i u nás byl utvořen, správněji řečeno navržen další spolek, zvaný „Kuratorium“. Byl to spolek pro výchovu mládeže, a měl nahradit tělovýchovné spolky, osáem jaksi v duchu ně-



meckém, nebo německým vyhovujícím. Popud k tomu vyšel od tehdejšího ministra národní osvěty smutně proslulého Emanuela Moravce.

Vedoucím byl ustanoven studující Karel Růžička z N. Dubče. Tento mladík zastával svoji funkci příliš svědomitě a proto bylo nutno jej vystřídati. Šlo se tak na nátlak některých členů evičitelského sboru tělovicivé jednoty Sokol v Běchovicích, u okrskového vedoucího Kuratoria Jaroslava Veselého, učitele z Dubče. Růžička byl vystřídán Václavem Dorovanem ml., který vedl Kuratorium s Josefem Čerčevým společně. Konečně rozhodnuto, aby vedoucím zůstal jen Čerčevý, který skutečně vedl svěřenou mládež v duchu sokolském a přísně národním.

Také o osvětu se Němci starali. Prostřednictvím Osvěta. protektorátních úřadů nařídili zavést t. zv. „Osvětovou službu.“ V každé obci byl jmenován občan, který měl přednáškami propagovati říšskou myšlenku. U nás se k tomu dostalo učitel J. Blümlovi. Ten však řádnou přednášku nevykonal. Do kádrů obdržel obnos 200 K, z něhož měl nakupovati časopisy a knihy, které měly být veřejně čteny a přednášeny. Blüml použil pouze obnosu 14 K, a to na porty, odpovídaje na úřední urgence. Zbývajících 186 K jakož i knihy které obdržel od okresního úřadu, a jež měly



sloužit k německé propagaci, odevzdal po státním převratu neporušené místnímu národnímu výboru.

Přejmenová-  
ní obce.

Němci však šli svým prudkým tempem v proněm-  
čování dále. Na přímy rozkaz byly obce nuceny pře-  
diti německo-české orientací tabulky a obce byly  
přejmenovány německy. Běchovice nedoznaly zvlášť  
ní změny. Na okrajových domech ocitly se 23. 9. 1939  
tabule s názvem „Biechowitz“. Byli jsme na tom  
aproti jiným obcím velmi dobře. Vždyť někde přejme-  
novali chudákům obec takovým názvem, že někdo  
nedovedl potom tu zkomoleninu ani vyslovit.

Čekárna.

Němci zabývali se všude. Na nádraží obsa-  
dili čekárnu vojenskými strážemi, a nedbali toho,  
že cestující nemají se kam před nepohodou uschovat.

Nejprve zde byli záložníci ze Laska. Ti nebyli  
svým postátním příliš nadšeni, a věci občanstvu by-  
li dosti schovivaví, pokud tohoto výroku možno u  
Němců vůbec považet. Byli zanedlouho vystřídáni  
řádným vojskem, které již bylo nepřístupné a bedli-  
vě strážilo bratři vlaky, aby nedocházelo k sabotážím.  
Mimo tohoto vojska se v Běchovicích bohudík jiné  
vojsko neusadilo. Žádných usedlostí zabaveno nebylo.

Praporek.

Třebare byly leprve začátky persekuce, a nikdo  
neměl tušení, že válka tak dlouho potrvá, eo u-  
brap, běd a hrůzy nás čeká, přece jsme Němce z du-



se nenáviděti. Laskavý členář těchto řádků si  
 myslím, dovede představit jak nám bylo, když jsme  
 při oslavách ruských byli nuceni vyvěšovali pra-  
 pory. Členkou bylo nadřazenými úřady ukláda-  
 no občanům k tomu prostě přinutiti. V Becho-  
 vicích bylo tehdy ještě velmi málo rodin, které  
 měly státní vlajky, tuším celkem asi 10. Proto  
 lábe četníci, aby uchránili soji kůži, mrdili, pro-  
 sili, a všelijak ovlivňovali by, kdož vlajky měli  
 a bydlí na nekreutovanějším místě, aby vlajky  
 vyvěšili. Že přijde kontrola, tvrdili. Dobře si pa-  
 mätuji, že u mne vyvěšení vlajky žádali vrchní  
 strážník Martiněk, a strážník. Drušek s krá-  
 nek jsem poslechl. Kontrola se skutečně dostavi-  
 la, a pochůzkou obcí zjistila prapory na 9 domech.  
 Lidé se zlobili, zarlivali, a také nás ignorovali.  
 Nejostřeji si počínali ti, kdož státní vlajky nevy-  
 věšovali ani v době před skupací. Nikdo se ne-  
 ptal, byly-li prapory vyvěšeny z lásky k říši ne-  
 bo z domnceu. O tom se lehdy nepřemýšlelo.  
 Jeu rozumější občané pochopili, že uposlechnutí  
 stálo přemnoho sebezapření, ba i sbrí. Lid byl  
 však rozdrpěný a tu jest třeba odproutěť.

Jinak všeobecný názor všech byl ten, že veřejné mi-  
 na řeky do velkoněmecké říše zapojeni nebudem. Verjné mi-  
něm!



Ríkalo se všeobecně: „Protektorát je jen pro tento kraj.“ A to lid velmi posilovalo.

O státním prezidentu Háchovi se všeobecně říkalo, že úřad presidentský přijímal neměl, a jako starý člověk se tomu mohl docela dobře vyhnout. Některým členům vlády se hrozně nadávalo. Obzvláště ministr propagandy, školství a národní osvěty Emanuel Horávec, před tím plukovník čs. generálního štábu, byl u lidí v nemilosti. Pro jeho, časté, nacismus hlásající přednášky v rozhlasu, byl přímo nenáviděn. O některých členech vlády se lidé domnívali, že úřad, asi přijmouti musili. V oblibě z nich však u lidí nebyl nikdo.

Zalykání.

Dne 5. dubna 1939 dostala se, do rukou Gestapa, není známo na čí popud, kandidátka komunistické strany, do obecního zastupitelstva. Na základě toho byli zatčeni: Karafiát Jan ml., skladník, družstva, Věcla Pěhořek František a domkář Vlasák Václav. Pěhořek a Vlasák byli druhý den propuštěni, kdežto Karafiát si pobyl ve vazbě, až do 1. května 1939. V bytch jmenovaných byly vykonány domovní prohlídky a dolax stíhal dolax o chování se rodinných příslušníků.



Dne 20. dubna 1939 přijel do Prahy člen ně-  
mecké vlády šlechtic von Neurath, aby se ujal fun-  
kce říšského protektora nad našimi zeměmi a  
pokud jen bude moci, aby hleděl poněmčovat a zo-  
bročovat vše české. Radost z jeho příchodu z Čechů  
neměl nikdo, naopak očekávali jsme zlé události.

Nevšlila se zpráva ve středu 1. září 1939 kdy  
Německo přešlo Polsko. Věděli jsme, že se rozhou-  
lá válka, že přijde zlé doby, ale přece jen svilla  
jistra naděje, že Polsku přijde na pomoc jiné stá-  
ty, za jejich pomoci bude Německo poraženo a my  
osvobozeni. Dne 3. září vyhlášena Anglií a Francií  
válka Německu.

Glued počátkem války zavedli Němci lístkový  
zásobovací systém. Počítalo se s druhou světovou  
válkou. Lidé, mající zkušenosti z války prve, by-  
lo náležité dovésti organizování. Doplnovali svoje  
zásoby a než došlo k prodeji zboží na hůlky, muse-  
li se nemajetní často polem spokojiti s dávkami  
malými, které obchodníci vydávali „zatím“ než bu-  
dou jejich zásoby doplněny. Asi po deseti měsících  
se vše uklidnilo, a potom teprve nastaly pravidelné  
přídele. V té době nastala doba, jak si ji lidé sa-  
mi nazvali, „kroupová“. Na místo hrubé mouky,  
kрупice a rýže vydávali obchodníci jistý čas jen kroupy.

59

Protektor.

Vyhlášení  
války.

Lístkový  
systém.



Přiděly.

První  
projev pre-  
sidenta  
dr. Beneše.

Přiděly byly stanoveny tak, jak nám ukazuje  
připojená tabulka na zadní straně této knihy.

Dne 1. září 1939 slyšeli jsme po prvé z poz.  
hlasu v Londýně výzvu presidenta dr. Beneše, do  
boje proti okupantům a slova útěchy, kterými  
nás ujišťoval, že budeme osvobozeni, a opět samo-  
statní. Zprávy o projevu proletěly obcí jako lavina,  
každému občanu se ihned lépe a volněji dýchalo.

Uhlí.

Dnem 1. listopadu byly vydány lístky na uhlí.  
Předěl pro rodinu činil 12 q na rok.

Satečky.

Dne 15. prosince jsme obdrželi „satečky“. Bez  
nich nebylo možno oblek ani prádlo koupiti.

Mléko.

Rohmci, a držitelé krav jsou vyhláškou předsed.  
nictva vlády č. 278/39 sb. zákoní a nařízením mce-  
ni odevzdali všechno mléko. Pro sebe, a své rodiny  
mohou si ponechávat  $3/4$  litru mléka na 1 osobu  
a 7ev a  $1/4$  l mléka denně na výrobu másla. Ko-  
zi mléko jest volné ale držitelé koz lístky na mlé-  
ko nedostanou.

Obilí.

Obilí jest rovněž odevzdati všechno a samoxá,  
sobitelům jest ponecháno žito a pšenice 14.50 kg  
pro osobu na 4 týdny.

Svátek  
matek.

U nás, v Čechách slavili jsme svátek matek  
vždy první neděli v měsíci květnu. Němci však  
nauřídili slaviti jej o týden později. My jsme si



luto slavnost odbyli pěkně v lichm po staru, a da-  
sum německých oslav matek jsme klidně ponecha-  
li Němcům.

15. listopadu dostala do obce zpráva, že stu-  
dentské v Praze manifestují proti německým ušlá útrapy.  
čitelům při pohřbu Němci zavražděného vysoko-  
školačka Jana Dřeváka. Byla to od nich nesmi-  
rná odvaha a bohužel také na ni zle doplatili.  
Ihned příští den nařídil Hitler krvavé posla-  
cům těchto manifestací. Úkolem k tomu po-  
věřil krvelačného K. Hermana Franka, který  
svojí úkol provedl tak, jak se na nejzarytějšího  
nepřítele českého národa sluší. Dne 17. listopa-  
du byly zavřeny vysoké školy a několik studentů  
zastřeleno.

Jak možno se o těchto událostech nemíniti;  
třebasť nebylo přímých účastníků z naší obce.  
Měly však ochranný vliv na náladu obyvatelů.

O velikonočních svátcích vsadili členové o-  
královacího spolku po obou březích polotky  
Rokytky, a Plátovského - 350 kusů ovocných  
stromů a dne 16. dubna t. r. je odevzdali obci. Obec  
m' zastupitelstvo dne 23. 4. 1939 za tento dar spol-  
ku písemně poděkovalo.

Dne 7. května 1939 měli jsme zde opět za-  
Běžecký  
závod.



vody běžců. Vítězem se stal Bombík z Olomouce, který tral přeběhl za 33. 31. 8 min. Druhým byl Hošek ze A. C. Sparta a třetím ing. Hron. Všechnu účastníků bylo pouze 46.

Měšťanka.

Ve schůzi ob. zastupitelstva dne 27. 6. 1939 vzala na vědomí zpráva ústní správní komise hl. města Prahy, že tato jest ochotna postoupiti stauoviště pro staobu měšťanské školy na par. cele č. k. 276/1 ve výměře asi 1837 sáhů čtver. za směnnu pozemků č. k. 269 a 405 podle usnesení obecního zastupitelstva ze dne 22. 1. 1938, a že místo pro školu bude přiděleno dle návrhu technického referenta hl. města Prahy p. architekta Limáčka při komisi konané 3. 4. 1939 ve výměře 1 ha. Tyž den se ob. zastupitelstvo uznáší požádati zemskou školní radu o povolenu definicionu postupně v. št. měšťanské školy. Zemská rada žádosti této vyhověla. Od 1. září 1939 máme v Běchovicích 3 ludy měšťanské školy.

Silnice  
k dráze.

V příjmu t. p. byla vydlážděna silnice k nádraží, což možno považovati pšeuu, kdož chodí zde na dráhu, za veliké dobrodinnu. Tato cesta bývala v hrozném staou. Když na podzim nastal odvoz řepny, lidé přecházející po této cestě brodili se místy až do poloviny lýtek v bahně. Naše obec



přispěla na dlužku obnosem 1.560 Kč. Udržování silni-  
ce ponecháno okresu.

Usnesením ob. zastupitelstva z 27. 6. 1939 byl starosta obce Borovan pověřen zjistiti výlohy spoje-  
né s evul. přikatastrovaním N. Dubčie k Běchovicím. Prikatasbro-  
vaní N. Dubčie.  
Předemí poplatky měly činiti 3.000 Kč. Ku podivu, že  
obcové obce byli lehky již prozíravější a k výplatě  
těchto výloh, dali souhlas.

V této schůzi usnásí<sup>se</sup> opět naše zastupitelstvo na  
na stále se opakující stížnosti okrašlovacího spolku  
zastřiti zákaz vypouštění drůbeže do sady a stráž-  
níkovi nariženo, aby dožíral na sady a všechny  
závady hlásil obecnímu úřadu. Na tomto rok hod-  
nuti se obecní zastupitelstvo, jak o protokole schů-  
zi výslovně psáno usnásí proto, aby jednou pro vždy  
tato záležitosť byla s konečnou platností vyřízena!!

Dne 23. září narižil okresní úřad, aby obce vyvě-  
sily německo-české orientační tabule.

Orientační  
tabule.

Dne 2. prosince byl na zábrok okrašlovacího  
spolku proveden odpad znečištěné vody, a močůvky  
ze statku č. 8 kolem doora č. 2, do blatovského  
potoka. Nř, dosud byl tento odpad veden otevřenou  
srouhou v místech, kde dnes jest zholoven pěkný  
chodník, z kútál ku statku silnici a kolem obecní  
studně před domem č. 68. Dnes jest avšak již

Kanalizace.



zapomenuto, částých sdělností těch občanů, kteří byli nuceni a lelo studně odebírali vodu na vaření, když voda byla každé chvíle znečištěna močůvkou a h. požívání nespisobila. Kdyby toho bylo pama-  
lováno, nedostávalo by se mě při každé příležitosti tolik nechutných narážek i urážek od lidí, kteří se každé práci ve prospěch obce dovedou velmi dobře vyhnout, že já jsem se o tuto kanalizaci přičinil. O schůzosti cesty do Kutál jsem se již zmínil opředu.

Město Praha, dodala na tuto kanalizaci 100 metrů 60 paur, a naše obec zaplatila od práce, kterou provedl zednický mistr Moravec z Ujexda.

Obecná škola.

Usnesením okresní školní rady v Písecku byla naše obecná <sup>škola</sup> dnem 1. září 1939 definitivně uzavřena a schválena za pěti učitelů.

Pohyb obyvatelstva.

Tento rok narodilo se u nás 17 dětí. Z toho počtu jest 13 vyxnaní řím. katol., 1 českobr., 1 č. škol. a 2 bez vyxnaní.

Zemřelo 11 osob, z nichž 7 řím. katol., 2 česko-brab., 1 českoslov. a 1 bez vyxnaní.

Obecní rozpočet.

Za rok 1939 jest příjem: 286.629.17 Kč

vydání: 126.384.05 - "-

zbytek: 160.245.12 Kč.



Během roku 1939 postavili si rodinné domky:  
 Pošmurová Božena č. d. 203, Karafiát Jan č. 204,  
 Imrkovský Josef č. 205 a Jech František č. d. 206.

Mauby.

Němci, zvláště státní policie všeobecně zvaná  
 a obávaná „Gestapo“ sledili v úřadech, dílnách, a pod-  
 nicích, jakox všude kde bylo více lidí pohromadě.  
 Měli také bahužel hodně výsledků.

Persekuce.

Z naší obce byl prvním obětí „Gestapa“ Václav Šulc,  
 narozen 10. 6. 1903 v Praze, bytem Pechovice č. 157. Zamě-  
 stran byl jako vedoucí expedice a skladu v Českoka-  
 merických papírnách v Praze. Zatčen byl 10. listo-  
 padu 1939, a vězněn v pověstně hrozném Pečkově pa-  
 láci v Praze. Pro nedostatek důkazů byl sice propu-  
 šten, ale neustále sledován, a strážěn. Dne 11. prosin-  
 ce byl zatčen znovu a uvězněn u kraj. soudu v Praze.

||  
 Šulc Václav

Bitím a mučením chtěli na něm vymástit při-  
 znání, že jest účasten na vydávání ilegálního časo-  
 pisu „V boj“, dodáváním potřebného papíru.

Z Pankráce byl převezen 23. 12. 1940 do Drážďan,  
 později do Lipska a Berlína, kdež byl odsouzen k  
 doživotnímu žaláři. Později mu byl trest změněn  
 na dobu 5 let. Tento muž, vysoké, štíhlé postavy s  
 podlomným zdravím, byl zarážen do práce v káznici  
 ve Waldheimu v Sasku. Tam pracoval do r. 1944.  
 Poté byl převezen do Prahy. Když jej sám manželka



Aněška s dvěma svými dětmi naostřivila, nemohli  
jej pro sešlost ani poznat. V červnu 1944 byl pře-  
vezen do Terezína, pak do Kladna a 10. října 1944  
do Zwickau v Německu. Dne 25. ledna 1945 byla  
Aněška Šulcová četnickou stanicí vyrozuměna, že  
její manžel dne 31. prosince 1944 zemřel. I: Vix  
zvláštní přílohu: Zůstali po něm synové Milan narož.  
1928 a Miroslav nar. 1931.

Dalšími oběťmi Gestapa byli manželé Otakar  
a Marie Šulcovy z čísta 160. Šulc byl zaměstnan jako  
poštovní podřídník v Praze. Narozen byl 21. 1. 1898 v Mi-  
leticích v Králově a jeho manželka narož. 6. 5. 1905  
v Kácově v K. Horách, obsluhovala mu domácnost. Oba  
manželé byli 2. června 1942 časně ráno, při domovní  
prohlídce prováděné v celé obci v důsledku atentátu  
provedeného 27. 5. 1942, na surovém židovském prodávce  
Reinhardu Heydrichovi zatčeni pro přechovávání ma-  
jetku zubního technika Perlce z N. Dubčce, jenž byl  
židovského původu. Jako političtí vězňové byli odve-  
zeni do Terezína a dále do Oswiečima v Polsku.  
Tam byl Šulc 12. 9. 1942 popraven. Šulcová došla  
12. prosince 1942. Šulcovy byli bezdětní a s Václavem  
Šulcem přítuzní nebyli. Jejich majetek byl zabaven.  
Nábytek a domácí zařízení si rozdělili k Němcům  
se přihlásivší zednický mistr Rud. Koch z N. Dubčce,

Šulc Otakar  
a Marie



Duškova, a Kozel z Dol. Počernic. Do domku se později nastěhoval švagr Šulciv, Rudolf Boštická, rodinou.

Neuplynuly ani 3 měsíce, od začátku manželů Šulcových, když si naši, ochránci vyhlédli další oběti. Tentokrát se sáhli na řidy.

V číle domu 53. bydlil a měl obchod Josef Je. Jliuský, nar. 1898 v Záříčích u Šabova. Jeho manželka zemřela rok 1905, a syn Milos tvořili celou rodinu. Ve společné domácnosti s nimi žila matka Jedliuské, Barbora Pichová, roz. 13. 9. 1866.

Jedliuský

Dne 1. září abdržela tato rodina od „Oberlandra. Chm“ z Prahy písemný rozkaz, že všichni její členové se mají dne 8. 9. 1942 hlásiti ve velebránním paláci v Praze. Každý si může vzít s sebou zavazadlo ve váze 50 kg.

Tehdy už bylo známo, že Hitler řídkim připravil pohromu. I naše zmíněná rodina pochopila, že jí čeka jí kruté chvilé. Při rozhovoru, mě Jedliuský řekl: „víme, že je s námi konec, že nás Hitler vyhledá. Vás povozou v nákladních vozech z Čech a vás - křesťany - později v rychlíku!“

Loučil se v přesvědčení, že se nikdy nevrátí a že ke skutečně, jak z dalších řádků zjevo, měl pravdu.

Dne 12. září byli transportem odvozeni do Teresína, kdež odloučení od sebe pracovali až do 15. května 1944.



Toho dne odjela celá rodina s transportem v do-  
byčích vozech do koncentračního tábora v Oswien-  
cimě v Polsku. Tam bylo každému vyšetováno  
na ruku evid. číslo. Miloš dostal číslo A-2.149.  
Posledně rodiče viděl naposledy v červnu 1944. Pozdě-  
ji se dověděl, že otec byl udušen v plynové komoře  
a matka že asi zemřela na tyfus. O osudu své  
babičky Barbory Pickové mu není nic známo.

Miloš se vrátil do Běchovic 12. července 1945 s  
podlomným zdraoím, slabý a plný otevřených ran,  
ač při odchodu ve svých 13 letech kypěl zdraoím.  
Vrátil se plný naděje, že se sejde se svou babičkou  
a dokonce snad i s matkou, byla-li zpráva o její  
smrti jen domněnkou. Leč návrat byl mu novou  
přípomínkou kruté a nelidské vlády Hitlera a je-  
ho nacistických pochopů. Zůstal sám. O jeho zdra-  
oí, výživu a pořádek stará se jeho teta Emilie Černá,  
která jest sestrou zemřelého Josefa Jedliuského. (Viz  
přílohu).

Karafiát.

A za rok na to přišel na řadu další občan  
z Běchovic. Byl to zahnatník Jan Karafiát  
naroz. 9. 6. 1901, bytem v čp. 204. Od roku 1935  
byl zaměstnan v hlaomím skladu „Bratrství“  
ve Vysocanech. Tam byl dne 16. září 1943 ráno se  
svými 13 druhy Gestapem zatčen a odvezen do



Pečková paláce. Nějaká dobrá duše "je udala, že dávají potraavu před gestapem se ukryvajícím politickým provinilem v okolí Edic.

Po několika dnech těžkých výsledků byl předán kraj. soudu na Pankrác. Dne 29. 10. 1943 byl převezen do Terexína a 18. 11. 1943 do Prázdán. Dne 15. července 1944 odpovídal před soudem, "Kultur- und Erhaltungstrafanstalten George Böhr - Strasse 5. B-II - 21a/2075/43 v Prázdáněch pro politickou činnost v ilegální skupině "Bílá Hora".

Dne 23. července 1944 poslal svoji rodině dopis, v němž sděluje nejstrašnější pánu, jaká mu je rodinu postkati. Píše, že byl odsouzen k trestu smrti. Co bolesti, utrpení, lásky, a přátelství je v onom dopise! On, silák, a přece člověk s tak jemnou duší! Sam zarcem rozsudkem, nabáda přes to svoji manželku Josefu k hrdině, nešle a péči o jejich drahou dceru Jitku. Své dcerušce klade na srdce, aby byla poslušná své dobré matky, a dbala vždy své cti, lé krásné něžné květinky. Loučí se s nimi, loučí se se svojí přibuznými, s každým místečkem ve svém domku a kolem něho, vzpomíná a loučí se se sadou M. Jana Husa, který pomáhal houževnatě budovat. Kdož pak z nás se může vrátit do du-



ševního slava odsouzenova, když psal tento dopis.

Karafiadová Josefa byla za nedlouho vyrozuměna, že její manžel byl dne 15. ledna 1945 popraven. Zůstala po něm dcera Jiřina narož. 1928. Byl to bohužel poslední bestialní čin se smrtelnými následky nacistů na našich občanech.

Illegalita

Hned počátkem války utvořili zde členové kř. jed. Sokol ilegální skupinu nesoucí název „V boj - družstvo v I. sledu se střediskem v Praze.“

Z Běchovic byl členem této skupiny Jindřich Šimouška z č. 77. Z N. Dubč, avšak členové zdejší jednoty Josef Kraucher, Vilém Šaral a učitel František Kotrba. Posledně jmenovaný navštěvoval v Praze dr. Něcase, B. Lausmana a některé jiné osobnosti, které neměl ale bylo mu známo, že jsou v odboji. Navázal styky i s Janem Karafiadem. Získali později ještě několik osob a tak utvořili jakousi bojovou skupinu pro Běchovice a okolí.

Bylo to: cestář Stanislav Bruma, správce Josef Kocí, soukr. úředník Alois Tereš, správce Stanislav Miňovský a skladník v nádraží Čeněk Vozemilek.

Každý měl nějakou funkci. Většinou shánění peněz a potravin pro potřebné, persekuci postížené osoby. Správce Kocí nechal skládat nevymlácené obilí do stohů slámy, a zdržoval dodávky obilí. Vozě



nilek měl hlásiti pohyby vojsk projíždějících Běcho-  
vicemi. Jim rozšiřovali zprávy ze zahraničí a rozdá-  
vali letáky, v boj, "Rudé Právo", "Informační služ-  
ba", "Národní osvobozením", z nichž všech dohromady do-  
cházelo do Běchovic 150 kusů. Letáky byly tiště-  
ny v tiskárnách "Litera" a "Novina" v Praze. So-  
větský papír dodával Václav Šulc, který jak o  
předem uvedeno byl pro to usmrčen. Schůzky ně-  
kolika těchto osob konaly se většinou v přírodě,  
nebo u dr. Břetislava Lyčky v Karlíně. Dr. Lyčka  
byval zde praktickým lékařem.

Letáčky byly podstrkávány - všem bez svědků-  
do kapes, cestou na vlak, ve vlaku a jak se dalo.  
Povinností obdarovaného bylo přecíst, dáti spole-  
hlivým lidem dále nebo vrátit. Proto také se le-  
táky česly v úřadech, dílnách a jiných podnicích.  
Ba česly se i na policejním ředitelství v Praze,  
kde nebyla o německé slíditi nikdy nouze. Byly  
česly i na Slovensku, v Polsku, Rumunsku a  
česly na frontě, protože je při nakládce zboží vždy  
přidával rozemlelek.

Náš skupina vybrala celkem od lidí 78.000  
Kč, 30 kg cukru, 50 kg sluků, 1.000 kg máku, 3.500 kg  
hráchu, 400 kg mouky, 2.500 kg obilí, 8.000 kg brau-  
bar, cigarety, uhlí a mnoho potravinových lístků.



Zprávy ze zahraničí přijímala pod heslem „Alby na vodách.“

Po provedení atentátu na zastupujícího ríšského protektora kancelářského Heydricha, poskytl dr. Lyčka atentátníkům lékařskou pomoc. Když byl vyvrážen, uprchl do Třebenic u Beněšova. Tam za ním přijel na prázdniny p. 1942 učitel Koblba, který nebyl dost opatrný. Nemí známo jak, ale jejich pobyt byl vypatran. Když viděli, že domek o němž se šlo je Gestapem obklíčen, a možnost útěku vyloučena, Lyčka zastřelil Koblbu a pak sebe. Manželka Koblby byla zadržena a v plynové komoře Mauthausenského koncentračního tábora udusena. Jejich dvě malé děti byly neznámo kam odvezeny a vrátily se teprve po našem osvobození p. 1945 domů.

Manželka dr. Lyčky byla na útěku do Bratislavy ve vlaku zadržena a později popravena.

Druhá ilegální skupina, založená krajským výborem I. kraje komunistické strany pojmenovaná „Cyril“ měla sídlo v Tuchdole. Na tuto skupinu byli někteří komunisté z Pěchovic zapojeni prostřednictvím podskupiny se sídlem Dol. Pocerůvice, jejímž vedoucím byl Hylský. Když se tato skupina následkem zatčení některých členů rozestla,



vstoupili jednotlivci do dosud neznámé skupiny „Bra-  
trovi“. Prostrědkem byl Otakar Šup z V. Dubč.  
Tato skupina byla objevena a vedoucí její pozadykaui.  
Josef Kral z c. 173 a Jan Karasiat vstoupili do sku-  
piny „Bila Hora“. Po rozpadnutí se sokolské skupi-  
ny, vstoupili sem též Josef Kraucher a Jindř. Šimonka.

Ti, kdož měli přijímače, poslouchali celou válku  
zprávy ze zahraničí, které byly vysílány několikrát  
za den. Tak jsme se těšili, až o 15.30 hod. uslyší-  
me volání: „haló, haló, volá Londýn“, nebo „haló,  
hovori Moskva, Moskva hovori“. Vždyt jsme vždy  
uslyšeli nějakou potěšitelnou zprávu, a slova vysí-  
laná z ciziny, byla nám o těch zlých dobách  
útěchou a posilou. Poslouchávali jsme několikrát  
za den, a někteří vytrvalci vydrželi čekat na zprávy  
až po půl noci. Jen aby se o žádnou zprávu nepřišlo.

Občané, kteří měli slabší aparáty, chodili den-  
ně poslouchat k sousedům, kteří měli aparáty silné.  
Byla li vysílána nějaká významnější zpráva o neú-  
spěších Němců, nebo mluvil li p. prezident<sup>dr.</sup> Beneš,  
ministr zahraničí Jan Masaryk, nebo jiná vynika-  
jící osobnost, šly zprávy od ucha k uchu obrom-  
nou rychlostí. Každý poslouchal podle svého. Někte-  
ří posluchači slyšeli vždycky více než bylo pověděno,  
a pak následovala „septanda“ o překob. Někdy

Poslech  
ciziny.



jáme si prováděti jen pohledem. To když byla pří-  
tomna nežádoucí osoba.

Podle zpráv byl lid hned veselejší, od-  
vážnější a dobrosrdčejší. Byli jsme zde jistější  
než v některých jiných obcích. Četníci byli vesměs  
dobří českí lidé. Vělitel stanice Fr. Karlínek byl  
jako legionář pensionován a jeho nástupce Frant.  
Hobek také rád poslouchal. Přidělení četníci Anto-  
mín Karásek, Josef Kos a Josef Dusek se chovali  
jako skuteční přátelé lidí. Častokrát byli někteří  
neopatrní lidé jen jejich dobrotu uchráněni před  
persekucemi.

Těže na nás dolehlo, když nám odebrali krá-  
ské olny, na něž jedině bylo možno cizincům poslou-  
chat. Dlužno však poznamenat, že jsme bez  
zpráv dlouho nebyli. Hlubaví lidé, znalí mechani-  
ky nám připravili aparát, že přidáním drátku,  
který se nechal odnímat, mohli jsme zase poslou-  
chat. Bylo však třeba zvýšené bdělosti a opatrnosti.  
Byl-li někdo přistihán, nebo mu byl dokázán jinak  
poslech ciziny, byl odsouzen k trestu smrti. Strachu  
bylo dost ale lechu po míru a svobodě byla větší.

V době války obec mnoho samostatných práv ne-  
měla. Samospráva byla narušením říšského prote-  
ktora zapojena na válečné úsilí říše, jako: hlášení

Práva  
a povinnosti  
obce.



kom' k odvození, tak i pozů pro německou armádu, provádění sběrů kovu, textilií, papíru, peněz pro německý Císařský kříž, xřizování zachytlých stanic pro osoby z vybombardovaných obydlí v Praze, budování protiletáčkových krytů, hlídek, vymáhání dodávek pro jise, vydej potravinových lístků a poukazů na důležitě denní potřeby. Prováděla soupisy osob k pracovnímu nasazení a zapojení i mládeže do pracovního programu, na xřizování zákopů na území Prosektorátu a vůbec byla nucena vyhovovat všem naričením jisešských úřadů.

Němci potřebovali pracovních sil náhradou za ty, kteří nastoupili vojenskou službu. Protože nabíreli slušné platy a různé výhody, nechali se zlákat. Dobrovolci do Německa  
Emil Fláta, Václav Jandus, František Jerábek, Václav Čeriba a Václav Novák a roku 1939 dobrovolně odešli do jise pracovat. Fláta se tam již usadil bramborami.

Obci působily stopy zrozené ještě o republice a vyloučením komunistů: Jana Karafiáta, Josefa Krále, Františka Řehořka a Václava Vlasáka. Na místa těchto byli na návrh obce jmenováni: Bryksí František, Fereš Alois, Simonka Jindřich a Kyselá Antonín. Poměr těchto nových členů obecního zastupitelstva k okupantům byl rovněž nepřátelský.



Měšťanka.

Dnes již, když naše vedem' obce vidí, kterak různicemi, njejednotnosti, namnoze osobní neváživosti, a neústupnosti způsobilo, že ku stavbě měšťanky, dosud nedošlo, snaží se učiniti nápravu, aby kapitál jdoucí po ruce, nepřišel nazmar.

Tak se dne 31. ledna usnáší obecní zastupitelstvo, učiniti 4 1/2 % komunální zápujčku ve výši 600.000 Kč u zemské banky v Praze, za účelem postavení měšťanské školy. Zápujčka má být splacena, anuitami ve 30 letech. Pro zápujčku dává se do zástavy knihovní majetek obce zapsaný ve vložkách č. 9, 16, 85 a 225 katastrálního území Bečovic. Po celou dobu trvání zápujčky dává obec zemské bance do zástavy ještě výnos obecní daokny ze zábav, nápojů a z používání místnosti, a provozoven.

Letopisecká  
komise.

O té samé schůzi usneseno zrušiti letopiseckou komisi zvolenou 8. 10. 1937, v níž jsem byl já jmenován kronikářem. Poznámka: letopisecká komise zrušena proto, že svoje poslání vůbec nevykonávala. Chci zde laskavým členům na vyjasnění podotknouti, že, ač mnohokrát jsem žádal o schůzku členů této komise, abych mohl se s nimi zaznamy započítati, přece se nikdy nesešli!.



Zvolena byla tedy nová letopisecká komise z těch-  
to členů: ředitel měšťanky Josef Kudláček, oficiál  
státních drah Fraulišek Adamovič, a starosta  
obce Václav Borovan. Kronikářem jmenován učitel  
Josef Blümel. Tato komise se nikdy nesešla, a  
socho posláni se vůbec neujala. Byly sice objedná-  
ny nějaké výpisy ze zemského archivu, obec za-  
platila řádné honorář, a výpisy zmizely!! Pa-  
leko nejsou a práce nebylo možno přes úsilovné  
dopřívání se jejich shovívši vypratati a, dočasný  
držitel neb držitelka nebyli, do dnešního dne  
tak slušně aby je odevzdali národnímu výboru.

Na přípis Archivu map katastrálních v  
Praze, č.j. 418/1940 ze 7. února 1940 ohledně pře-  
katalogování N. Dubčě k Běchovicím, usnáší se  
ob. zastupitelstvo dne 14. dubna 1940 pro, 15 hlasy.  
Naše obec si vyhraňuje, že s N. Dubčí bude od Dubčě  
k Běchovicím též přidělena část katastru ve  
výměře 153 ha, 91 a, 48 m<sup>2</sup> a že převedení nevy-  
žadá si větších nákladů než stanoveno číslem  
jednacím č. 547/39, l.j. 3.000 Kč. Proti hlasoval  
zebezníkův zřízenec Fraulišek Chádima a staro-  
sta Borovan se zdržel hlasování.

Něšťastný nápad staoby nádraxi tak dale-  
ko od obce odsuzujeme všichni kdož spěcháme

Přičlenění  
N. Dubčě.

Nádraxi.



na vlak. Více však než jen odsoudí každý z nás brestuhodný nezájem někdejšího vedení obce, když docházíme na vlak v době hravých dešťů, mraku, plískanic, a jiných nepohod. A což teprve v dobách, kdy ještě nebyla silnice vybelována. Tehdy bylo brestem po silnici jít. V době blátivé přicházeli cestující domů neb do Prahy s oděvem k nerozoznání barev, neboť při silné automobilové frekvenci stalo se každou chvíli, že člověk byl ohoren blátem od bot, až k hlavě. V době sucha vyhlíželi cestující jako mlynáři. Do bývaly ideální procházky! A při nich neustále vzpomínáno a důkladně vzpomínáno těch, kdož staobu nádraží tak daleko od obce připustili.

Jak se zde udržuje pověst, hlavním činitelem o tomto směru byl v tehdejší době poštmistr, který měl poštu, a jednalo se mu o výdělek s přivážekou a odvozem zboží na nádraží. Obec mu starším se při jednání zachováni klidu a ticha v obci. Nechtěli být rušeni houkáním „mašín“.

V roce 1940 požádal okrašlovací spolek ředitelství státních drah v Praze, aby v případě staoby nového nádraží, o němž se právě jednalo,



bylo postaveno blíž, do Bečovic a tak odčiněny  
křivdy na abci, jejich jméno nádraží nese. Ře-  
ditelství státních drah odpovědělo prostřednictvím obec-  
ního úřadu, že žádosti bude vyhověno, a budova  
bude postavena o 700 metrů blíž k Bečovicům.

Dne 17. dubna t.r. byl předán pozemek č. k.  
269 a 405 pro postavění městanky zastupci hl. města  
Prahy naší obci. K převzetí byli určeni: starosta ob-  
ce Borovan, pohrub Josef Stach, Jan Morava a  
František Chádima. — Což však platná mysl vše-  
chna snaha? Dne 4. května 1940 obdržela obec  
přípis okresní školní rady v Říčanech č. j. 1943 ze  
dne 29. 4. 1940, a v něm sděleno, že nutno upustit od  
zamýšlených staveb českých škol na území prole-  
ktorátu Čechy a Morava.

Pozemek na  
městanku.

V diáloku toho bylo obec. zastupitelstvem u-  
sneseno, požádat zemskou banku od odložení výpla-  
ty 600.000 Kč stanovené na den 20. 5. 1940.

Při letošních bežeckých závodech pořádaných  
dne 7. května zvítězil Hošek z N. L. Sparta v čá-  
se 33 min., 45. 2. oteřiny; druhým jest Bombík z O-  
lomouce a třetím Fr. Král - z Nov. sport. klubu. Všechn  
závodníků bylo 70. Účast obyvatelstva hojná.

Bežecký  
závod.

V červnu došlo od okresního úřadu naričením,  
že v obci musejí býti zřízeny noční hlídky. V létě

Noční hlíd-  
ky.



měly strážít úrodu před požáry, přihlížet na dodržování předpisů o zabezpečování a působily jako pro-  
ti požární hlídka. Nejprve chodily 3 osoby a po 2  
hodinách se střídaly. Muže, kteří šli brzy ráno  
do práce, vystřídaly, a zastoupily ženy. Vedle ha-  
sičské zbrojnice na chodníku byla postavena  
hlídací bouda, kde se v zimě topilo a hlídka  
se chodily obírat. Později byli k těmto hlídkám  
zjednaní 2 muži, kteří za plat konali služby.  
Každá domácnost přispívala měsíčně 10 Kč na  
udržování hlídek.

Rizene  
hospodářství

V tomto roce došlo narůstem o hospodářem o-  
buví. Bez poukazu se boty prostě nekoupily. Je  
záměrnější lidé, nebo ti, kdož měli jiné komodity  
na výměnu, byli obuví zásobeni dostatečně.

Odvádění  
vajec.

Od dubna 1940 jsou naše hospodyně povinny  
odvádět vejce. Od jedné slepice jest odezdati ročně  
60 vajec. Za 1 kg vajec dostávají 14.60 Kč. Ibrna  
byla v Kolodějích. Každý měsíc přijel do obce Kra-  
hulík z Koloděj, a svou návštěvu ohlašoval vytrva-  
lým houkáním, automobilovou houkačkou. Hospo-  
dynky znaly již tyto signály a přimášely v klínech  
nebo kosíčkách povinné dávky vajec.

Odvod  
koní.

Při letosním odvodu koní pro vojenské účely by-  
li odvedeni z velkostatků B. Kýchlička 4 koně, ze



Doora e. 2 jíz jw 3 koně. Za 1 pár koní se zaplatilo 18.000 Kč.

V srpnu zahájily činnost cenové komise. Byly náhle, a nenápadně, aby se jich orgánové přesvědčili, nejsou-li za zboží v obchodech pořádaný větší, ceny než stanoveno. Předměty denní potřeby bylo třeba počíně označovat cenami. U nás nikdo přistixen ani pokrestán pro podobné závady nebyl.

Cenové  
komise

Roku 1940 bylo z Běchovic odezdáno 1.850 q chlebového a 680 q krmného obilí.

Kontingent  
obilí.

Na podzim byl proveden soupis brambor. Zemědělská komise rozvešla dodávky podle osevních ploch. U nás však kontingent nebyl tak vysoký jako v bramborářských krajích.

Soupis  
brambor.

Za soupisem brambor došlo i na důsevní práce. Dostavili se páni od úřadu a provedli revizi školních, spolkových a veřejných knihoven. Stěží, že mnoho cenných knih bylo již před tím poskytnuto. Jinak by přišly k zničení. I tak byl náš obecní knihovník o několik dobrých knih ochrazen. Jak páni prohlásili, byly to knihy závažného obsahu.

Revisé  
knih.

Učitelé dosud vyučovali žáky podle starých učebních pomůcek, v duchu národním jako v letech minulých. Neblahé účinky na výchovu dětí měla

Školní  
mládež.



vsák nová, Němci narůzená učební osnová. Český dějepis byl z vyučovacích předmětů vyloučen vůbec. Dětky neměly o svých vlastních dějinách ani tušení. Stávalo se, dost často při rozhovorech rodičů s dětmi, že byli přivedeni do rozpaků, a nevěděli jak odpovědět, aby potom děti ve škole neb ve společnosti nevyzradily pravé smýšlení svých rodičů.

! Mně samému dalo častokrát mnoho práce, abych se vykreulil z podzřemí dětí, do něhož jsem se neopatrným výrokem dostal. Vyprávěl jsem totiž často a rád o sadě před mým domkem, širokým dětem, historii našeho národa. Když jsem dosel k době husitské a později k osvícenské, správil mne leckterýs kluk ve výkladu takovým způsobem, že jsem měl opravdu co dělat, abych se nějak vypletl a hochovi dobře odpověděl. Děti jak známo o všem mudrují, a zavedl-li bys mimi event. nějaký slídil rozhovor, nebylo by za mňuže daleko !.

My jsme zde měli učitele dobré vlastence, a ti přes přisné pokyny a narůzení všech orgánů pokud bylo možno, hleděli dětem svoji národnost připomínati.

Hodiny českiny byly redukovány a hlavním předmětem byla němčina. Důstředkem všech tech.



to opatřem' byla malá znalost národních dějin a literatury. Česká literatura bylo totiž rakánsko vyucovádi.

Ukázka ze zeměpisné hodiny:

„Řeka Elbe pramení v Riesengebirge, protéká Elbeebene, v Praze se zahýbá k Bodenbach, u Hamburg ústí do Nordsee.“ Taková byla zeměpisná jazyková a pojmu.

Státní a veřejní zaměstnanci jsou povinni navštěvovati kursy němčiny. Podle vykonaných zkoušek jsou zřazováni platově. Neudělal-li někdo zkušku, byl mu plat zmenšen, postup zastaven a při tom hrozeno represáliemi.

Kursy němčiny.

Spolkový život byl pochován vůbec. Žadné schůze nebyly povolovány. Vždyt' byla obava se scházet ve veřejných místnostech. Za to bylo více schůzek v bytech a soukromí. Nejvíce snad se jich odbylo v holivč Václava Štěpfa. Tam se snažely správy sehnat z celého okolí. Často král velmi přehnaně. Tam se také vedly hovory, že někdy člověk hleděl už aby byl z holivky venku, dříve než přijde gestapo, a všechny příslušné zalkne. Přece však každý po takovém „dýchánku“ jaksi pookrál a trochu výše vedl hlavu. Druhé podobné místo bylo v kovárně a před kovárnou Ladislava

Spolkový život.



Tomka. Tam se mluvilo všelijak, jenom ne ve prospěch Němců.

Výstava  
ovoce.

Okrašlovací zahrádkářský spolek pořádal v říjnu výstavu ovoce. Byla pěkně navštívena i pěkným ovocem vypěstovaným v Běchovicích a N. Dubci obsazena.

Zákaz,  
tanecních  
zábav.

Mladým lidem, kteří ještě nemají starosti o veřejný život přišla pohroma v zákazu pořádání tanecních zábav. Než bylo jim než navštěvovali biografická představení.

Srážka  
vlaků.

V září 1940, došlo za běchovickým nádražím k srážce dvou nákladních vlaků a sice u stavidla č. 1. Šlo se tak proto, že vyhybkář Zampach nepostavil návěstidlo na sluj. Oba stroje byly značně poškozeny a 4 vozy rozbity. Zranění byli 3 železničáři.

Námrazy

Dne 30. října přišly náhle sněhové námrazy a způsobily mnoho škod na ovocných stromech. Věšve jsou polámané a mnoho stromů pomrzlo.

Dráty telegrafního, telefonního i elektrického vedení byly zpřetrhány a byly příčinou i neštěstí.

Ceny obilí.

Výkupní ceny obilí v roce 1940: pšenice 191 Kč, žito 167 Kč, ječmen sladový 146.50, ječmen průmyslový 169.50, ječmen krmný 157.50, oves 150 Kč.



Príjem: 252.359.90 Kč  
Výdaj: 100.416.25 "  
Zbytok: 151.943.65 Kč

85

Rozpočet  
obecní.

Roku 1940 se u nás narodilo 16 dětí. Z tohoto počtu jest: 10 říms. katol., 2 evangelici, 2 česko-slov. a 2 bez vyznání. Zemřelo 10 osob. Z toho jsou: 8 říms. katol., 1 evangelik a 1 bez vyznání.

Pohyb  
obyvatelstva

Postupem války od r. 1940 rýsovala se stále jasněji inflace peněz. Ta jevila se v podlomění morálky. Když nebylo možno za peníze koupit věci domácí potřeby, hromadily se spousty peněz mezi lidmi. Rozmohl se karban shasnou měrou. Hrál se až o deseti tisícové částky. Nejbolestnější pohled byl na mladé hochy, kteří již ve starí od 16 roku holdovali karbanu, a i jinak uhráceli spousty peněz. Upravaly se tisícové sázky o výsledcích v kopané, hráčům se vyplácely vysoké premie za výkon hry i na malých hráštích a.t.d. Píroženě že tyto nepřekné zjevy měly velmi škodlivý vliv na lidstvo vůbec.

Hodnota  
peněz.

Rok 1940 byl rokem abnormálním. Tuhá zima, za ní deštivé a chladné jaro i léto byly příčinou slabé úrody a opožděné sklizně. Teplota v červenci a srpnu se pohybovala pouze kolem

Charakteri-  
stika roku.



12-15 stupni. Obilí špatně sype, ba pšenice namoze neorátily, ani semeno. Ovoce i zeleniny jest nedostatek. A tu nastává šláunka pro živobití, dostává se předražování. V prosinci napadly spousty sněhu, takže děti z okolí nemohly chodit ani do školy. Smrť došel, a v lednu jej ještě přibývalo. Cesty a silnice byly strašně zaváty a v důsledku toho bylo nařízeno prohazování sněhu. Z každého domu musel jít jeden občan uvolňovat komunikaci spoje. To se opakovalo za zimu několikrát. Postavil se značný nedostatek paliva. Spůsobem všeho byl příčinou prabídne nálady a dával chmurné vyhlídky do příštího roku.

Jako doplněk události obecních zaznamenávám že dne 28. 11. 40 byla na nádraží přijata dcera z lexnického zřízence Marie Zapletalová z Bečho-  
vic. Byly jí uráženy nad kolenu obě nohy; následkem lexických ran a vykrvácením zekřela.



1941.

87

Ač na tomto místě třeba kvidovali solidnost našich občanů, přece jen se vyskytly případy udavačství pro poslech cizího rozhlasu, pro nehlášení, č. xv. „černé“ porážky vepřů, semilán obilí bez mléčeho povolení. Těchto případů bylo velmi málo. Nikdy nedošlo v důsledku jich k potrestání přešlupců zákona, neboť „čelníci“ nemohli nikoho zjistit. Rovněž nebylo nikdy zjištěno, kdo jest anonymním udavacem.

Udavačství.

Jestliže se Němci zabývali a hleděli posílit svoji stabilitu, tak zase naši lidé se snažili rozmožnit řady odporců. Uklíkali za hranice aby vstoupili do armády. Největším se to podařilo, ale bylo bohužel mnoho těch, kteří byli na útěku dopadeni.

Obrana.

Z Bechovic odesel dne 15. dubna 1939 zubeč technik Karel Marek z č. 30, ženatý, otec 2 malých dětí. Markovi se podařilo dostat se do zahraničí armády v Anglii. O jeho osudech pojednává příloha.

Útek za hranice  
Marek

Za 10 měsíců jej následoval hospodářský správce z č. 8, Stanislav Miňovský, který byl rovněž ženatý a otcem 3 nezaspahých dětí.

Miňovský

Osobou, dne 3. února 1940 o 20 hod. 30 min. vstoupil na zdejší nádraží do vlaku a odejel



přes Uh. Brod na Moravě, do Budapešti. Tam odtud došla od něho zpráva dne 9. února 1940. Podle ujednaní měly následovat další zprávy pod značkou „Hávička došla“, ale již z Anglie, aby mohli odjet další přátelé. Miňovský byl však v Budapešti tajnou policií zatčen a odvezen do pevnosti na Spilberg. Odtud postal manželce dopis, v němž žádá poslat čistého prádla. Později prošel koncentračními tábory Dachau, Oranienburg a Lublaň, kde jeho utrpení skončilo. Dne 21. února 1944 skočil ve vězeňské nemocnici.

Manželka jeho Emilie pracovala nějaký čas jako dělnice ve dvoře č. 8. Později se odstěhovala do Dubčé a byla zaměstnána v samém dvoře.

Za 6 týdnů po odjezdu Miňovského, dne 19. 3. 1940 opustil domov učenlivý kovosoudník Karel Červený, nar. 6. 1. 1922, tedy sotva 18 roků starý, syn sokolnice Anny Červené. Uhtěl vstupit do záhradnické armády. Byl však nedaleko Vlárského průsmyku společně se svým přítelem Josefem Rekem a Letnau zadrženi a uvězněni. Byl podroben mnoha výslechům aby bylo zjištěno kam zamýšlel cestovat. Byl rovněž převezen na Spilberg, dále do Vídně, Mnichova a konečně do koncentračního tábora v Dachau. Tam byl vězněn a přidržován k práci

Červený



ax do 29. dubna 1945. Ten den osvobodila 7. americká armáda všechny, kdož byli v Dachau věznění. O podobnostech jest se možno dočísti o příloze.

Náš obec se může lépe pochlubiti, že jeden její občan byl partyzáneem. Byl to syn slovenského zemědělského dělníka pracujícího pod deputát ve dovoře č. 8. Lavel Hudek. V nově utvořeném slovenském státě byl nucen nastoupiti vojenskou službu. Podarilo se mu však zběhnouti a přidal se k partyzánům. Do Dečovic se vrátil po státním převratu s několika vyznamenaními.

V čeravn 1941 došlo k přesunu celých armád na východ. Přesun trval celý týden. Civilní doprava byla omezena na nejnutnější míru.

Abý přesun byl proveden co nejpomaleji a s nesnázemi, přičinoválo se mnoho měsíců občanů a mezi nimi i železničáři. Uvolňovali koleje, poškozovali spoje a výhybky a do ložisek písků házeli písek. Gestapo nemělo o práci nouzi. Během války došlo na našem nádraží k několika srážkám vlaků. Něhdy byly stroje poškozeny tak, že nebyli delší čas k potřebě. Dne 15. 12. 1942 vyjel stroj vojenského vlaku s koleje, spadl s náspevu dolu k rybníku a vzal sebou 3 vozy. Doprava tím brněla několik dní. Shorělo se několik vozů se



slámu, obilím, molou, praxi, a j.

Tyto sabotáže na nádraží mohly být páchany tím snadněji, že zde byl dobrý přednost staniční, Václav Schmeiberg. Kto jen zakryl krádeži uhlí. O té nouzi o palivo vidla se většina lidí na krádeži uhlí, a dříví ve vlacích na nádraží. Tak se velmi často stalo, že přes noc bylo i několik vagonů uhlí „vyprázdněno.“ Naš přednost aby se zbavil prázdných vozů, naložil se svými podřízenými vozy sněhem a nechal je zapojiti do nákladního vlaku určeného k odjezdu. Bylo jej také častokrát viděti, když plomboval přes noc odplombované a vykradené vozy, s nichž bylo někdy obilí, jindy boby, lupy, hřeky a j.

Sokol.

Dne 12. dubna 1941 dostali se do zdejší sokolovny zástupci okres. úřadu v Písačech, aby za přítomnosti starosty sokola Jiřího Šimonky, starosty obce Borovana a velitele čet. stanice Vrch. sbírn. Martinka sepsali protisokolárně majetek tělovicivé jednoty Sokol. Úředníci okr. úřadu odebrali klíče od knihovny a předali je s zalepené obálce starostovi obce k uložení na obecním úřadě.

Persekuce  
členů Soko-  
la.

Ze řad sokolských podlehli persekuci tyto členové: Mirošský Stanislav Jedliuský Josef a jeho manželka Jarmila, Ganz Rudolf a Jerábek



Frautišek.

91

V předjaří 1941 byly v obci prováděny kontroly týkající se dodávek obilí. Bylo odvedeno tolik, aby se vyhovělo na obě strany a proto k žádným problémům ani udáním nedošlo. Chlebového obilí bylo odezdáno 1.760 q, krmného 560 q.

Kontroly.

Z legionářů, kteří jsou stálými zaměstnanci byli jako nespolehliví ze služeb propuštěni do vojenské služby: Fr. Martinek vel. stanice, Karel Samec linacní stráž a Fraul. Matoušek - sbor stálé uniformované policie.

Legionáři.

Roku 1941 namalovali Němci světlu, že jejich vítězství jest jisté. Na všech jejich autech, zelezničních vozech, na oknech veřejných úradů a všude bylo namalováno bílé V, které značilo Viktoria, čili vítězství. I silnice byly celé popsané a esdárům uloženo udržování nápisů v čitelném stavu.

Viktoria.

Obec dostala nariadení, aby byl proveden sběr užlechtilých kovů. Prováděla jej většinou mládež. Někdo odezdal z obavy raději více, druhý opět nedal nic nebo jen směšně malé kusky. Hlavně že byl sběr proveden.

Sběr kovů.

V létě byli jsme občasně promívaní soupisem domácích zvířat. Prováděl jej řídící učitel Vítek.

Soupis domácího zvířectva.



To bylo špatně! Lidé se báli hlásit skutečný stav aby nemuseli mnoho odvádět a zadajovat se báli rovněž. Koněčně přece jen bylo více zadajeno než přihlášeno. Hlavně slepic a husí.

Lidé!

Od r. 1941 bylo řidiim nařízeno nositi na prsou velkou, ze žlutého plátna zhotovenou, "Davidovu hvězdu", aby byli rozlišim od ostavních obyvatelů. Měli vyhrazeny hodiny kdy mohli chodit nakupovat do obchodů, aby se tak co nejméně stykali s lidmi. Nepróve maso jim nesměl řízník prodat a plastní porážky, domácí byli jim zakázány.

Zatemnění!

Ježto se dostavovaly vývočné lety nepřátelských letounů, bylo nařízeno zatemňování aken tak, aby neprosvitálo světlo z bytů na ulici. Z počátku zatemňovali lidé okna přitřenými, papíry nebo říznými látkami a většak pracně. Později si zhotovili z černých, lubných papírů rolety. Každý to prováděl podle své dovednosti. Kontroly provádělo četnictvo, zoláštská ustanovené hlídky civilní protiletdecké obrany, "P O" a hasiči. Bylo mnoho poslouchat, neboť neposlouchnutí bývalo přísně trestáno.

Odvádění dobytka.

Již zde máme své povinné odvádění jatečného dobytka. Provádí se dle výměry polí. Za 1 ha živé váhy dostanou chovatelé u hověčího 7-10 K,



u vepřového 11-14 Kč, vždy podle jakosti. Z obce bylo p. 1941 odvedeno 22. 560 kg hovězího a 6. 568 kg vepřového masa.

Němci hlásali neustále vítězství, hanobili své nepřátele srdice, že mají nedostatky a přece šaháli, zébrali a vynucovali si od nás hmotných pomoci o překoš. Letošního roku provedli prostřednictvím našich občanů sbírku ve prospěch německého Červeného kříže, kteráynesla 1.900 Kč.

V září 1941 byly brambory prodávány již jen na lístky.

V důsledku zastavení dodávek tabáku z jiných států, dostavila se nouze o kurivo. Prům 18. září jsou zavedeny lístky na kurivo, tabáčeky a dostávají je pouze muži starší 18 let. Předěl cigaret činil bydně 60 kusů, nebo 4 balíčky dýmkového tabáku, anebo 3 doudučky. Pro většinu kurácků předěl nevystačoval a tu přikročeno k domácímu pěstování tabáku v zahradkách.

Prům 12. února 1941 projednávala se na obci žádost občanů z N. Dubce o přikatastrovaní k Bečovicím. Ze 130 majitelů domů v N. Dubci podalo žádost 109 majitelů. Okresní školní výbor v Pícněch se přiklonil k žádosti novodubecských. Naši zastupci obce když viděli situaci,

93

Sbírka na  
Německý  
Červený kříž.

Brambory  
na lístky.

Tabáčeky.

Nová Dubec.



nerozhodli se pro, nýbrž usoudili, ponechat rozhodnutí nadřízenému úřadu." Zamýšleli žádost přimno, si přece jen, dnes již netroufali.

## Parcelace

Několikrát bylo již jednáno o parcelaci č. k. 276 a 277 jak obcí samostatnou tak i státním družstvem. Pražská obec podala však proti zamýšlené parcelaci protest okresnímu úřadu v Říčanech. Tak, často přívorovaná Praha jako matka měst, a obcí, byla nám jen pouhou macechou.

## Most

Regulace Rokytky a stavba mostu za Stachovy prováděná r. 1936, od kteréžto doby neuplynulo ani celé 5 roků, nebyly zajisté řádně provedeny. Most nevydržel první nápor vody, <sup>2.3.1941</sup> a spadl. Přes to, že nikoho nezal, sebou. Vím, že miněm lidem i zastupci obce nese na tomto sesutí podnikatel staveb Bořkovec z Prahy, který most postavil, a nepodrobil superkolaudaci. Naše obec žádá, aby Bořkovec na svůj vlastní náklad postavil most nový. Proti tomu se Bořkovec ohradil, a proto vyřízením celé záležitosti ponecháno na rozhodnutí země české.

## Měšťanka

Přípisem okresního úřadu v Říčanech č.j. 1568 ze dne 17.5.1941 bylo obci sděleno, že naše měšťanská škola jest uznána za školu úřední pro obvod Běchovice a Koloděje.



Vě schůzi obec. zastupitelstva dne 6. 9. 1941 bylo usneseno koupiti od hostinského Františka Nývltů hostinec „u Koruny“ s příslušenstvím, domkem čp. 95 který se nalézá ve dvoře čp. 3. Za oba domy zaplatila obec 325.000 Kč. Domy mají sloužiti obecním účelům, tj. knihovně, úřadovně a hasičské zbrojnici.

Hostinec u  
Koruny, koupě.

Dne 6. září 1941 dosel od zem. úřadu v Praze přípis čj. 1827/7-40 odd. 2, v němž sděluo, že žádost naší obce o změnu hranic katastru Dubč-Běchovice se zamítá.

N. Dubč.

Dne 14. 11. 1941 vyhořela panská stodola i s úrodou, která tam byla uskladněna. K požáru se dostavili nejdříve hasiči z Prahy, za nimi hned naši, kolodějští a počerničtí. Všichni jejich námaha byla marná. Škoda jest ohromná, přes 350.000 Kč.

Požár.

V roce 1941 narodily se u nás pouze 3 děti. Jedno rum. katol., 1 českobr. a 1 bez vyznání. Za to smrt měla hojnou žně. Zemřelo 11 osob. Osm z nich bylo rum. katol., 1 českobr., 1 českoslav., a 1 bez vyznání.

Pohyb  
obyvatelstva.

Výkupní ceny pšenice 199 Kč, žita 175 Kč, ječmen sladový 185 Kč, ječmen průmyslový 162.50 Kč, oves 155 Kč. Ceny tyto byly stanoveny na rok 1941 a obilí bylo odevzáno do skladu Kasiny v Kolodějích.

Ceny obilí.



Tradiční silniční běh Bečovice - Ohrada byl i letos pořádán. V neděli dne 7. 5. účastnilo se jej 40 běžců. Vítězem se stal Vaněk z Mor. Slavie v čase 34.18 min., druhý byl Polesný z S. K. Slavie a třetí Král z Nového S. K. Diváků jako obvykle se sešlo velké množství.

Rozpočet  
obce.

Príjem: 268.990.90 Kč  
Výdání: 249.177.70 -"  
Zbytek: 19.813.20 Kč.

Nálada  
obyvatelstva

Nálada jest stále tísnivější a skleslejší. Nedo-  
statky doléhají na většinu obyvatelstva. Přiv-  
kali jsme však a povšechně možno říci, že lidé  
byli k sobě důvěřivější, jaksi lepší a přátelštější.  
Asi tak jako my, Češi. V době klidu hašteřiví, ale  
jakmile hrozí nebezpečí a je nám zle, dovedeme se  
semnout o jedno pevné klubko. Bojácnost rok co  
rok ochabovala, a lid se stává srdnatějším, zvlášt'  
tehdy, když nám ze zahraničí přicházejí dobré zprávy.  
Vzpomínám na dvě z několika příhod, kdy lid  
ukázal, že bijí v jeho lětech česká srdce.

Bylo to v předvečer výročí upálení M. J. Husa.  
Tehdy bez výzvy a abexniků, sešlo se nás u pomníku  
tohoto velikána asi 100 občanů, a třebazě jest to  
před obnvy četnické stanice, zapívali jsme si v



hloučku „Kde domov můj“. Zřejmě jsme nedořpívali ani prou sloku, když s pukama seřadýma celý zoufalý vyběhl velitel stanice Martiněk a volal: „lidický mějte rozum, rozjeďte se, tohle by mohlo špatně dopadnout.“ Ovšem, že jsme uposlechli, a jeden za druhým jsme opouštěli místo.

Jednou zase o hasičské zábavě v Koruny, mimo jiné byla hraha Hašlerova „Ta naše písnička česká“. Dojemná slova leodu písne, kterým autor nabáda lid k úctě a ochraně svých českých písni a právě v době útisku pohnula přítomné k tomu, že nedančili a psichui seřaxeni, do páru procházeli se sálem, aby tak stoje dali na jevo, že autorovi plně porozuměli.

- Takové dvě malé demonstrace -.

Hned počátkem války byly zemědělcům předepsány kontingenty. Postupem války byly odoádcí povinnosti zvyšovány a všemožně zduřmámy. Jen aby armáda vydržela do úplného vítězství jak Němci stále hlásali.

Hospodářské pomoci.

Bylo mutuo předpisum vyhověti, bylo mutuo odovzdati. Vždycky však se našla nějaká výmluva, aby plný kontingent nemusil být splněn. Jak se to dělalo? Byly hlášeny menší osevní plochy, a odkazovalo se na jarní setí, pro něž bylo třeba pr-



čítě množstv' obilí rezervovati pro jaro. Z jara se však našla jiná výmluva, a obilí se spotřebovalo jinak. Někdy bylo hlášeno, že podlouklý kraupný, pro duhé sucho zapříčinilo malou úrodu, jindy bylo třeba obilí na množení, na vylepšení pro výměřnutí, na sedí po vyhnutí, jeteli a. d. Tak to šlo rok za rokem. Odevzdávalo se asi tak 45-60% požadovaného kontingentu. Proti tomu zase z jara zemědělci žádali a obdrželi 10-15% odevzdáního obilí zpět k sedí. Zejména velkostatký se držely s dodávkami hezky zpátky a tak bylo možno zdejší domácnosti částečně zásobiti.

Z obav před kontrolami bylo obilí poschováváno v papírových sýtlích, aby je myši neprohloďaly hluboko ve stodolách, u sousedů, a frčbuzných ktery neměli soú hospodářství, a podle toho, jak který hospodář byl odvárný a vynalézavý.

Povšechně možno říci, že se to dělalo dobře a proto žádné přímé rekvizice v obci nebyly. Postavili se sice hospodářští kontrolóri ale protože to byli českí lidé, zůstaly kontroly vždy bez kladného výsledku. Prováděli ti kontroly někdy německí orgánové, nechali se často a snad vždy nějak podplácti. Bylo lépe jim podmáznout než dopustit, aby kanali soúje povinnosti a předpisu.



Přiděly luků a masa byly tak nedostatečné, že bylo nutno, aby lidé - bezzemci - se vykrmovali si prasata, ač krmivo pro ně sháněli velmi obtížně. Přece se nějak vykrmilo, ale huře bylo s odváděním sádla. Následovaly prostě "černé porážky". Nebylo to však jednoduché, neboť na zataženou porážku byly kresby a pokuty obrovské. Před zabitím bývalo v chlévku připraveno již mrtvá prasata, aby tak byl počet přihlášených kusů. Bylo třeba velké opatrnosti a pro porážky prováděny většinou v noci, a pro všechny případy byly již připraveny různé skryšky.

Ještě rád, že na tomto místě mohu dodat, že černé porážky sloužily většinou tomu, kdo je provedl, a jen malá část šla na černý trh za přemrštěné ceny.

Poměrně nejlépe se dařilo rolníkům, kteří měli základní potraviny ze svých vlastních podstat. Ti celkem žádná omezení nepocítovali. Daleko huře bylo na tom ostatní obyvatelstvo, závislé svou existencí na mzdách a freových platách. Zemědělci stali se hledanými a váženými producenty. Jejich výrobky byly pro lid nejdůležitější, a nejdražší. Bohužel, řada těchto zemědělců bezohledně vyžívala konjunkturálních před-



nosti lidí, že dávala sice své výrobky nelegálně lidu, ale za ceny značně zvýšené. Byly i případy, že lidé platili základní potraviny, jako mouku, maso, a lučky o 2000% více, a také někdy i drazě než byly ceny normální.

U některých lidí mělo to za následek naprosté vyčerpání mnohaletých úspor, anebo byli nuceni nabídnouti oděvy, prádlo, šperky, a jiné hodnotné věci, o které byla nouze, aby získali od rolníků potraviny.

Těchto poměrů využili někteří jedinci, kteří se specialisovali na prostředníky v černém obchodu potravinami, neb jinými předměty denní potřeby, s. z. „šmelináři.“ Ti měli z těchto obchodů nejvíce zisku. Ti odírali český lid bezohledně. Byli to vlastně pijavice lidu. (Po revoluci byli také drzí, že pro sebe reklamovali určité zásluhy, jako by oni pomáhali ve válce lidem, a zachraňovali je před hladem:)

V Bečovicích, až do konce roku 1941 bylo zásobování obyvatelstva celkem dobré. Byly ještě slušné přídělky, a obyvatelstvo pomáhalo si chovem drobného hospodářského zvířectva. Kmenem si obstarávali koupí u rolníků, většinou však ve dvořích B. Kejklička a Jos. Sebelý. Značná část lidu, zej.



měna země, pracovaly jako dělnice zmíněných velko-  
statků na polích, a proto nebylo žádným problémem,  
jako domácí zvířectvo uxivědi.

Zásobování mlýnskými výrobky bylo lehdy je-  
ště bez větších obtíží. Obsluhovaly se nelegálně  
za ceny vyšší, ale na farmijské poměry, dosti přímně-  
řené. Za krátko, ale nastalo postupné zhoršová-  
ní. Dostávaly se časté kontroly a dávky po-  
travin byly sníženy. Reakcí na to byla větší  
poptávka po potravinách a rapidní jejich cen-  
ový vzestup.

Uživá

Podotýkám, že byli také rolníci kteří svoje vy-  
robky prodali známým lidem za ceny maximální,  
ale těch bylo velmi malé, ba mixivé procento.

K vůli přehledu těm, kteří naše zlé doby ještě  
neprožívali, vypracoval jsem na vedlejší stránce ta-  
bulku cen toho času maximálních a na rozdíl i  
na černém trhu pořádaných a skutečně place-  
ných.

Lidé, kteří neměli tolik příjmů, aby si mohli  
za tak přemrštěné ceny živobítí a potřeby živočiš-  
ní apatřiti, brpěli hlad a chodili bídne obditi a oble-  
čení. A takových lidí bylo bohužel mnoho!



Předmět	Ceny maximální			Ceny na černém trhu.		Poznámka
	za	K	h	v korunách		
Žito	1 q	185		1.200 - 1.500		
Pšenice	1 q	209		1.200 - 2.000		
Ječmen	1 q	184		1.300 - 1.500		
Oves	1 q	153		600 - 800		
Hrách	1 q	66		300 - 900		
Brambory	1 q	120		200 - 500		
Mak	1 kg	9		50 - 150		
Mouka pšeničná hrubá	1 kg	4	20	80 - 140		
Mouka pšeničná hladká	1 kg	3	80	40 - 60		
Sádlo	1 kg	19	60	800 - 2.000		
Máslo	1 kg	43		450 - 1.500		
Maso vepřové	1 kg	11	40	400 - 800		
Maso hovězí	1 kg	8	50	200 - 300		
Maso telecí	1 kg	9	80	200 - 300		
Mléko	1 l	1	60	20 - 30		
Vejce	1 kus	1	20	25 - 40		
Cukr	1 kg	7	20	350 - 600		
Káva rusková	1 kg	58		2.000 - 5.000		
Rýže	1 kg			400 - 600		nebyla na trhu
Margarin	1 kg	19	20	400 - 600		
Ivanoh	1 kg	12		50 - 80		
Kakao	1 kg			500 - 600		nebylo na trhu
Cokoláda	1 kg			600 - 800		--- --
Petrolej	1 l					jen výměnou
Husa kmená	1 kg			250 - 500		
Vepř. živá váha	1 q			90.000 - 100.000		
Kůzle (docela malé)	1 kus			800 - 1.000		
Mýdlo	1 kg			180 - 300		
Rýžový kartáč	1 kus					
Benzin	1 l			50 - 60		
Uhlí	1 q	26		250 - 400		
Likéry	1 l	40		1.200 - 2.000		
Boty pánské sněhové	1 pár	130		1.200 - 2.000		
Boty - - - vysoké	1 pár			8.000 - 11.000		vím o případu že stály 25.000 k
Boty - - - gumové	1 pár			800		
Podrážka	1 pár			250		více však výměnou
Oblek pánský	vlněná látka			18.000 - 25.000		
Plášť na kolo	1 kus	94		600 - 700		
Cigareta	1 kus		18	10 - 50		
Sněhovádla	1 pár			20		



Poměrná pohoda mezi obyvatelstvem a obcí až na některé výhrůžky jednotlivců, pramenící ze zá-  
 visti a osobního nepřátelství, umožnila, že lidé  
 jezdili do mlýna za účelem semletí neb výměny  
 obilí, celkem bez obav. Naši obci byl přidělen nej-  
 prve mlýn v Pol. Poceruicích. Ten však nevyho-  
 val, a na žádost zájemců byl nám přidělen mlýn  
 v Uhrněvsi. Tento mlýn vyhovoval všestranně.

Mletí a mlýny.

Mletí proolemí bylo udělováno vždy na 4 týdny.  
 Samozásobitelé natáhli svoje podíly na 1 vůz, při-  
 vodce s mléčím výkazy a kapce tento vůz doprová-  
 zel a jel se do mlýna. Poozemci se střídali ale  
 průvodce byl z počátku jen jeden. Ručil za sprá-  
 nost údajů a páhu obilí. Prvým průvodcem byl  
 ustanoven polník Antonín Šlach z č. 11.

Bývaly to problémy! Mletí výkazy měly na 7 q  
 obilí a ve skutečnosti se jej vezlo 30 a také až  
 80 q, protože zemědělci si dávali větší množství  
 než měli povoleno a přikládali si též nezeměděl-  
 ci na černo koupené obilí. Ines si nikdo nedove-  
 de představit ty strašné obliče, tu odvahu a trá-  
 pení cestou do mlýna a zpět.

Před příjezdem do mlýna byla z opatrnosti vy-  
 slána vždy nějaká vhodná osoba aby zjistila, zda  
 není ve mlýně kontrola. Někdy byly kritické chvíle.



Praktikovalo se to tak, že do mlýna jelo několik povozů. Na každý vůz se přidalo nějaký pytel obilí, aby to nebylo zbláště nápadné. Jedna vůz byla ve mlýně, a druhé čekaly na cestě. Průvodce odvedl povoz na město, a s mléčníky vykazky se vrátil s druhým povozem do mlýna. To se opakovalo až do úplného semletí. Mouka se skládala v bývalé mlýnici u Slachů. Bože, tam bývalo živo jako ve skutečném mlýně. Tam se již nedočkavým lidem mouka rozdělovala, a každý si ji odnášel domů. Samozřejmě, že cesty do mlýna byly provázeny různými intrikami, někdy i pohrůbnými cestami atd. Nejezdilo se však jen velkými vozy, nýbrž lidé tam vozili obilí i na pucůch vozíčkách, na holech, nosili je v badáchách, kufrech, a jak se dalo. Ve mlýně již říkali: „obilná komora z Běchovic jede“!! Někdy se muselo čekat v polích přes noc, třeba i v mraku, jen aby se přivezla mouka.

Možno směle říci, že měsíčně přišlo lakto do Běchovic až 80 q mouky, většinou pšeničné. Vždyť se od nás dodávala mouka také do Prahy. Jen z velkostatků B. Kejklička bylo známým lidem posíláno pravidelně měsíčně asi 3 q pšeničné mouky, po 5-10 kg, a většinou zdarma.

Mlýnař měnil mouku za pšenicí na 50%. K



komu bylo třeba přidat něco cigaret stárkovi.

Pročovalo se doma, na černo. Na počátku války byly šrotovničky zaplombovány jev moluxem. Prvním opotřebováním se plomba přetrhla a nezbýlo než vínu soáďet na myši. Později byl molaux nahrazen drátem. - Sudix zde připsáno některým orgánům ku cti, že prohlídky plomb prováděli pro nás dobře. Plomba se nechala sejmut a po sešrotování opět navléknout, aniž by kdo co poznal. Při všech uvedených manipulacích hrála nejhlavnější úlohu řádná zásoba cigaret a likerů.

Závěrem k tomuto zápisu důleženě podotknouti, že přes všechny válečné pohře, většina běhoských občanů hlad neměla. Připočítává se to solidaritě lidí, a že v obci se neobjevili udavači.

Blíž se zima, a lidé s obavami očekávají její příchod. Nemí čím topit. A jak obyčejně nesnáších byva, dostavila se zima opravdu tuhá, až velmi tuhá. I našim „ochráněm“, třebaže dle sdalého jich vychloubání, byli nad všechny národy otužili, byla zima a tak velká, že naričili sběr teplého prádla, kožichů, a oděvů, aby do nich mohli obléknout armádu, která pro nás, jak v provolání uvedeno, proleává drahocennou krev. U nás nedopadl sběr nijak skočle. Předně proto, že mexi

Sběr  
prádla.



lidmi byl požadovaných předmětů nedostatek a pak také proto, že jsme o jejich prolevání krocili, proto nás nestáli.

Do konce roku 1941 žádných zvláštních slábnutí, ani obecních událostí nebylo.

Drůvce na  
lístky.

1942.

Od 27. ledna máme drůvce pouze na lístky. Na rodinu stanoví se přiděl 45 kg na rok.

Oseva máku.

V dubnu přišlo nařízení, že zemědělci jsou povinni osídit 5% osevních ploch mákem. Bylo nařízeno sedit mák i do řepy. Nedostávalo se luků.

Atentát  
na  
Heydricha

Dne 27. května, došla zpráva, že na zastupujícího jüšského protektora Heydricha byl proveden atentát, a tento nelidský úrůdník se umírá.

Lidé se arci rádi zbavili tak ukrutného vládcce, zapoměli však na německou odplatu.

Pachatele atentátu ihned dopadeni nebyli a proto K. H. Frank, který byl L. C. vládcem v Čechách nůřdil stanné právo, a přísné domovní prohlídky.

Dne 2. června 1942 po 4. hodině ránu prováděla německá policie dům od domu domovní prohlídky v Běchovicích, a to důkladně. Pátrala po pachatelích atentátu a stopách, které by



vedly k jejich vyprášení. Každý člověk ve stáří od 10 let výše byl podepsati povinen listinu, že mu není nic známo o předmětech, jež byly nalezeny na místě činu, a které patří pachatelům. V Bečovicích, jak již dříve uvedeno byli zatčeni manželé Šul. a Šov. jinaak zůstaly prohlídky bezvýsledné.

Všechny osoby od 15 roků výše které se zdržovaly dne 28. května 1942 na území protektorátu musely se řádně úředně přihlásiti. Vyhlášky jasně připomínaly, že bude-li někdo přistixen bez přihlášky svého pobytu, bude zastřelen. Stejný trest byl oyměřen těm, kdož takové nepřihlášené osoby u sebe přechovávají. Tehdy si krvežíznivý K. H. Frank zařádl jako zbesilý. Mnoho lidí přišlo o životy, strašty jich bylo žalováno, a umučeno. Vyhlazeny docela byly obce Lidice, a Ležáky. Dne 10. června 1942 byli v Lidicích popraveni všichni muži, děti byly matkám uloupeny, a ženy odvečeny do koncentračních táborů. Domy byly úplně rozmetány, aby nebylo zval, kde Lidice stály. Ten samý osud potkal dne 24. června 1942 obec, a obyvatel v Ležákách. Dne 30. 6. 1942 bylo jev v Brně popraveno 45 osob. Tak dovedli se modlit Němci! Nemí divu, že lidé po tomto bešněm poklesli na myslech.



Vždyť nikdo nebyl jistý ani chvíli, že si pro něho Němci neprijdou.

Daluege.

Nástupcem Heydrichovým stává se dne 28. 5. 1942 generalaberscht policie Daluege. Zmýšlí se každý, kdo si představoval, že tento Němec bude lidsější. Daluege připravil našemu národu hodně velkých katich ubrpení. Lokauxitou platnosti zakázal všechna česká shromáždění, divadelní představení, a všechny kulturní podniky. Policiejm' hodina stanovena na 22 hod. Zalykámi a popravy jsou na denním pořádku.

Odvody  
na práci.

Dne 1. června byl v obci odvod mladých lidí na práci v Lisí. Přes všechny nářky, a prosby bylo nutno někoho do Lisí poslat. Nešťastným los padl na tyto hochy: Prchal Rudolf, Prášek Václav, Malý Jaroslav, Svoboda Jaroslav, Lněnička Josef, Červený Jaroslav, Fejrlé Václav a Vlaskník Oldřich.

Odvázení  
ovoce.

V roce 1942 byla velmi pěkná úroda ovoce. Bylo však zakázáno jej volně prodávat, neboť muselo být odevzdáno do sběrů. Pokud vím, odevzdávali jsme ovoce podhradnější, a většinou jablka. Sběrna byla v Uhriněvsi a každý byl povinen ovoce demučit až sám. Také byl nařízen sběr pecek třesní, meruňek a broskví.



Při zřnových pracích byla nařízena povinná účast zactva, učitelstva, a úřednictva. Ženy, které se nemohly vykárat lékařským vysvědčením, byly povinny rovněž účasti na zřnových pracích. Byl prostě nedostatek pracovních sil nebo muži byli zaměstnaní většinou na zbrojním průmyslu. Tež na drahách byli muži vyměněni za ženy.

Zřnové práce.

Když jsme viděli, že válka bude dlouhá, a Konzervování přiděly pohračin že jsou stále menší, a méně hodnotné, daly se hospodyňky do konzervování všeho, co konzervovat lze. Hlavně maso, tuky, zelí, línice, sůce, vejce, marmelády, atd., prostě vše, co mohly sehnat.

Na místo hodnotných požívatin byly přiděly Náhrazky. lovány jev nahrazky. Maso prý jest nezdravé, proto místo něj doporučováno droždí, maslo za se nebylo zdravé, a nahrazovala jej marmeláda, byly vajíčkové nahrazky, kávové, lukové, ale prý „jakkostní“ vyráběné z uhlí, dostávali jsme ovesné, velmi zdravé, a výživné vločky, a mnoho ještě jiných, neboť z původních požívatin nebyly téměř žádné. Do příloh přiložil jsem též něco kuchářských receptů, z nichž možno vyčísti spousty „drahocenných“ rad, jak možno o-

Náhrazky.



šidil žaludky jedlíků. Zdraví se však osídil nedalo, a proto máme dnes tolik nemocných a neduživých obětí války.

Koncem roku 1942 projevoval se katastrofální nedostatek látek a obuvi. Bylo nevyhnutelné potřeby byly, k dostání jen výměnou za sádlo, maso, mouku nebo obilí, líhery a cigarety. Lehko se měnilo těm, kdož měli, co měnit. Tak to ale měli dělat ti lidé, kteří neměli nic k výměně. Byli nuceni chodit o obřhaných šatech a napolo bosí. Pro takové lidi byly boty z tvrdé kůže s dřevěnými podešvemi. Reměšlníci a obchodníci, kteří měli zásoby bohatli a neměli o nic nouzi. Rozmohlo se ketášení měrou nebyvalou, ku škodě drobného pracujícího lidu.

Osevní plán

V důsledku zevních se nedostatků, byly vydány směrnice na osevní plány, dle kterých museli zemědělci postupovat. Každý byl povinen nejméně 35% svých polí osít chlebovinami.

Cukrovinky

V listopadu přišlo nařízení, že se ruší volný prodej cukrovinek a napříště budou cukrovinky pouze na hořky. Zároveň došel zákaz volného prodeje kyselého zeli. Bylo třeba od této doby nakládat si zeli doma a myslím že bylo málo domácností, které neměly své vlastní nalozě.

Zeli



né zeli.

111

U roce 1942 již úřední ceny obilí značně stou-  
ply. Za pšenicí dostal rolník 209 Kč, za žito 185,  
ječmen sladový 210, ječmen průmyslový 184, ječmen  
krumý 168, oves 153 Kč.

Výkupní ceny  
obilí.

U tomto roce bylo z naší obce odvedeno  
22.350 kg hovězího a 4.683 kg vepřového masa.

Kontingent  
masa.

Dne 19. května usneslo se obecní zastupitel-  
stvo, aby dle pokynů vyšších úřadů byla v obci  
provedena sbírka ve prospěch německého Červeného  
kříže. Byli k ní určeni představitelé spolku  
nebo členové výboru spolku. Vynesla 1.758 Kč.

Sbírka pro  
německý  
červený kříž.

Dne 1.1. 1942 zemřel ve věku 75 let  
dlouholetý starosta obce rolník Josef Slach z Be-  
chovic č. 11. Slach byl v obci velmi známou oso-  
bou, byl ve výboru Sokola, hasičského sboru, škol-  
ní rady, obecní rady a členem téměř všech spol-  
ků, které v obci existovaly. Vzhledem k jeho  
zásluhám usneslo se dne 3. ledna 1942 obecní  
zastupitelstvo ve své mimořádné schůzi, aby v  
den pohřbu po dobu 2 hodin byla rozsvícena  
všechna veřejná světla v obci. Účast na pohř-  
bu byla velká.

Umění.

Od 1. února 1942 máme zvýšené dávky z  
bydli z 5 Kč na 20 Kč, z živnosti z 10 Kč na 40 Kč.

Dávka z bytů-  
ze psů.



Běžecké  
závody.

Poplatek ze psů jest zvýšen z 5 K na 40 K.  
Tradiční běh Běchovice. Ohrada konal se  
o neděli 7. května. Účastníků bylo 97. Vítězem  
se stal Hlasek, V. sport. klub, v čase 32. 6 min.,  
druhým jest Bombík a třetím Polesný S.K. Slavia.

Přikata-  
strování  
N. Dubče

Konečně se některým občanům ulevilo. Dne  
29. května 1942, došlo od ministerstva vnitra za-  
mítnutí žádosti N. Dubče o přikatastrování k  
Běchovicím. Liknavost a oddalování našly své  
místo a proto mohli tentokrát si, kdož tomuto  
slučení nepřáli s ulehčením říci: „no vidá, má-  
me od novodubčských páni konečně pokoj.“  
Nepřipoměti si běchovičtí páni, že budou jednou  
potřebovat N. Dubče, třeba proto aby mohli udržet  
městanku.

Výpůjčka.

Dne 7. listopadu se usnáší ob. zastupitelstvo,  
že koupené domy č. 3 a 95 nechají zapsat jako  
kmeuové obecí jménem a na základě toho se vydá-  
zí od hosp. zálohy v Říčanech obnos 200.000 K.  
Na stavbu mostu a nádrže 50.000 K. na dobu 20  
let. Zavazuje se, že bude spláceti ročně 10.000 K.

Stavby domů.

Ledošního roku byl zde postaven rodinný domek  
č. 216. Josefa Bohaly a č. 217. Josefa Hladného.  
Obě tyto stavby také provedly východní část obce  
a obci okrášlily vstup do starých Běchovic.



Letošního roku se narodilo v Běchovicích 19 dětí. Z toho počtu jest 16 řím. katol., 2 evang. a 1 českosl. církve. Zemřelo 8 osob a sice: 6 řím. katol., 1 evang. a 1 českosl. církve.

Pohyb  
obyvatelstva.

Príjem: 157.294.40 Kč  
 Vydatí: 127.455.00 --  
 Zbytek: 29.839.40 Kč.

Rozpočet  
obce.

Charakter  
roku.

Tuhá zima, jmenovitě, o lednu byla příčinou vymrznutí ozimů. Bylo to zlé, protože se nedostávalo náhradního osiva. Zima trvala značně, dlouho, čímž setí bylo opožděno. Jaro však bylo příznivé a tak se vše dohonilo. Příznivé počasí v létě a překný podzim, dopomohly k dobré úrodě. Jedině ovoce předčasně uxrálo, a nemělo náležitě hodnoty. Od 27. července, do konce září nepřelo. Teplota se pohybovala od 30 do 38°, a tak nemůžeme, že pšenice v polích byla rozpuštěna tak, že celá noha včetně boty se pohodlně do mexer vešla. Pšenice nedorostla obvyklých rozměrů, byla však hodnotnější než jina léta na ekvivalenci. Od října bylo vlhké počasí a pokračovalo až do vánoc. Teploty se pohybovaly v listopadu i prosinci kolem 3-5° tepla.



1943.

Válka pokračuje. Němci se nepřestávají vychloubat svými vojenskými úspěchy na frontách ale my vidíme, že jsou tu již cílné nedostatky válečného materiálu, neboť Němci shánějí kde se dá co urvat. Ve státních a veřejných budovách jsou prováděny pečlivé soupisy různých kovů a křeh z ušlechtilého materiálu. Po provedení soupise jsou tyto předměty vyměňovány za železné. Z kostelů a zvonů jsou odvázeny zvony aby z nich byly zhotoveny zbraně na vraždění lidí.

Na naší zvonici byl malý zvoněk od roku 1861, vážil sotva 27 kg a i ten nám odvezli. Od té doby neslyšeli jsme umírácěk který zvěstoval odchod našeho souseda Sam, odkud není návratu a od té doby nedostalo se již žádnému zemřelému zvonivého doprovodu na poslední cestě z pouli oxdějšího zřívola.

Radio.

V dubnu přišlo nařízení odstraniti krátké vlny a rozhlasových přijímačů. Starosta obce vyzval občany aby 15. dubna přinesli své radiové přijímače do hostince u Koruny. Dne 16. 4. 43 dostavili se monderi a odnětím krátkých vln zbavili nás možnosti poslechu ze zahraničí. Dolehlo na nás velmi tvrdě. Až teprve po nějakém čase nám zná-



mi mechanici různými proměškami dopomohli k postechu. Udělali to posém jen tam kde mohli, důvěřovat že nebudou prozrazení. Byl na to krest smrti.

Nejúčinnější sabotáže u nás byly na dráze, ne. Sabotáže.  
 bot nejsou zde průmyslové závody. Na nádraží docházelo k přerézávání brzdových hadic, a i jinak bylo poškozováno provozní zařízení. Každý případ byl vyšetřován Gestapem.

V noci na 4. ledna nesprávným postavením jízdní cesty vyjel stroj s koleje, spadl s nástup a vzal sebou 9 vozů, které následkem toho byly značně poškozeny a vyřazeny z provozu. Čtyři železničáři byli zraněni. Trvalo to několik dní než se podařilo je pádem stroj a vozy vydatnouli. Oprava tím značně utrpěla. Za 6 týdnů po této události, dne 27. února došlo na nádraží k další nehodě. Při posunování došlo k srážce 2 nákladních vlaků. Oba stroje byly poškozeny a celou noc byla doprava úplně zastavena. Během války shorelo zde několik vagonů se slámou.

Hlavní péče na drahách je obnovovaná přesu- Doprava.  
 ním vojska, zbraní a zásob. V poslední řadě jsou seprve civilní osoby, třebaže jsou od nich vyžadovány výkony pro Říši. Vlaky příjíždějí do Prahy opožděně o 20 až 170 minut denně. V ložárnách, za-



vodech, dílnách, úřadech, a školách jsou neustále  
mrxulosti, a políže. Málo zaměstnavatelů a předsta-  
vených chápe svízele těch, kteří jsou nuceni v trě-  
skutých mraxech, a jiných nepohodách, chabně o-  
blečení a abuti, třeba i 3 hodiny očekávali pod  
širým nebem příjezd vlaku. Když vlak konečně  
přijel, byl na něj podnikán vždy pravý útok.  
Každý hleděl se dostat do vozu, kdesi třeba se  
netopilo, přece jen byl ukryt před pruným mra-  
zem, plískanicí, neb deštěm. Podarilo se to jen, ani  
polovinu cestujících, a to aslatů, méně zdatů neb  
vybojnů jeli na stupátkách, žebříkách, plosinách  
a nárazníkách až do Prahy. Po průchodu do zamě-  
stnaní bylo by třeba si lehnut, a vyhrát skřehlé údy  
o posteli, a ně se dát do práce, aby bylo co nejméně  
časových zhrát. Bylo i tak dost zaměstnavatelů, kte-  
ří za proměškany čas zhrávali zaměstnancům mrxdy.

Potrzenky

Na státe se množící stixnosti byly předitel. stá-  
ních, drah vydávány cestujícím jakési potrzenky o  
zpozdeň vlaku. Teprve potom byl o zaměstnaní  
trochu pokoj.

Poněmco-  
váří

Na státní, a veřejné zaměstnauce jest čím dále  
čím více naléháno, aby se učili němčině. To bylo  
brápení. Většina lidí měla k tomu odpor, a těm  
starším to zase „něšto do hlavy“. Nic naplat, ku ško-



leni na obcích musely být uvolněny místnosti, a škole musil se podrobit každý. Naše obecní zastupitelstvo se usneslo, dne 26. srpna 1943 vyprovědět z obecního domku chudé ženy - Josefu Kostálovou a Františku Krysťlovou, aby místnost kdeeu tyto dvě staré ženy abývaly, mohlo uvolnit pro vyučování německého jazyka.

V únoru byla navržena kontingentace drůbeže. Hlavní vliv měla na chov husí a kachen.

Podávka drůbeže.

Dobří chovatelé pěstovali více kachen, neboť kačky ani vejce od nich se neodváděly, kdežto husy ano. Z počtu 5 husí musel chovatel odevdát jednu, z deseti 2, a z dalších každých 5 husí 2 kusy. Bylo to bolestné, neboť masa a tuků byl naprostý nedostatek. A k tomu prezident Hlacha s celou vládou neustále vybízel lid k stupňování pracovního úsilí pro jistější a brzké vítězství Říše.

Výzvy k práci.

Z jara 1943 jsme byli svědky náhlých revisí v obci. Pro snadnější kontrolu na sýpkách bylo obilí podle druhu figurově upraveno a označeno tabulkami s udáním váhy. Hlavní podmínkou bylo, aby zásoby se shodovaly se sklizení, samozásobitelskými, dávkami, setovýmí dávkami, něco mohlo být odpočítáno na svaciny pro zaměstnance (3 kg obilí pro 1 osobu měsíčně.) Hospodářské kontroly byly nej-

Přepadové revise.



méně jednou za měsíc. Záleželo na tom, jak byl splněn kontingent. Zásadně mohl mít polník doma obilí určené k setí - 220 kg na 1 ha - a samozásobitelské dávky pro domácnost. Chlebového obilí pro 1 osobu samozásobitele 14.5 kg na čtyři týdny. Krmné obilí bylo pouze pro dojnice, koně a dobytek mladší 2 let. Pro prasata určeny dávky od 1/2 do 1 kg denně, podle stáří. Třebare bylo třeba masa, mléka a tuku, přece nemohlo být dobytku přiděleno tolik, kolik za normálních časů jest zkrmováno, protože obilí šlo především pro výživu vojska.

Registrace  
osob.

V březnu došlo k registraci mužů ve věku od 18 do 65 let a žen od 17 do 45 let za účelem splnění pracovní povinnosti. Každému přidělena pracovní knížka, která musela být potvrzena zaměstnavatelem. Nejvíce obdívě měly ženy, které byly zaměstnány dosud jen ve svých domácnostech. U nás se jich přihlásilo nejvíce do práce ve velkostatech a u polníků. Bylo ovšem třeba o pilných polních pracích přece jen jít pracovat. Nejvíce bylo ve sklizni řepy, v deštích kdy ženy o chatrných lehkých šle-  
vickách se brodily nad kolníky v rozblácených polích. Týdnelek neměly téměř žádný a ztratily tam poslední obuv.

PO.

Nebezpečí ledeckých útoků jste. Najidelim do.



muž jest navrženo připravit na půdy sáčky s pískem, konve s vodou, lopaty, strážáčky, a plácačky na případné hasení požárů pro provedení náledek. K tomu účelu bylo v obci navrženo školení občanstva a protiletecká obrana - P.O. Věhiclem byl nejprve starosta obce a později Frant. Adamovič, který měl k zdoření všech těch obřív k ruce členy hasičstva. P.O. sestávala ze složek: sanitní, poplachové a požární. Požární dohlížela také na řádné zatavení nových oken.

Aby byla řádně odevzdávána vejce, o to se staraly neustálé kontroly slepic. Dochází mezi lidmi k mrzutostem ze závislosti, podarí-li se někomu odváznějším něco z počtu uprů. A lidé byli nuceni uprkat, protože se prostě nedostávalo. Bylo to však spojeno s velkým nebezpečím. Na zatlajování byly vynášeny velké hesty a abžvlášt do kázána-li sabodax. Dnes si nikdo nedovede představit ty trudné časy verkovského člověka, jeho duševní stav, když si nebyl jist bude, či nebude-li vyražer, udán, a zavřen. Šťěstí ze těch kontrolujících orgánů neměli věmci více, aby mohli jít z několika stran obce. Takhle sta kontrola od jedné strany a na straně druhé vyháněti lidé husy ven do poli a luk nebo do překontrolované

Kontrola  
slepice



již části obce. Tam by byla pastva pro Němce, tam se soustředila hejna husí z celé obce.

Běžecské  
závody.

Letošních běžecských závodů se účastnilo 88 závodníků dne 7. 5. Diváků bylo také již méně. Zvítězil dr. Haluxa ze Zlína v čase 32. 47. 2 min. druhým byl známý Husák a třetím Vaněk.

Povodně.

V červenci se dostavily prudké lijavce a způsobily veliké povodně. Na osení byly tím způsobeny značné škody. Rokytka, blatovský a dubecský potok byly tak povodněny, že všechny louky a státní síhuice pod vesnicí byly úplně pod vodou. Po síhuici od dubecské síhuice až ke běchovickým nadržadám nebylo možno přejít. Byl rodiny Kopeckých v lukách byl vylopuen celý, že bylo nutno vyvážet na velkých pěvnických neckách přerývy do bezpečí. Úroda zahrádků byla z velké části zničena.

Odvody psů.

Dne 7. července byl prováděn v Dubci odvod psů k vojenským jídelnám. Všichni silní a zdraví psi byli odvedeni.

Uzavření  
mlýnů.

V srpnu a až do 15. září byly mlýny pro veřejnost uzavřeny. Byly tam prováděny kontroly a soupisy obilí, a tak nebylo možno po tu dobu žádnou mouku ve mlýně ani koupiti, ani vyměnit.

Kurivo.

Dnes si nedovede snad již nikdo představit,



jaka' nauze byla o kurivo. Za cigarety a tabak bylo mozno sehnat semer' vsechno. Kuraci brali doma vejce, mleko, mouku, a co jen mohli, a menili za koureni'. Za 1 vajicko dostal 4-6 cigaret. Kde ale cigarety bral, kdyz' prudek byl pouhych 21 kusu tydne'. Ti kdoz' meli svoje zahrady, pestovali tabak, a ti kdo zahrady nemeli, vyžadali si od suseda nejaké mistečko pro nekolik sazenic. Kdyz' tabak ztloutl, odlamovali z něho lupeny a nastala jeho priprava ku koureni'. Každý to prováděl dle svých schopnosti, a získaných navodu. Někomu se podařilo, že tabak byl způsobilý ku koureni', ale většina pestitelů kouřila tak neuměle připravený tabak, že bylo praojím utrpěním jej čichat. Při vstupu do bytu, hostince a jiných místnosti kde sešlo několik kuřáků, nebylo mozno ani vdechnout obravený vzduch. Nejhuře bylo zimního času ve olaku. Tam byla taková spousta zápachu, že byla hrůza vejiti. A okna nikdo otevřít se neodvážil.

Tamozřejmě že z tohoto nedostatků šelili nevědomilí lidé, kteří prodávali kurivo za přemrštěné ceny. Vyskytli se řemeslní, darebáci, kteří plnili dubinky koňským trusem a jen na kraj přidali něco tabáku. I takové cigarety platili kuřáci



15, až 20 Kč za 1 kus. Češm prodávající musel  
občas měnit stanovisko, aby se mu nedostalo za  
sloužené odměny.

Kultura  
a mládež

Shlediska kulturního nebylo o mládež posta-  
ráno vůbec. Ta se také věnovala jak již vpredu u-  
vedeno karbanu, návštěvám biografu, a kopané.  
K tomu povinně navštěvovala „Kuratorium“.

Drobné  
zvířectvo.

V září došel zákaz chování drobného hospodár-  
ského zvířectva bezzemcům. Jak se dá předpohlá-  
dati, nebyl nijak zvláště dodržován, jen větší po-  
zornosti a opatrnosti bylo třeba.

Zabíječky.

Za nedlouho došel zákaz zabíjení prasat sem,  
kdož nesplnili, dodávky obilí, brambor, vajec a mlé-  
ka. Ti kdo měli kumlika, museli stůj co stůj dávky  
splnit nebo zabíjeti na černo.

Kryty.

V důsledku častých leteckých útoků na naše  
města, továrny a jiná důležitá místa, bylo naruše-  
no ve všech obcích kopati, a i jinak připravovali  
kryty. V Běchovicích jsme měli kryty ve dvoře č. 2,  
na poště ve sklepě, a v hostinci u Keruny ve sklepě.  
Když letěla letadla, říkalo se: „Plutokrati jedou“ a  
trebaxě u nás nebylo žádných lováren, přece jen do-  
smíchu nikomu nebylo. Byly dostatečně známý  
následky bombardování z rozhlasových zpráv nebo  
z vyprávění očítých svědků, kteří přijeli z Německa.



Výkupní ceny obilí byly roku 1943 poněkud vyšší a platilo se za pšenici 209 Kč, žito 185 Kč, ječmen slado. vý 210 Kč, pruhmyslový 184 Kč, krmný 173 Kč, oves 170 Kč.

Výkupní  
ceny obilí.

Ve dnech 26. a 27. čerona byla obci nařízena pracovní povinnost všem mužům od 16 let výše za účelem vyčištění obecní nádrže. Každý byl povinen odpracovat nejméně 4 hodiny. Rolníci zase museli vyházený materiál odvézt.

Pracovní  
povinnost.

V roce 1943 se v Bečovicích narodilo 17 dětí. Z toho počtu jest 12 řím. kat., 3 českobratr. a 2 bez vyznání. Zemřelo 14 osob, z nichž 12 řím. kat., 1 českosl. a 1 bez vyznání.

Pohyb  
obyvatelstva.

Za rok 1943 bylo povinně odvedeno z Bečovic 26.725 kg hovězího a 5.686 kg vepřového masa.

Podávka  
masa.

Letos byli určeni k pracovní povinnosti v Řiši tyto občané: Formánek Jaroslav, Burian Vladimír, Hodný Antonín, Janota Karel, Jansa Josef, Kabelák Karel, Korpil Antonín, Kaniček Vojtěch, Vlasák Jaroslav, Zeman Václav. Všichni se do konce války vrátili zdraví domů.

Pracovní po-  
vinnost v Řiši.

V obecních knihách žádných záznamů o schůzkách a jednání více nem. Jen o rozpočtu a ten zm. následovně:

Příjem: 262.309.10 Kč  
Výdání: 196.295.70  
Zbytek: 66.013.40 Kč



Charaktere.  
ristika roku.

Rok 1943 byl mírný a teplej. Do konce února bylo již zaseto. Jaro však bylo suché a mělo za následek značný výskyt hmyzu. Dubem i květen jsou zase hodně sludene. V červnu, a čerenci jsme měli přesprátiš dešťů a leprve od 21. července se dostavila vedra, která přestala až 21. srpna. Teplota dosáhla až 36° ve sluně, což nebylo pozorováti plných 50 let. Úroda brambor jest špatná. Za to se urodilo hojnost ovoce, zejména jablek. Přes to však za ně lidé z nedostateku jiných životních potřeb platili až 30 Kč za 1 kg. Za pěkná jablka platili lahůdkáři 60 Kč za 1 kg. Tento rok byl, jak se říkalo „marmeládový“ protože lidé vařili marmeládu, která nahrazovala luky.

V tomto roce, dne 22. 8. zemřel dlouholetý obecní strážník Václav Škorpil, ve věku 80 let. Pocházel ze starého bechovického rodu Škorpilů. Byval bedlivým strážcem pořádku a nenáviděl hospodské sváčky. Sam si vždycky dovedl se roáccův dobře poradit. Oslabně o tomto strážci se zmíním ještě na jiném místě. Je dlužno připomenout, že o době zabijáck dovedl dělat výborné jateruice.



1944.

Při všech strastech, hrůzách a utrpeních ubíhá čas jako voda. Nepřináší však žádného zlepšení a jediné zprávy ze zahraničí o všeobecných neúspěších a porážkách Němců posilují naše nervy, které jsou napnuty až k prasknutí. Bída slýchá nouzi a pomoc nepřichází. Měli jsme štěstí a lespon v tom, že v tak velké nouzi o palivo postoupilo nám počasí a měli jsme mírnou zimu. Ledem se podobal spíše březnu a náhradou za to byl březem chladný, a vykazoval leptoty kolem nuly. Dokonce napadl sníh, a dosel ho napadlo, takže v úžlabinách, držel v silných vrstvách ještě v dubnu. To však už nás hrálo vědomí ne dalekého jara a skleslé mysle našich občanů.

V dubnu byli do našeho nádraží přiděleni 3 německí železniční úředníci, t. zv. „Berater“. Dozírali na dopravu. Jeden z nich byl ubytován u V. Boháčka, druhý u Anny Kaskové a třetí u Eliášů. Těch smi byli přesvědčeni o tom, že naše velení do Říše bylo dobrovolné.

Dne 23. dubna 1944 byla bombardována Li-  
beň. Těch libeňské nádraží bylo hodně poškozeno  
a tím byla přerušena doprava do Prahy celý tý-  
den. Vlaky stáveš před Libní a další dopravu ob-

Dozor na  
draze.

Doprava.



starávaly pražské elektriky, které byly v pravních hodinách nevyprověditelně přepnuté.

Přípravy  
k evakuaci.

Anglická i Americká letadla jsou nyní nad Prahou několikrát za den a cestou pustí často několik bomb. V Praze nastávají mimořádné poměry a jsou činěna i mimořádná opatření. Obcím v okolí Prahy nařízeno uvolnit byly pro případnou evakuaci pražanů. K nám byla přidělena část Vinohrad a proto se v důsledku toho obcím zastupitelstvo dne 14. dubna usnáší uvolnit byly v obecním domku č. 16, a hostinec u Koruny.

Kryby.

Při každém přeletu bombardierů nad Prahu jsou uvedeny továrny a městské sirény v činnost. Obyvatelstvo muselo ihned opustit ulice a spěchat do krytí, jež byly na příslušných domech označeny. Rovněž zaměstnání bylo nutno přerušiti a každý spěchal do sklepů; továrny dělající běželi do poli, a to se opakovalo několikrát za den. Byli to velké políže, neboť sklepy domů byly malé a obyvatelstvo se v nich nemohlo lísniti. Nejhorší bylo s dětmi. Po nějaké chvíli sirény oznamovaly konec nebezpečí, ale sotva jsme vešli do místnosti, hned se vyhlášovalo nebezpečí z bombardování a zase se ulikalo do sklepů. Někteří den se mnoho



práce neudělalo. A k tomu slyšíme několikrát za den hlášení rozhlasu, že nad německým územím se nenachází žádné nepřátelské letadlo.

Školní mládež si stojí s vyučováním pravicně. Nemí školních knih, ani potřebných sešitů, a ostatních pomůcek. V zimě se ve škole nevyučuje vůbec, neb není čím topit. Učitelé dají dětem úkoly domů. Nemí třeba poznamenávat, že důsledky se dostávají. Vyučují ponejvíce učitelky, neboť učitelé jsou povoláni na práci pro válečný potenciál. Od nás odchází v tomto roce učitel na měšťance Josef Blüml, který jest nasazen na stavbě tunelů v Hlubocích. 1. Todalečně zde poznamenávám, že Blüml byl kromě jiných funkcí obdařen ve válce též funkcí revisního orgánu pro hospodářství v obci. Byla to povinnost nepřijemná, zodpovědná, a velmi nebezpečná. Přes to jeho hlášení vyněta oxdy tak, že se zde nevykytuje žádných přecíní proti zásobovacím předpisům. 1.

Školy a vyučování

Dne 1. listopadu došlo nařízením, že všechny ženy ve stáří 45-50 let musejí být zapojeny do práce. U nás se týkalo toto nařízením pouze několika žen a ty se daly zapast do práce ve dvozech.

Ženy do práce.

Začátkem prosince byly povolány na zákopové práce 3 ročníky, zemědělských dělníků. mla. práce.



díků. Z naší obce to byli: Zach Miloslav, Lně-  
míčka František, Půlc Milan, Mareš Jaroslav, Či-  
pa Zdeněk. Žádný z nich v zemědělství nikdy nepracoval.

Tedy ani jeden z nich zemědělcem nebyl.

Myslivost.

Vzhledem k tomu, že pražská obec jest ma-  
jitelkou většiny pozemků v obci, a řízení hospo-  
dářství převzali Němci, jest samozřejmé, že pře-  
vzali i honitbu. Postavili se v hojném počtu a  
hajmů, dělali pouze honce. Před honem a po honě  
museli se hajmů na louce u topolů seřadit a zve-  
dnutím paží pozdravili německou honoraci. Za-  
střelenou zvěř museli ji odnést do jejich příbytků.

Denní  
potřeby.

Den ze dne živních potřeb z trhu a kramů  
ubývá. Za výklady jsou vidět pouze reklamní, abra-  
fy a nápisy. Lidé jsou polonaxi, a ani ne tolik  
obuti. Dají se dobře pouze šmetinářům, kteří do-  
dávají živobití nejen Čechům, ale i Němcům, jen  
kdýž vydělají. Nemyslí na národnost, nemají ani  
lidský cit, a bez milosrdenství odírají lidi.

Vánoce.

Lze si dobře představit, jaké asi jsme měli váno-  
ce. Spíše prázdno, byty pronuzlé a duše vyprahlé  
louhou po míru a svobodě. Byla nouze i o vánoční  
stromky a kdo je přece jen sehnal, neměl je činn  
ozdobit a pod něj neměl co dát. Rodiče se sba-  
mi v očích pohlíželi na xarmoucené tváře svých



děti, které, celý rok skládaly naděje na štědrost Je-  
žíška, a nyní když se dočkaly vánoce, zůstávají bez  
dárčků.

Ža to dospělým se dostalo dárku novoročního.  
Přišla vyhláška o povinném nasazení všech mužů  
ve stáří od 18 do 60 let na kopání zákopů. Opět  
jedem dar hodný Němců, jakých už velké množství!

Práce na  
zákopech.

O roce 1944 bylo od nás odvedeno 24.357 kg ho-  
vězího a 4.175 kg vepřového masa.

Dávka  
masa.

Máme pivo pouze 1½ stupňové, ale i toho jest  
nedostatek, jest na lístky, a jen pro zemědělce.  
Hostinští s tím také dělají náleží drahoty, a za-  
pomínají na to, že přijdou doby kdy se budou  
plác, abčané proč k nim nechodí na pivo, zda  
se nehnívají. Obzvlášť některý hostinský, který  
neoznikal zvláštní duchaplností počínal si vůči  
lidem tak, jako by jim poskytoval abmužnu.

Pivo.

Dne 7.5. konal se tradiční běh z Bečovic  
na Ohradu. Zvítězil opět dr. Haluzka ze Zlína  
ač čas zhoršil na 33.21.6 min., druhý jest Husák  
a třetí Strupp z AFK stráže bezpeč. v Praze.

Závody.

Rizení hospodářství se projevuje i při opravách  
boš. Každá rodina se musela přihlásit u někte-  
rého obuvníka k opravě boš, aby obuvník zase po-  
dle počtu přihlášených dostal přiděl materiálu.

Obuv.



Podšívky byly pouze gumové a byly přibíjeny hřebíky. Obuv se tím strašně ničila neboť hnula od hřebíků. Ničily se také ponožky a punčochy od špatně zahnutých hřebíků. Kůžě dostal obuvník pouze asi 3 kg na celý měsíc a 6 kg gumy. Rovněž hřebíčky a jiné potřeby byly pouze na lístky. O všech těchto potřebách museli obuvníci vést záznamy jakož i o tom, kdy a jakou práci přijal, kolik bylo na ni spotřebováno materiálu a jakého, kdy byla opravena a zahámkováno odeoxdováno obuv a konečně kolik bylo od ní zapláceno. Zda jsou tyto záznamy řádně vedeny, o tom se přesvědčovali lidé kteří prováděli časté kontroly. Svěc pracoval celý týden na opravách (nové boty nesměl dělat vůbec) a celou neděli ztrávil na zápisech.

Ceny obilí:

Výkupní ceny obilí nedoznaly od loňského roku žádných změn. Na černém trhu však ještě stoupily.

Pohyb

obyvatelstva.

V roce 1944 se v Běchovicích narodilo 21 dětí. Z toho 17 řím. kat., 2 evangelici a 2 českosl. vyznání. Zemřelo 11 osob, vesměs římsko katolicků.

Hospodářství obce.

Příjem: 250.976.20 Kč  
 Výdání: 169.263.70.-  
 Zůstatek: 81.712.50 Kč.



Hlavní posilou pro nás je pevná víra v porážku Něm-  
ců a útěcha, že přijde den osvobození. Jinak jest vidět. Charakter  
si všude pohublé postavy a nedostatek. Německá roku 1944.  
moc se bortí, armáda na všech frontách ustupuje  
a my jí lehčěji snášíme, čím dále, tím větší nesná-  
ze. Rozhlasové zprávy ze zahraničí neustále nám  
pro útěchu hlásají blížící se konec vlády Němců.

Zimu máme mívnou, ale za to nepříznivé  
chladné jaro. Během roku jsou prudké výkyvy te-  
ploty. V lednu zaznamenán nejvyšší mráz  $11^{\circ}$   
a to 6. ledna, jinak se pohybovaly mraxy od nu-  
ly do 7 stupňů. Dne 21. a 24. února jsme měli  
 $18^{\circ}$  mraxu, jinak bylo stejně jako v lednu. V dubnu  
se dostavily mraxy 1-5 stupňové, a ve dne stoupla  
teplota až na 22 stupňů. V letních měsících,  
obzvláště v srpnu, dosahovaly teploty 30 stupňů ve  
stínu a protože trvaly dlouho, bylo velké sucho.

Obilí máme nadprůměr, a toho si všimají v první  
radě zase Němci, aby jim nic neuteklo. Proto jsou  
vymáhány větší dodávky a nemůžeme, že zemědělci  
přestávají mít zájem o práci v polích. Půděly ho-  
jiv nejsou žádné a neustále se rabuje obilí, a do-  
bytek. Pracovních sil k obdělávání polí se nedosta-  
vá, a na usedlostech pracují starší sedřemí lidé.  
Řepy a píce jest nedostatek. Podzim jest mívny a



132

v prosinci, dosáhl mráz nejvýš 9 stupňů. Byly  
li loňské vánoce chudé, ledy letosní se liší tím,  
že jsou ještě chudší!



1945.

Koncem ledna byli jsme svědky s. z. transportů smrti. Projížděly zde nákladní vlaky odevřených vozů přeplněné polooblečenými, hladovými politickými vězňi, doprovázené pověstnými SS. Když cestou některý ubožák zemřel, byla jeho mrtvola prostě vyhozena z vlaku. Nedaleko našeho nádraží pokusil se o útěk Holandský žid. Vyskočil z vlaku, a prchal k Bečovicím. Neměl tolik síly, a proto byl dostižen a po výslechu dopraven četnicem německým úřadům do Prahy. Jak se mu asi dařilo, lze lehko domyslet.

Dne 20. února byla přibližně zavřena kina, a školy pro nebezpečí z nákazy, a rozšíření skvrnitého tyfu, který se v několika obcích vyskytl. Tu nás o-  
nemocnělo několik dítek na příznaky této zhub-  
né epidemie, ale průběh byl lehkého rázu.

Po porvácení fronty v Maďarsku počátkem března 1945 rozprchla se maďarská armáda do české země. Na naše nádraží přijely rovněž dva transporty. Jeden vlak byl za 1 měsíc odvázen do Hor. Počernic, druhý, o němž byla celá divisió nemocnic z Mukaceva zůstal zde. Mnoho radostí jsme z této návštěvy neměli. Později však se léka-  
ři usídlili v obecní škole, a po celou dobu jejich pobytu poskytovali zdarma nemocným občanům



lékařské pomoci. Návštěv měli stále dost.

Sůl.

Měsíc březen se vyznačuje katastrofálním nedostatkem kuchyňské soli. Nemí dost na tom, že strava jest chudá, nemastná, a myní musíme jísti ještě nestanou. Život jest již hrozný a doba nejistá. Německá armáda ustupuje k našim hranicím, a my s hrůzou očekáváme jak se její zloba projeví až bude prchat přes naši zemi. Lidé si připravují balíky s prádlem, a nejněžnějšími potřebami pro případ, že budou nuceni opustit své domovy.

Polní práce.

Roľníci prospíchají se svými polními pracemi a do polovice dubna mají nejen zaseto, ale i zasázeny brambory.

Příděl cukru.

V posledním týdnu měsíce dubna dostali jsme na 1 osobu 15 kg cukru. Byl to taktický zásah našich hospodářských činitelů, aby nám Němci cukr neodvezli.

Vykližení školy

V důsledku velké zimní ruské ofensivy nastaly velké přesuny německých vojsk. Pro souč. případ potřeby bylo nařízeno vyklížení obecní školy. Žáci dostávali úkoly domů, a škola byla připravena pro armádu.

Pohotovost protahů.

Od dubna byla v obci vyhlášena všeobecná pohotovost selských protahů pro případnou evakuaci obyvatelstva. Představ si milý členáři duševní stav



lidi, kteří pozorovali neustálé přípravy na útek ze svých domovů!

Dne 22. dubna jest vyhlášen výjimečný stav. Výjimečný  
stav.  
Policejní hodina stanovena na 20. 30 hod. Od této doby do 5 hodin ráno nesměl nikdo opustit příbysek. Pohroženo bylo hrozbou smrti. Tento stav byl vyhlášen v důsledku překročení ústupu německých armád.

Dne 1. května, dostla zpráva, že vůdce německé Hitler ho národa Hitler padl, hrdině v boji." Nikdo mrtev.  
z obyvatel nepřemýšlel nad tím, jak tento nepřítel našeho národa přišel o život, ale každý s radostí a ulehčením přijal zprávu o smrti člověka, který si předsevzal vyhubiti celý český národ. Smrtí Hitlerovou nastal rapidní rozklad německé armády a celé říše. Ministr zahraničí Ribbentrop odstoupil, v Bavorsku bylo zajato mnoho německých generálů a o morálce vojska nelze mluvit. Nastává konec, nadhdi, kteří ve své pyšce se již viděli pány celého světa, a v lidstou neněmeckých národů své otroky. Takové ve své slávě a úspěších viděli oni právo. Nemohla však německá tyranie trvati na věky. Společným úsilím spojenců, hlavně však nevšedním hrdinstvím a sebeobětováním ruských vojsk, hradila se obrana věnců



a jim nezbyvalo nic než prchat. Vlaky s válečnými materiálem posílali do nitra naší země.

Transport  
nemocných.

Na naše nádraží přijely 3. května dva samitní vlaky raněných a nemocných skromným lyfem. Oba vlaky byly postaveny na vedlejší koleje, a každé chvíle bylo možno pozorovat, že někde jím vojín podlehl buď tyfu nebo zranění. Víkdo se o transporty nestaral.

Začátek  
revoluce.

V pátek dne 4. května byla situace téměř jasná. V Praze se vyvěšovaly státní vlajky, německá označení byla ničena, německé nápisy zabitelné a odstraňovány. Na vozech elektrických dráh acidly se praporky ve státních barvách. Venkovští lidé projíždějící Prahou roznесли o tom zprávy do svých domovů; kdesi lidé, brěbaxě opatrnější, a uvážlivější, přece jen se hned přixpůsobovali. Tak tomu bylo také i u nás v Běchovicích.

Na požádání přednosty železniční stanice Václava Schmeiberga, byla 4. května večer vystána na nádraží hlídka, aby zjistiła a zajistiła zmiňené vlaky. Hlídku tvořili občane: transporty Josef, Kral Josef, Hala Frantisek, Simonka Jindrich, Feres Alois a Pavlicek Vaclav. Tito občane byli na cestě německou hlídkou obkliceni a předvedeni na nádraží ku konfrontaci. Situaci za-



chránil přednostu stanice, který prohlásil, že se jedná o hlídku protiletectvé obrany, která je určena k hlídání obou vlaků, aby nebyly případně vykrádány. Na základě toho byli jmenováni průstředci ale hlídku na nádraxi přexali příslušníci S. A. Několik občanů z Děchovic hlídkovalo skrytě poblíž nádraxi až do 6 hod. ráno. Potom přexali službu občané z N. Dubčé. Od této doby nastupovalo místo našeho, českého práva.

Právo jest psaný řád právní. Vzniká přímo, t. j. Právo lidstva formální předepsanou cestou zákonnou a předpisy zvláštním způsobem usnesenými, a vyhlášenými.

Máme také ale tak zvané obyčejné právo, které má všechny charakteristické znaky práva, především jeho obecnost a vynulitelnost. Jde o a vznikající zpravidla velmi pomalu, celá staletí, takže nemůžeme často ani zachytit počátek, a vývoj tohoto procesu.

My však známe ještě obyčejné právo, nepsané, zrychlené, které může vzniknouti rázem, jedním prudkým výbuchem, jímž se uvolní dosud potlačované sociální napětí a jímž lid navenek jasně projeví svou skutečnou vůli. Tímto nárazem který živelnou silou strhne rovně dokonalou, ale



uvnitř prohnalou stavbu dosavadní společnosti, tímto sociálním výbuchem je revoluce. Rozu-  
mí se lidová, proletářská revoluce —. Ta dává  
vzniknouti novému revolučnímu právu, odpo-  
ovídajícímu sice dosavadnímu právu psanému,  
avšak odpovídajícímu vůli nové nastupující  
společnosti.

Odxbrojování. Dne 5. května po zoufalém volání státního  
rozhlasu o pomoc seběhli se lidé z Běchovic a N.  
Dubčce, aby pomohli při odxbrojování německých a  
maďarských vojáků hlídajících a doprovázejících  
vpředem zmíněné transporty. Velení ujal se před-  
ník vilem Šaral z N. Dubčce. Jeho pomocníky byli: Král Josef z Běchovic, Bixša Mi-  
loslav, Steháj Antonín, a Josef z Nové Dubčce. Po-  
zději se dostavili četníci František Holub, Josef  
Kos, a Antonín Karásek. Maďarské vojsko neděla-  
lo žádných obtíží, a zbraně vydatlo. Po získání  
zbraní přikročeno k odxbrojování posádky německé.  
Tam již se přicházelo na různé potíže. Vojáci scho-  
vávali zbraně pod slámmky, léžce nemocných, pod  
pražce, do krabic protiplynoových masek a jak  
se dalo. Během dne dostavilo se již více pomoci,  
a mohli jsme se rozdělit po celém nádraží. Mne  
samému se stalo, že jsem prohlédl krabici z proti-



plynové masky, a našel jsem v nich 2 pučů granátů. Proto jsem odebral všechny masky (bylo jich 58 kusů) a v každé směři byl pučů granátů, někde 2, a v jednom dokonce čtyři. Není jsme nepomysleli na možnost nákazu skvrnitým systémem, až teprve když nás upozornili maďarští lékaři.

Děsť den bylo zabaveno 40 pistolí, 70 pušek, a pychtopalných zbraní, 2 těžké kulometry, veliké množství střeliva a hodně kusů pučů granátů. Zajato bylo 50 nepřátel, kteří byli pod hlídkou zavězeni v hostinci v Rambausku. Později byli odvedeni do Koloděj.

Léčný pohled byl na lehčí raněné, a nemocné německé vojáky když uslyšeli že je konec války, kterak se belhali k silnici a pak ku Praze.

Po úplném obsazení nádraží byli zajištěny 2 vagony střeliva pro dělostřelectvo. Byly předány československé posádce v Praze.

celá akce dařila se dobře pokud bylo telefonní spojení. Hned po zákroku na nádraží začali se stavěti barikády. Jedna byla postavena na silnici před nádražím, druhá nedaleko dubecské silnice, a třetí pod třemi mosty. Když přišla depeše, že směrem od Kolína jede silná pancéřová posila Němcům na pomoc ku Praze, byly vytrhá-

Barikády.



ny koleje a způsobeny i jiné dopravní poruchy.

Kromě toho byly postaveny ozbrojené hlídky. Hlídk. ka č. 1 měla na starosti trat, a silnici ku Kavero-  
vu, hlídka č. 2 s těžkým kulometem byla postave-  
vena na silnici u Vanhova, č. 3 na Kolodějské silni-  
ci a č. 4 na silnici za nádražím. Několik spojtek  
se staralo o neustálý styk.

V Nové Dubci bydlilo několik rodin, které se  
během války přihlásily k Němcům, anebo jejich  
někteří členové rodiny skutečně Němci byli. Celé  
tyto rodiny byly zajistěny a odvedeny do Sibirie.  
Byli to: bjo. major čs. armády Herzig, zednický  
mistr Rud. Kach, Šlaněl, Kromholz a příslušovác  
Rezníček.

Odpoledne téhož dne přijely od Malesic 2 trav-  
sporty těžkých německých zbraní a přestřelily dra-  
ty telegrafního a telefonního vedení. Mimo to po-  
sádka střílela na každého kdo se neutvořl. U uhel-  
ného skladu Hostivaršské společnosti byl zastřelen  
mladý gardista Ladislav Heyduk, syn kuchtáře  
bydlícího za hostincem u nádraží. Transporty  
když vykonaly svoji dílo odjely ku Kolínu přes  
to, že železniční úředníci postavili návěstí na  
„sluj“.

K 17 hodině přiblížila se od Vimice k nádraží



německá hlídka SS. o 20 mužích. Byla proti ní ihned zahájena palba, ve které byl usmrcen 1 voják a několik jich bylo zraněno. Bylo zjato 5 mužů, ukoristěno několik pusěk, pučůch, granátů, 1 těžký kulomet, a 1 rychlopalná zbraň. Bohužel tato korist byla vykoupena smrtí gardisty Josefa Keňce z Bečovic č. 110., který padl na nádraží mexi kolejni. Lehce zraněn na zádech byl Rudolf Heršus z Bečovic č. 92.

Bitka  
u nádraží.

Kolem 2 hodiny nocí přijel do Bečovic stroj a přivezl českou plukovníka s několika gardisty. Byla jim odevzdána větší část nemocničního materiálu a 2 vagony protiletadlových nábojů, a několik pancéřových přestů.

Neděle, 6. května. Za vydatného, a nepřetržitého deště, konaly strážě, a spojky dále svoje povinnosti. V prohlídkách sanitních vozů a okolí pokračovali jsme dále a neustále jsme nacházeli nové zbraně a střelivo. Odpoledne bylo hlášeno, že z Čes. Brodu vyrazila posádka SS. asi o 1.200 mužích, s 15 tanky a že obsazuje Úvaly. Na základě této zprávy bylo nutno posílit Újezd 7 Lesy a proto tam bylo posláno 40 mužů a 2 těžké kulomety. Přes všechno úsilí byl odpor revolucionářů v Úvalech zlomen a v neděli v noci prorazil nepřítel tanky do Be-



chovic, a obec obsadil. Naše revoluciu garda musela ustoupit k Dubci.

Ve 23 hod. bylo nariženo starostovi obce odstraněním barikád. Vlajky a prapory byly ve spěchu sejmuty a uschovány. Nastal znovu strach a hrůza. Odstranování barikád vyžádalo si mnoho času a tak teprve k ránu 7. května mohli Němci projít ku Praze.

Od 3 hodin v noci byly v obci dům od domu prováděny německou policií společně s vojenským domovním prohlídky. Velitel narižil, aby všichni muži nacházející se právě v obci, dostavili se <sup>na</sup> sportovní hrůště. Několika rukojmím hrozila smrt zastřelením; ostatní muži po nějaké době mohli jít domů. Největší obavu jsme měli před raněnými vojáky z odzbrojeného transportu, a když se belhali obcí, dobře nám nebylo. Obávali jsme se, že nás vyvraždí.

Snad proto, že Němci měli již vratkou pšidu pod nahama, neprovedli žádné násilí. Zajistili a zabrali pro sebe část plaku s potravinami a narižili, aby naše obec zaopatřila pro lazaret stravu.

Několik našich sousedek musilo v hostinci u Koruny nabídnout sojé kuchářské umění, aby se nepřítel nasytil. Po 12 hodině polední byla obsa-



zena N. Dubec, a samému občanstvu nariženo odevdat během 1 hodiny ukořisťených 300 kusů zbraní, jinak zě bude osada rozmetána. Na N. Dubec namířena, děla dosvědčovala skutečnost pohrůzek. Nemí známo proč, ale jistě štěstím pro novodubecské bylo, zě po 1/2 hodině bylo vojsko dovoláno a kvápnem odjelo ku Praze.

V noci ze 7. na 8. květen pozorovali jsme rychlé pohyby německých vojsk projíždějících od Kolína ku Praze. Našim četám bylo zakázáno střílení a tak ponechan volný průchod vojsku do větších posádek, kde mělo dojít k hromadnému odzbrojení. Byly postaveny jen strážě, a hlídky aby strážily okolí, hlavně tratě a silnice. Ale jen tajně, skrytě, neboť nepřátelé neustále projížděli obcí, plížili se kolem stavení, poléhali za plody zahrad, a stídivě jejich oči sledovaly každého člověka. Po silnici procházely doojice vojáků ve vzdálenosti sodea 60 kroků. Z přílišného shonu důstojníků bylo možno souditi, zě sláva neporažitelné armády jest skončena.

V obci byl celkem klid. Na silnici u sadu M. J. Husa stála 2 nákladní auta s naloženými zavazadly novodubecských němců a Řevnička. Do posledních chvíle bláhovci doufali p záchramu a



vítěství Ríše.

Mexi tímto všim nám stalím rozhlas nepřestá. Va hlásili v jazyce českém i německém úplnou kapitulaci německé armády. Němci však v obci hlídají dále a tak situace pro nás jest stále nevyjasněna. Nikdo se na ulici ani neukazuje.

Vysěl jsem konečně sám na silnici před starou Postu, a tam jsem Kochovi s radostí ohlásil, že jest konec války, že Němci složili zbraně. Jako kdyz mu praxe mizí, do děla, počal Koch na mě křičet: "Sáhněte domů, tady se bude stítet. Co Vaš rozhlas žovani, do toho nám Němcim nic není, tady nebudete, dělal paríku." Vedle něj se postavila hned dvojice ozbrojených, nějaků a proto nezbylo než se poslechnout.

8. května celý den jechdily proudy německých vojsk z místa na místo ba i celou noc na 9. květen. Porozovali jsme ten chaos a zdálo se nám, že přikličíme kolovému homu na zajíce.

9. května ráno nebylo po nepříteli ani stopy. Naše ženy provedly první sběr potravin pro bojující Prahu. Autodopravce Jaroslav Půša v doprovodu několika odvážnějších žen odvážel plně nabitým autem potravín, všeho druhu, do ústředního lazaretu v Praze. Tobvarový materiál vesl. Ten



byl odezdán v dětské nemocnici na Král. Vinohradech.

Osm konví mléka odezdali v zemské porodnici.

Z mixemim vojska nasdaly nám již klidnější chvíle, přes to že docházely různě zprávy, většinou vybičované fantasií. Lidé vsude videli nepřítel. Také přišla zpráva, že za Stachovy u pauského stolu jest slupa SS, čítající asi 50 osob. Byl jsem vyslán ještě se třemi muži abych zjistil situaci, a nepřítel e. vent. přivedl. Zjistil jsem, že se nejednalo o Němce, ale že tam naši lidé rabovali Rexmíčkovi zbraně a u stolu složené starožitné zbraně. Byla to sbírka oxácnych kusů a vysoce hodnotná. Poslal jsem pro vůz, naložili jsme plný vůz a odvezli k uskladnění na místní národní výbor. (Doufal jsem, že sem do palcáty, hledími, brněními, sudlicemi, halapartnami, puškami a mnoha pistolemi různých národů bude jednoduše oyzdobena musejní místnost obce. Bohužel, o zbraních se dovedel přičiněním některého našeho, dobrého občana fond národní obnovy, a pro zbraně si přijeli.)

Druhou zprávu o nepříteli přivezli na kolech 2 občane z D. Pocernic. Celí udýchami hlásili, že u sídelny mezi Běchovicemi a D. Pocernicemi jest asi 150 vojáků SS. Prosili o pomoc. Bylo to v 9 hodin, tedy ve chvíli, když jsme od Blalova slyšeli



strašný hlomox přijíždějících ruských lauků, obsa-  
zených hrdinami Rudé armády.

## Osvobození!

Rudá  
armáda.

Nem' možno vypsat a perem zachytit radost  
všeho obyvatelstva. Jen současně v útisku a porobě  
řijící lidé dovedli ocenit a být vděční za nadlid-  
ské výkony sovětských vojnů, kteří na první roz-  
kaz generalissima J. V. Stalina přijeli za 30 ho-  
din bez odpočinku až z Prázdán, cestou stále  
bojující, aby nás osvobodili. Aby předčasně osvo-  
bodili Prahu, kde dosud zarpulili nepřátele mi-  
čili životy, zdraví, a majetek pražských obyvatel.  
To bylo radostného vítání, mávání kapesníky a  
kylicemi, to bylo radostných slzí. Celá obec byla  
naše osvoboditele vítat. Rusí vojáci celí zaprá-  
šeni se snateknou únavou v obličejích nám přát-  
elsky s jejich „zdráv stojte“ odpovídali.

Využil jsem příjezdu Rudé armády, a první lauk  
jsem zastavil a hlásit jsem kapitanovi přítomnost  
nepřítelů ve zmiňené cihelně. Kapitan se mě tá-  
zal „kolko kilometrů“, a když jsem mu řekl „něda-  
leko“ pozval mě na lauk slovy: „chadi, buděmo  
stítat.“ Sedli jsme společně s V. Jandusem z č. 48  
a jeli jsme. Němci však zatím z cihelny odešli a ka-



147

pitav, mě řekl: „nic, jedeme na Prahu a také sku-  
secně zastavil až na Žižkově. Tam se ještě u někte-  
rých domů střelelo a proto jsme museli s Jandusem  
Rauk opustit.

V Běchovicích se zatím konaly prohlídky celého  
okolí, aby byli pochytáni pro různou poschovávání Něm-  
čiči. Ti se zbavovali svých hodností a vyznamenání!

Během dne obsadili Rusové os všechny obce. Byla  
to podivná! Koně jejich se pásli na lukách, vo-  
jáci u rozdělaných ohnů zpívali, hráli na harmo-  
niky a tančeli „kozáčky“. Věčer, a celou noc vypsu-  
štili sprásky různobarevných rakel, střeleli na  
oslaou videxdov. Prostě veselí nebralo konce. Ro-  
zdávali lidem konzervy, maso, kuřivo, vodku, a vše  
co měli. Jsou to dobří, a dobrosrdční hoši. Byli  
neustále našimi lidmi obklopeni, hlavně těmi, kte-  
ří si pro něco přišli. O Rudé armádě šla sama pa-  
dostná chvála. Některé domácnosti byly zásobeny  
na hodky dlouhou dobu.

10. květen. Od pana Látnou nepřelbíte' Zajatci  
proudy německých zajatců, a uprchlíků. Poprová-  
zeji je ozbrojený gardisté. Do těchto transportů do-  
stali se i Češi, kteří byli na práci v Německu. Vna-  
stalem zmasku byli i oni pokládáni za Němce.  
Mnoho zajatců bylo, cestou pro neposlušnost a po-



lexemí a útěku zastřeleno. Viděl jsem též případ, že na silnici nedaleko nádraží skočil jeden asi 35 roků starý německý voják pod kola obrovského ruského nakladního auta. Byla mu rozdrcena hlava, a za chvíli skončil.

Potravin  
pro Prahu.

Tento den odvázel Průša opět celé nakladní auto potravin pro strádající v Praze. Lidé jsou a radosti nad osvobozením a nabytím svobody laskaví, dobrosrdcejší, a šlechetnější. Jsou takoví, jak by měli být stále. Němci neváňavostí ani nepřá. Hledství, a je radost se na ně podívat. Prosim je:

Spornosti prvých porevolučních dnů,  
růstaní snami, vytrvej snami ve všem  
našem životě a jednání po mnohý, mnohý čas!!

Železniční  
doprava.

Doprava na železnici doznala neshledaných podívů. Do svých domovů chtěli se dostat všichni, ať to byli Češi, Poláci, Slováci, Maďaři, Rumuni, Italové, Němci a kdož ví co zde bylo za národy. Vlaky byly strašně přeplněny, a lidé seděli i na střeších vagonů. První vlak odejel, do Prahy 8.5.1945 odpoledne se zásobami potravin.

Lazarety.

Po uvolnění hradí zastala, do Běchovic Praha-Masarykovo nádraží - jeden německý lazareť do Tepa. Od Kolína došly dva lazarety. Nikdo se o nemocné nestaral a tak Němci ve vozech umíra.



li bez lékařské pomoci, a myslím s kletbou na rtech  
jejich vůdci. Zahrabávání byli, o náspe bratě medaletko  
rybníka. Tak dopadla, neparazitelná "lolik vychva-  
lovana' německá armáda!

Chaos v dopravě trval celý měsíc květen. Od 9. 5.  
byly soukromé a obchodní cesty na drahách zastaveny.

### Válka skončena!

Jaký to radostný výkřik po 7 letech utrpení! Všichni  
bez rozdílu slibovali jsme poslušnost zákonům republiky, Konec války.  
všichni jsme slibovali pracovat pro blaho republiky a  
jejího lidu, proto<sup>že jsme si</sup> byli dobře vědomi nesmírného u-  
lehčení, a bylo nám jasno, že teprve nyní se mů-  
žeme spokojeně vyspat.

My, kteří jsme se dočkali vysoušeného míru, bla-  
horučíme všem, kdož nám k naší svobodě pomohli.

Jsme vděční našemu p. prezidentovi dr. Ed. Be-  
něšovi za jeho práci pro republiku a rozsáplnost  
kterou projevoval po celou dobu války. Jsme poodě-  
ční všem členům vlády a zahraničního odboje, kte-  
ří poctivě a svědomitě pracovali pro naše národy  
a republiku, jsme vděční, a chceme choovat v nehy-  
noucí paměti všech těch, kdož pro nás trpěli v zá-  
lářích a koncentračních látech, jakož i těch kte-  
ří za naši svobodu padli v boji jako vojáci nebo  
partyzáni, jsme vděční zastupcům spřátelených



národů a stádu. V nejvyšší míře musíme však být vděční sovětskému svazu, jeho Rudé armádě, která pokládajíc svými vlastními živoly, svou bezpříkladnou odvahu, hrdinstvím, a sebeobětováním vyhnala nepřátele z našich zemí, jsouc k tomu povzbuzena našim největším přítelem generalisimem J. V. Stalinem, učitelem, a otcem Svazu sovětských socialistických republik.

Prozatímní  
národ. výbor.

Dne 10. května došlo na četnické stanici k ustavení prozatímního národního výboru. Složen byl takto: Bryksí František - předseda, Král Josef - místopředseda a zároveň bezpečnostní referent, Feres Alois - finanční záležitosti, Limonka Jindřich - zásobování, Šobol Vilém - ubytování obyvatelstva i vojska a dohled na odtřizení rozbitého válečného materiálu, a Horný Václav - zdravotnictví, pohřbívání mrtvých za pomoci hasičského sboru.

Vláda  
v Praze.

Dne 11. května přiletěla naše vláda ze zahraničí do Prahy. Také z naší obce se jejího přivítání účastnilo dost lidí.

Revoluční  
garda.

V prvních revolučních dnech byla zde ustavena revoluční garda, která má za úkol zabezpečení klidu, a pořádku před event. přepady německých vojsků a jiných paškodníků, strážem státního majetku, komunikací, železnice atd.



Do revoluční gardy se přihlásili dobrovolně tyto občane:

Baršák Václav	zemaný	dělník	č. 188
Borovan Jan	svobodný	dělník	" 120
Červený Josef	zemaný svobodný	dělník	" 127
Fiedler Josef	svobodný	zámečník	" 57
Jelínek Josef	zemaný	kuchař	" 171
Korda Antonín	zemaný	zedník	" 87
Kral Josef	zemaný	bruhtář	" 173
Kubal Josef	svobodný	úředník	" 146
Limburský Ant.	zemaný	bruhtář	" 182
Nedorost Karel	svobodný	holič	" 32
Podrouček Václav	zemaný	obuvník	" 142
Posmura Frant.	zemaný	dělník	" 67
Šedláček Josef	zemaný	zámečník	" 162
Švoboda Miloslav	svobodný	rukavičkář	" 181
Švoboda Rudolf	zemaný	zámečník	" 147
Žák František	zemaný	typograf	" 32

Velitelem byl zecermečnický úředník Josef Hlatík a po jeho odchodu Josef Červený. Velitelství revolučních gard bylo v H. Pocermečích. Tam byli naši gardisté, dne 14. 5. 1945, definitivně převedeni do stavu. Po zrušení gard přihlásili se Červený, Švoboda Rud. a Švoboda Mil., Šedláček, Fiedler, Žák a Borovan k SNB. Byli přijati 14. 6. 1945. Dosud slouží Červený, Švoboda Rud. a Fiedler. Ostatní



buď odeslí dobrovolně nebo byli propuštěni.

*Příjezd p. presidenta* Dne 16. května přijel do Prahy p. prezident dr. Ed. Beneš. Plátcové davů lidí přišly se poklonit a přivítat milovaného presidenta a vzdal mu hold za všechny zásluhy které našemu národu během svého exilu prokázal. Z Bečovic súčastnila se přivítání dobrá polovina obyvatel.

*Volby do N. V. V.*

Dne 19. května provedeny byly volby do místního národního výboru. Volební místnost byla v sokolovně. Přítomno bylo 296 občanů.

Předseda revolučního národního výboru Bryksi' vyxval přítomné aby povstáním a dočasnými minutami těla uctili památku padlých bojovníků jakoxi všech obětí nacistické tyranie. Oslovo se přihlásil býv. starosta obce Borovan, a o krátkém projevu rozhodl sorji práci a práci obecního zastupitelstva za okupace. Druhým řečníkem byl Král Josef který vysvětlil vznik revolučního výboru a jeho význam. Při jeho proslou, a volání kaxi dospěl k podzemní činnosti za okupace, ozval se několikrát mohutný potlesk. Třetí řečník Fraulišek Bryksi' oystivně poukázal na všechny útrapy, které nám bylo ve válce prožiti, na všechna zverstva nepřítelů a nabádal občany k pospolitosti, žádal aby bylo zapomenuto někdejších nesoarů, aby v obci



vyrostla poctivost, soudružnost a lidé, aby s chudí pracovali pro svoji novou, lidově demokratickou republiku.

Bohužel, ani po tak vřelých slovech nedovedli někteří občané ulomiti trochy svých ostrých zbraní a napadli se slovně mezi sebou. Po nějaké době s dostatečným vybitím zloby byl přece jím předsedou Bryksm zjednan klid. Ten poukázal na to, že bude zřízena při N. V. V. vyšetřující komise a tam bude mít každý právo svoje svědomí, do nečestného chování svých sousedů uplatniti. Řekl: „ne národní výbor, ale lid bude soudit. Kdo má čisté svědomí, nebyl udavacem, keřnce nevídal, ani jim nepřisluhoval neb pomáhal, může být klidný a nemusí se bát.“

Po jeho proslovu došlo k volbě prvního národního výboru a zvoleni jsou následující občané:

- Král Josef - všemi hlasy
- Bryksí Traud. - 1 hlas proti
- Fereš Alois - 13 hlasů proti
- Šimonka Jindř. - 32 hlasů proti
- Lobol Vilem - všemi hlasy
- Horný Václav - 3 hlasy proti
- Barovan Václav - 3 hlasy proti
- Glach Antonín - 2 hlasy proti
- Sedláček Josef - 5 hlasů proti
- Dusěk Josef SNB - všemi hlasy



Kysela Antonín	všemi hlasy
Vošmálek Léněk	všemi hlasy
Tolar Karel	všemi hlasy
Zapletal Josef	3 hlasy proti
Pelák Václav	všemi hlasy
Kubák Josef jr.	všemi hlasy
Šimda Josef	všemi hlasy
Marík Frant.	všemi hlasy

Jak by to vypadalo, aby v Běchovicích při každé příležitosti nebylo použito pojmenování „Privandrovalec“ tomu, kdož se v obci nenarodil, nebo nebydlí v obci dlouhou řadu let, a rádne si neosvojil všechny vlastnosti domorodců? Jest to ale místních mravů a obyčejů výraz podradnosti, jakého si opovržením a meněcenností přistěhovaleho občana. Také i při těchto volbách byl li navržen do výboru někdo, kdo není, od kořene „dostalo se mu v zápětí jména „Privandrovalec.“ Volby však byly svobodně provedeny a do výboru se dostalo, - nevím proč - přece jen 13 Privandrovalců! A to z celkového počtu 18 všech členů výboru.

Bryksí poděkoval všem přítomným za poxornost, a důvěru. Důtklivě žádal aby se více neopakovaly krádeže na polích, a na dráze, které se během války narývaly sabotážemi. Uproornil xě všechna



přesdupem' zákona budou, a musí' býti stihána, a přísně trestána.

Dne 24. května byly provedeny nové volby do míst. Nové volby  
ního národního výboru, a sice volby funkcionářů. Do-  
lema:

Král Josef - předseda - 13 hlasy  
Bryksí Frant. místopředseda - 15 -"  
Fereš Alois pokladník - 16 -"  
Tolar Karel zapisovatel - 18 -"  
Borovan Václ. zásobovámí - 18 -"  
Kubát Jarosl. bezpečnost - 13 -"  
Karafiát Jan sl. a } přisedící 16 -"  
Škorěpa Jan } přisedící 16 -"

Při této schůzi, která se konala v sokolovně začaly bohužel hádky, výčitky, a mrzulosť, o sake-  
ve' míře, že bylo nutno schůzi ukončit, a její po-  
krácování jakož i pokračování voleb funkcioná-  
řů stanoveno na 27. května. Přese vedla mezi  
Králem a Borovanem.

Dne 27. května při pokračování schůze bylo pří-  
tomným vysvětleno, že spor bude předán vyšetřující  
komisi, a po vyšetření bude postoupen k vyřízení  
Otkresnému národnímu výboru v Říčanech. Přitvo-  
ěno pak k volbě dalších složek N. N. V. jak následuje.

Vyšetřující komise: Kubát Jaroslav, trapičák



SNB z Bečovic č. 146, Kos Josef štáb. sbáxm. SNB,  
Karafiát Jan, preusista Č.S.D. a zapisovatel Růža  
Fraulišek, insp. krim. policie z Bečovic č. 41.

Zásobovací komise: Kovářík Jos. č. 164, Vraspůr  
Josef č. 96, Šimánková Ludmila č. 68 a Kroužil  
Jindřich č. 1.

Finanční komise: Bryksí Fraulišek, č. 108,  
Šimek Ladislav č. 117, Peláček Václav č. 139, Zaple-  
lal Josef č. 165 a Hodný Josef č. 217.

Osvětlová a školní: Blimel Josef řed. měst.,  
Vilek Fraulišek říd. učitel, Šraukolová a Hybnau-  
sova učitelky, Dvoříkovo trafikant č. 216, Šimon-  
ka Jindř. č. 77, Fiedler Václav č. 96, Borovan V.  
ml. č. 114 a Svatošová Marie č. 81.

Slavební komise: Kysela Ant. č. 175, Šolár Ka-  
rel č. 179, Šaulolík Josef č. 125.

Zemědělská komise: Gabriel Jan šafář z. č. 2,  
Holub Josef č. 191, Vlasák Václav č. 180 a Černý  
Fraulišek č. 79.

Sociální komise: Blimel Josef, Faustová Mar-  
ta č. 195, Šrnad Václav řezník č. 14, Šobol Alois  
č. 181 a Bohata Josef č. 216.

Z léto schůze byla zastána O.N.V. v Říčanech  
resoluce vyslovující radost nad znovuzrozením  
naší republiky nadměrnou prací a zásluhou p.



presidenta dr. Ed. Beneše a jeho spolupracovníků z  
 pomoci slavné Rudé armády, vedené generalisimem  
 J. V. Stalinem. V této resoluci slibují všichni členové  
 M. N. V. zé budou soorně pracovat pro blaho obce a lín  
 i lidové demokratické republiky. Slibují, zé očistí  
 veřejný život, ode všech kdož byli nápomocni při  
 katastrofě národa r. 1938, neboť jsou lín povinni  
 všem kdož za svobodu národa bojovali, trpěli a  
 položili životy. U nás v obci, jak výslovně v resoluci  
 psáno, jsou lín povinni pokračovánímu Janu Ka-  
 rafiásovi, v zářáři zemřelému Václavu Sulcovi,  
 v revoluci padlému Indimovi Josefu Němcovi, bari-  
 kádníkmu Jaroslavu Marešovi a všem padlým bojov-  
 níkům Rudé armády. Provoláním, ať žije pre-  
 sident republiky dr. Ed. Beneš, ať žije Rudá armá-  
 da osvoboditelka, ať žije lidová demokratická  
 republika československá a její svobodný lid by-  
 la schůzka skončena. Z této schůzky byly lén poslá-  
 ny požadované telegramy p. presid. dr. Ed. Beneši  
 a maršálu Konevovi.

Potravinové lístky samozřejmě trvají dále a zásobování  
 jednoměsíční přiděly jsou následující:

Chléb: dospělí 5.10 kg. Dělnice pracující dostávají  
 kromě toho lístek P3 na 4.40 kg chleba a  
 velmi dělnice pracující T4 na 6.40 kg chleba.



Mouka: pšeničná hladká pro dospělé 1.27 kg, pro mladistvé 1.42 kg a děti do 6 let - 3 kg.

Maso: dospělí 0.75 kg; k tomu P3 pro těžce pracující na 1.40 kg a velmi těžce T4 na 2.40 kg.

Děti do 6 let 40 dkg masa.

Tuky umělé: dospělí 40.50 dkg a těžce pracující k tomu 14.50 dkg, velmi těžce 2.40 kg. Děti do 6 let nic.

Máslo: nad 18 roků 14 dkg, od 6-18 let 25 dkg a do 6 let 50 dkg.

Sádlo: nad 18 roků 8 dkg, k tomu P3 pro těžce pracující 8 dkg, pro T4 - velmi těžce prac. - 64 dkg.

Cukr: 1.20 kg všem stejně.

Pozívatiny: švestoviny, bramb. moučka, kroupy atd. od 6 let výše 30 dkg, do 6 let 63 dkg.

Kávoviny: pro všechny stejně - 12.50 dkg

Brambory: pro všechny stejně - 8 kg

Vejce: pro všechny stejně - 4 kusy

Mléko plnotučné: do 6 let - 14 litrů

Mléko odstředěné: přes 18 let 1 $\frac{3}{4}$  l, od 6-18 let 7 l.

Zvláštní přiděly byly pro Němce:

Chléb: od 6 roků výše 6.10 kg. K tomu těžce pracující 4.40 kg a velmi těžce pracující 6.40 kg.

Děti do 6 let - 3.50 kg.

Sádlo: dostávali pouze těžce pracující 8 dkg a velmi



Ležce pracující 64 dkg.

Máslo: děti do 6 let. 50 dkg, od 6 let výše 11 dkg.

Tuky umělé: do 6 let nic, od 6 let výše 11 dkg. K tomu  
ležce pracující 11.50 dkg, velmi ležce 18.50 dkg.

Mléko plnotučné: děti do 6 let - 7 litrů.

Poživatiny: všichni 30 dkg

Kávoviny: všichni 12.50 dkg

Brambory: všichni 8 kg

Cukr: všichni 1.20 kg.

Jak viděli, nebylo mezi českými, a německými obyvateli téměř žádných rozdílů.

Sudetští Němci, kteří před válkou, méně však již během války tolik soužili, do Říše, jsou samými nuceně odsunovány. V našich obou dvořech je jich na práci 50. Tu některých rolníků jsou. Někteří muži jsou platnými silami v hospodářství ale některé ženy, vyhlížející spíše jak namalované laičky jsou zde více na oblič než pro užitek. Neroumují žádné práci, a ani se o to nepokoušejí.

Některým se do Říše nechce, a snaží se podávat důkazy, že některý z jeho rodičů býval Čech. Jímí odsuní přijímají resignovaně a některé soužil nepřestali. Jisté jest, že úbytkem jich bude se nám nedostávat pracovních sil. Obzvláště pohraničí ústava téměř vyhlazeno. Vláda jest nucena vybrat

Odsun  
Němců.



## Přesídlení

obyvatelstvo z vnitrozemí, aby jeho část přesídlila  
 do pohraničí. Na základě této výzvy odešli od nás:  
 Borovan Jaroslav, Borovan Jan, Burianová Ma-  
 rie, Burian Vladimír, Černý Ladislav, s rodinou,  
 Doubrava Josef - obuvník, s rodinou, Dušek Josef SNO  
 s rodinou, Dušek František krejčovský pomocník,  
 Dorníkov Petr - kovář, Fiedler Václav, s rodinou,  
 Eisler Rudolf - obchodník, s rodinou, Formánek Vá-  
 clav - zámečnický a strojník, s rodinou, Fialová Marie,  
 Flaběln Václav S. B., s rodinou, Flájek Miloslav, Flá-  
 ková Marie, Fládr Josef - výpravčí ČSD, s rodinou, Ho-  
 ra Josef, s rodinou, Hora Václav, s manželkou, Horáčko-  
 vá Hedvika, Horek Stanislav, Hrubá Marie, Hudek  
 Antonín, s rodinou, Hůlka Václav, s rodinou, Hala Emil  
 (ten byl, celou okupaci, v Německu a myslí se odstěhoval  
 do Magdeburgu kdež se oženil), Janda Cenek - zele-  
 zničář, Jirásek František, s rodinou, Kabinová Anna,  
 Korda Antonín, s rodinou, Kosík Jaroslav, s rodinou,  
 Krausová Růžena, Kubát Josef - uředník, s rodinou,  
 Kubátová Marie (provádala se za Rusa, do Moskvy SSSR),  
 Kucko Šimon - kočí, s rodinou, Kalina Karel, Lim-  
 burský Antonín, s rodinou, Lixanec Jurko, Mráz  
 František, s rodinou, Mikeš František, s rodinou,  
 Mlčko Stanislav, s rodinou, Mikešová Vlasta, Noček  
 František se svým zetěm Stanislavem Václavíkem a jeho



rodinou, Novák František, ml. rodinou, Novák Václav  
 rodinou, Pelák Alois, manželkou, Provazníková  
 Anna, Říhová, roz. Zakostelská, věra, s dětmi, Sedláček  
 Josef, rodinou, Šurovec Jan, Šobotka Rudolf, Šimán-  
 ková Ludmila, Špíčka Vojtěch, rodinou, Šteffel  
 František, manželkou, Šolárová Milada, Váná  
 Antonín, rodinou, Váná Jaroslav, Váná Václav, s  
 manželkou, a Zimberová Marie. Celkem odešlo z  
 Běchovic 190 osob, z nichž bylo 82 Slováků. Velká  
 většina těchto obyvatel ujal se hospodářství. Smad  
 si lze lehko představit, že úbytek obyvatel 190  
 z celkového počtu 1.161 jest citelný a znatelně se  
 v obci projevuje.

Někteří namerdně pracující lidé, po dobu  
 války naukli si pracovat pomalu, protožé pracu-  
 vati pro nepřítel, a dnes se z toho nemohou nějak  
 vymaniti. Práci s nechutí a práci kde jen mohou  
 se vyhýbají. To nám po tak, značném úbytku pra-  
 covních sil nemůže na žádný pád přispěti, a jest  
 znát, že to všude vázne. Lidé se věnují plnou mě-  
 rou veselí a radovánkám, kterých je až příliš mno-  
 ho. Každý jako by si chtěl dlouhou přestávku vy-  
 nahradit.

Pracovní  
 morálka.

Nouze o palivo brá, dáte, a jest nanejvýš mu-  
 tno se uskrovnovat. Učidý' druh lidí v obci bídou

Nouze o  
 palivo.



Krádeže  
líhu.

o palivo nemá, neboť cestu do vagonů na dráze  
nemaxaměl. Pro tyto lidi žádné domluvy, výsady  
nebo sebekrásnější slova ideálů neplatí. Oni mají  
svoje vlastní ideály a těm zůstávají věrní.  
Tito stíhací zjistili, že v revolučních dnech jsou  
na nádraží 2 velké cisterny líhu 1 asi 1.200 hl.  
Ta tam byla liknavost a lidé byli, až příliš čilí.  
Odmáseli domů líh v korních na vodu, plnili na  
rychlo lahve a nádoby, současně tak v chamtivos-  
ti. I s vozem byli pro líh a pak byli denně opi-  
lí, aby si dodali kuráže pro nesváry. Líh byl zú-  
myslně nějakou přísadou znečištěn a tak se sta-  
lo, že pro nadměrném jeho požití dostavily se rú-  
zné nesváry, a onemocnění.

O té době bylo v obci a okolí sovětské vojsko. V  
háji byla celá divise vojska ubytována v dřevěných  
ale velmi okusných chatach. Od domku k domku  
byly vypuštěny chodníky, lemované květin. Ve  
dne měli vojáci zaměstnání ale večer se rozesli do  
okolních obcí hledající zábaou. Těmito vojáky naši  
nesvědomilí občané prodávali velmi draho líh, nebo  
jim jej vyměňovali za látky, boby, zbraně, a jídlo  
nebo kurivo. Nezáleželo jim pranic na tom, že  
způsobí tímto bodrým lidem vážná onemocnění.  
Docela tak připravili 3 ruské vojáky o živoby, kteří



za krutých bolestí podlehli obavě, mnoho zhoubného líhu.

Jest samozřejmé, že opilí vojáci nebyli v chování nijak vybiravi. Rozcházel se, do stavení, a byli a tam žádali vodku. Domnívali se, že vodka jest v každé Rusové rodině. Když jim nebylo vyhověno, stavali se v lauze po alkoholu, dexi a hrubi, žádali, dívky i vdané ženy a násilně si vynucovali vstup do domu. Bylo mnoho stížností, do chování vojska, ale málokomu napadlo, že pobrestání zastihují nestoudní zloději líhu, kteří v lauze po lakotě a mamoru se o tyto zjevy přičinili.

Předseda M N V několikrátě důrazně upozornil občanstvo, že bude-li kdo přistixen při prodeji líhu ro-jákinn, bude proti němu zavedeno trestní řízení. Na jeho zákrok u velitele vojska o háji, nastalo částečné zlepšení. Přistixení opilí vojáci byli velmi přísně trestáni. Velitel vydal do Bečovic písemný rozkaz, o němž stálo: „bude-li někdo z občanů přistixen při prodeji, výměně nebo podávání líhových nápojů Rudé armáde, bude zastřelen.“ Teprve nyní lidé dostali strach. Ti obrlejší pokračovali, však dále, jenomže lajně. Na tomto místě jest nutno poznamenat, že stížnosti vojáci byli nad míru dobří lidé a slušní. Rozdali poslední sousto do úst. O odběratele v Bečovicích nouzi žádnou neměli.



Alkoholismus

Již během války byl shon po alkoholu. Jestli snad lidé chtěli zapomenout na trauropy, nebo chtěli „něco užívat“ kdyby s nimi osud ale natoxil ne-  
 vinu, ale alkoholu se prostě holdovalo. Lidé si vyvá-  
 běli různé korálky pro domácku. Bylo z toho dost  
 případů onemocnění chorobou ba i smrti mezi civil-  
 ními osobami. Za likéry bylo možno dostat snad  
 všechno. Po revoluci se však alkoholismus rozšířil  
 měrou katastrofální. Nastával úpadek mravů ve zna-  
 čné míře. Každou chvíli potkáš na ulici klauček  
 opilý a v hostincích se vyseďává téměř výhradně  
 jen u kalíšku pálenky. Nejbolestnější pohled jest  
 na odrostlejší mládež, která se rovněž odala koťálce.  
 Byl jsem svědkem v hostinci na Staré poště, když  
 přišli jako hosté 4 hoši ve stáří 15-17 let, sedli  
 za stůl a poručili si láhev „Persika“, tj. 1 litr 65%  
 lihoviny, která stála 750 Kčs. Hostinský Busěk  
 jim lehdy nevyhověl, a nabídl jim limonádu. To  
 je urazilo a odešli.

Vysvětlující  
komise.

Vysvětlující komise ujala se svého poslání. Zabýva-  
 la se mnoha případy udání na některé občany, kteří  
 se během války dopustili činu, jež se nesrovnávají  
 s vlastenectvím. Začlen byl úředník Václav Flíška  
 a šafář Jan Gabriel, na něž bylo oxuámeno, že vy-  
 hržovali na poli lidem nebudou-li dělat, že na ně



zavolají gestapo. Zajisté, a pod dozorem doma byl strážník Oldřich Píbyl. Zalcemí byli odezdání okr. saudu v Říčanech, byli však za nějaký den propuštěni. Výsledků a protokolů bylo dost, rozepří, a různě lako, ale nikdo z Bechovic potrestán nebyl. Všechny případy byly postoupeny ONV v Říčanech k rozhodnutí.

Návracíme se pomalu do mírových poměrů.

M. N. V. projevuje snahu pro rychlé odstranění škod způsobených válkou a okupací. Občanstvu jest dáno každého domu, dano nařízením ONV, aby každý kdo se zmocnil nějakého válečného materiálu, odezdal jej M. N. V. Jednalo se hlavně o zbraně, aul a jich součástky. Bylo přece známo, jak se někteří systové zásobili a obohatili.

Vrácení  
odcizených  
věcí

V dnech 9. června a 5. července jsou povoláni vojáci v záloze podle dekretu presidenta republiky k mimořádné vojenské službě.

Vojenská  
služba.

Dne 24. března jsou pořádány v sokolovně oslavy 61. narozenin p. presidenta dr. Ed. Beneše, které vyzněly velkolepě. Zestlo se 212 občanů. Byl proveden proslov, předneseny básně, recitace a zpěvy dětmi i dospělými.

Oslavy p.  
presidenta.

Prvním advokátem o osvobození vlasti podrobily se počínky 1921 a 1923 a vesměs osichmi schopnými zastánci vlasti uznání jsou tyto mladci:

Odvody  
branců.



Smrkovský Jiří, Prchal Rudolf, Bryksí Vlastimil,  
 Salac Niroslav, Svoboda Jaroslav, Vocelka Jaroslav,  
 Prášek Václav, Vlasák Jaroslav, Lauer Karel, Červe-  
 ný Ladislav, Jansa Josef, Jirík Ladislav, Borovan  
 Jaroslav, Hrubý Niroslav, Vojví Jaroslav, Košťál Ji-  
 ří, Fiala Josef, Lněnička Josef, Kafka Josef, Svo-  
 boda Bohumil, Zach Niroslav, Hala Niroslav, Vrá-  
 nek Jaroslav, Vílek František, Kubal Jaroslav, Há-  
 jek Jaroslav, Červený Karel, Lindelár Niroslav, Vá-  
 ňa Jaroslav, Svoboda Niroslav, Burian Ladislav,  
 Vaníček Vojtěch, Herek Josef, Fehle Václav, Lněni-  
 čka Václav, Nedrosl Josef, Röhling Richard.

Národní  
 majetek  
 správa

Na Vanhově bydlel ve svém domku c. 186 němec-  
 ký příslušník Kaiser. Ve válce naukoval a více se  
 nevrátil. Nad domkem byl dne 15. června 1945 usta-  
 noven národním správcem Karel Šolár. Nad ma-  
 jetkem obchodníka Jedliuského převzal národní  
 správu jeho svágr František Černý z H. Pocernic,  
 který převzal zároveň i přehý sklady na nádraží.

Volba do  
 O.N.V.

Do O.N.V. za obce Dečovice a Štěpánoboholy zvolen  
 jest Borovan V. st.; ohledem k tomu, že jest ve  
 vyšetřování ohledně činnosti za války, nebylo mo-  
 žno zatím tuto funkci mu svěřiti. To prohlásil  
 na schůzi M. N. V. předseda vyšetřující komise prof.  
 Jaroslav Kubal. Borovan proti tomu podal protest.



Ktíž dosud sestával M. N. V. pouze z příslušníků dvou  
 politických stran, komunistické a nar. socialistů. Ve  
 schůzi M. N. V. konané dne 15. června domáhá se šba.  
 na soc. dem. také o nastoupení v M. N. V. Jest jim  
 vyhověno, avšak jest třeba zvolit 4 členy výboru pro  
 nastoupení nových členů. Tyto funkce se dobrovolně  
 vzdávají za K. S. C. Kubal Jaroslav a Dusěk Josef,  
 za nar. soc. - Vozemilek Čeněk a Gunda Josef. Na  
 jejich místa nastoupili: říd. uč. Vítek František, Ko-  
 sák Jaroslav, Plásek Karel a Santolík Josef.

Rozšíření  
 M. N. V.

Ve schůzi M. N. V. dne 28. června bylo usneseno,  
 žádati o přivolení Bečovic ku Praze; žádost toho-  
 to druhu byla v minulých letech několikrát podá-  
 na, a vždy bezvýsledně, acť je vyšším úřadním do-  
 brě známo špatné spojení do Říčan.

Žádost o  
 změnu  
 okresu.

Jako předsedci lidového soudu byli národním  
 výborem za obec Bečovice doporučení: Červený  
 Karel, Šulcová Anička, Karafiát Jan a Karafiát  
 Jozef.

Lidový soud.

Naš předseda M. N. V. Král vynatožil veliké  
 úsilí aby zajistil dost pracovních sil na zvlád-  
 nutí žn. Vždyť se jedná o prvé žně v osvoboze-  
 né, ale vypracované oblasti a o zajištění výživy ná-  
 roda. Tohoto úsilí bylo skutečně třeba, neboť chy-  
 běli pracovníci zemědělství, kteří se nám adstěhovali.

Prvé žně.



Chyběli ale i ti, kteří odešli na vojnu. Předseda zajistil v hostivařské uhelné 190 q uhlí pro výmlat sklizeného obilí.

Podpora.

M. N. V. se usnesl ve své schůzi dne 28. června poskytnouti rodinám na vojnu povoláním záloh 500 Kčs a na každé dítě kromě toho 200 Kčs měsíčně od dne narukování. Výlohy budehradit Okresní národní výbor.

Revise.

Dne 18. června byla provedena revise obecního hospodářství za rok 1945.

Celkový příjem ke dni revise: 169. 292. 30 Kčs

Výdání: 55. 340. 20 "

Zůstatek: 113. 952. 10 Kčs

Tato hotovost prokázána pokladníkem Lakto:

2 vklad. knížky na obnos 92. 367 Kčs

na hotovosti 21. 585. 10 Kčs

Kromě těchto řádných příjmů jsou tu v roce 1945 ještě příjmy mimořádné z darů a něco už. Šeňo na platech zaměstnaných žen ve dvorech, celkem se jedná o obnos 87. 299. 50 Kčs.

Kontingent.

Předseda Král oznámil ve schůzi nár. výboru dne 14. 8. 1945, že sklizeň obilí, díky osm klerů poskytlí pomoci, jest již ve stodolách. Oznámuje též, že kontingent jest stanoven a po jeho splnění může každý zemědělec se zbytkem natoxiti jak chce.



Předseda připomíná všem, aby se již neopakovalo před-  
dražování živelných potřeb a klade na srdce polníkem,  
aby hleděli každý kus půdy zasadit obilím, a také aby  
pomohli zabezpečiti výživu národa pro příští rok.

Další důležitý bod jednání v této schůzi; byl Byby.  
přednesen požadavek poslatem 100 nových bytů, ne-  
boť bytová otázka v obci jest velmi ošehavá.

Školní referent poukazuje na škody, které jsou Škola.  
způsobeny ve školních místnostech za dobu, kdy  
byla škola používána Madary za nemocnicí za-  
da o důkladnou desinfekci všech místností. Za-  
roveň děkuje M. N. V. za 5 stolu, 5 lavic, 5 židlí, 3 skří-  
ně, 20 ručníků, 50 utěrek, radio přijímač, 2 psací  
stroje, 2 šicí stroje, kuchyňské zařízení a medika-  
měny spotřebnými nástroji pro školní lékařnu,  
které tyto věci byly Madarim zabaveny a část jich  
darována naší škole.

Ministerstvo vnitra vydalo výzvu, aby byly hlá- Soupis škod.  
šeny všechny škody, které byly způsobeny válkou.  
Naš nár. výbor hlásí, že používáním školy vznikla  
obci škoda 20.000 Kčs, poroucháním kanalizace  
15.000 Kčs, na obecních budovách 100.000 Kčs a na  
nádržce 25.000 Kčs.

Na den 7. září bylo svoláno občanstvo do so. Manifestace  
kolovny za účelem manifestace pro spravedlivé



Nákladní  
auto.

uspořádání hranic ČSR. Přitom bylo 216 osob.

M. N. V. zajistil po Němcích obci Nákladní, auto a sice hned v revolučních dnech. Nymí se toto auto pronajímá Jarosl. Průšovi, který bude za každý ujetý kilometr platiti obci 50 haléřů. O pravy a flojistěm bude platiti ze svého.

Osvětová  
rada.

Nár. výbor vyzval všechny spolky v Bečovicích aby jmenovaly po jednom členu do Osvětové rady. Po dostých hlášeních byla Osvětová rada sestavena takto: Plešný Václav za sbor dobrovolných hasičů, Švalosová Marie za Besedu, Šimonka Jindřich a Vraspír Josef za řed. jednotu Sokol, Vítek František a Hadna Jarmila za SČM, Piha František za o. krašovací spolek, Černý František za ZSCŽ, Pich Jan za S.K. Bečovice, Tejl Karel za „Baráček“, učitelé: řed. uč. Vítek, řed. měšť. Paulus, Břiml, Hynausová, a Plísková.

Oslava  
19. 7.

Hned 14. září ujímá se Osvětová rada své funkce a pořádá píelní vzpomínku na prvního presidenta republiky J. G. Masaryka o místě sokolovně. Stydím se, že to této knize musím napsat, že účast obyvatelstva byla velmi slabá. Začaly politické třenice a hádky, podněcované vyřazenými a uraženými některými místními občany. Tento nesoulad se projevil i u příležitosti vzpomínky uvedl veli-



keho našeho presidenta. Nepřišli hlavně ti, kdož říkávali, náš katicěk."

Dne 1. října nastupují první branci do vojenských služeb republiky. Jejich jména jsou uvedena o předu. K tomu jev podobýkám, že ročník 1921 odbude si vojenskou povinnost za 6 měsíců, kdežto vojní ročník 1923 budou sloužiti 2 roky. Nástup  
branců.

Dne 28. října pořádá M. R. O. za účasti všech spolků a korporací sokolovně oslavu našeho prvního osvobození. Jelikož rozkladem v obci brd, byla účast i při těchto oslavách nepatrná. Oslava  
28. října.

Dnem 28. října vcházi v platnost nová měnová úprava. Vklady peněz jsou obstarány a každý občan jest povinen podrobit svůj kapitál soupisu. Měnová  
úprava.

Dne 1. listopadu jsou dány do oběhu nové peníze. Každé osobě ponechává se pouze obnos 500 Kčs. Ostatní kapitál jest zápsán na vázaný vklad a nemůže s ním nikdo volně disponovat. Vkladní a spořitelní knížky jsou příslušnými peněžními ústavy sebrány a u berních úradů provádějí se ve dnech 15. až 30. listopadu soupisy vkladů. Na mnoha místech, hlavně u válečných zbohatlíků, šmelinářů a chamtivců se mnoho v těchto dnech nestu. Nastal všeobecný zmatek, neboť lidé i s menšími nebo docela malými úsporami jsou v Nová měna.



obavách o své kapitály.

O soupisu samém nechalo by se napsat mnoho zajímavosti, ale já se omezím pouze na některé.

Vláda, aby podchytila pokud možno nejvíce neproctivě nabytých peněz, nevydala přirozeně žádné přehledné informace, a proto mým velikým rozruchu.

Lidé kteří nemohli prokázat, že svůj velký kapitál nabyli poctivým způsobem, sháněli chudé přibuzné nebo známe a za úplaty nechávali části svých kapitálů upisovat na jejich jména. Někteří měli doma velké obuvy, a předávali jich, části povněř, na vselijak sehnané přibuzenstvo.

Pokud tyto „přibuzní“ a znami byli poctiví lidé, bylo dobré. Hlíře však bylo, když mnohé z těchto osob si uložily peníze na své jméno, knížky si ponechaly a věřitelům to sprostě zapřely! Bylo z toho mnoho morozlosti, ale soudy žádné! Ti, kdo před válkou neměli nic nebo jen málo a přes válku neproctivě zbohatli, třebaže byli mými od chytráku osízení, raději mlčeli, nechťeli-li přijít se zákonem, do rozporu. Mnoho zbohatlíků si nechává pojistit své drahocené životy na vysoké, závažné milionové výše a pojistky plati holově na všechna období. Jim a snad všichni kupují co se koupit dá pokud osěm někdo něco prodává.



Zajímavé bylo přihlížet saupisu. U nás sice mnoho milionářů není, ale přece.

Saupis.

Mnozí, kdož před saupisem při rozhovorech často zanářkali na bídu a chudobu, přinášeli své příznávací listiny ukryté pod kabátem, nebo ve spodní sukni, jeden druhému o místnosti kde byl saupis prováděn, dávali přednost, což by jindy, třeba při výdeji poukazů na textil, neb obuv, nikdy neucinili. Mají pro to dva důvody. Jeden, aby viděli co saused příznává, a druhý důvod spočívá o tom, aby saused neb sausedka neviděli, co příznává on. Neú nad důmysl! V některých rodinách, před válkou došla chudičkách vykazuje se nyní kapitál skutečně nadměrný. Neumím čím to je, snad umějí čarovat.

Nejlépe měnoosou úpravou pochoditi obchodníci, kteří poschovávali zboží, a nyní je za nové peníze prodávají. Neú jim tímto rozzením nijak krivěno a potvrzují to skutečnosti. Každému občanu kdyby bylo ponecháno pouze 500 Kčs, nemohli by si v krátkém čase po saupisu kupovati auta, domy, pole a jiné, aby tam uložili peníze, kterým nevěřili.

Dne 7. listopadu pořádá osvětová rada o sokolovně Oslava oslavy ruské revoluce. Těchto oslav se účastnilo 140 osob. ruské revoluce.

Od 10. prosince pro provedení stabilisací měny Kouze o peníze.



projevuje se znatelně nouze o peníze. Hostince, ač dosud tolik vyhledávané zejména prázdnotou a hostinště, kteří si navykli rydčelavá spousty peněz, to nelibě nesou.

Úprava  
platů.

Měnová úprava přinesla však i rušné nesnáze. Vláda, aby tímto nesnázám odpomohla zvyšuje za měsítnancům mzdy, a platy o 30%. Co však jest to platno když živobytí potřebý stouply až o 100%. Hovězí maso stojí 60 Kčs a vepřové 80 Kčs 1 kg. Chléb o váze 1 kg stojí 5 Kčs. Pokleslo pouze cigaretnám, na černém trhu, a jest, dost cigaret po 3-5 Kčs.

Sport.

Letos byl pořádán běžecký závod až 18. září, a ustanovením tohoto, dala vláda i pro příští léta. Běhu se účastnilo 111 závodníků. Zvítězil Diringer Emil a.c. Sparta v čase 34 min. 10 vteřin. Druhým byl Strupp z A.F.K. stráž bezpečnosti a třetím Vaněk z Mor. Slavie.

Úbytek  
živnosti.

Kdo se všimá poměru, o okolních obcích, zvláště Újezda, Lesy, Úval, Hor. Počernic, Počernovic, a jiných vidí, že tyto obce se rapidně rozrůstají a rozvíjejí. My to o naší obci říci bohužel nemůžeme. Naopak vidíme, že Běchovice upadají a poměr k jiným obcím jest docela obrácený pokud velikosti a života o nich se týče k dobám dřívějším. Vidíme to i s nechravého úbytku živnosti. Tak v době lesně



před válkou, až těsně po válce zanikly zde následující živnosti: kolářské - Josefa Floráčka č. 128 a Josefa Svába č. 1, kovářská - Ladislava Šomka v č. 1, hammářská - Františka Lněvický v č. 100, kovárna na skanma, Fenom v č. 36, bruhářské - Františka Kosa v č. 22 a Františka Šialy v č. 10, lesařská - Josefa Živky v č. 143, elektrotechnická - Josefa Galy v č. 3, zámečnické - Josefa Sedláčka v č. 162 a Karla Dláška v č. 89, koloniální obchod Rud. Fišera, na Vaňhově, jehnická - Václava Šmada v č. 14. Bylo zde šest prodejn obuvi - J. Baťa, a také strojkolárna, ač vidíme že ve všech okolních obcích velmi dobře prosperuje. Nyní nemáme v obci žádného kováře, koláře, bruháře, elektrikaře, ani zámečníka, neb lesáře, a pokrývače, ani prodejnu obuvi, a jsme nuceni i odkázáni na okolní obce. Jestli tento stav jest chloubou obce, neovím.

Až do léta r. 1945 platili jsme obecní přirážky a *Přirážky.* k dani pozemkové. Na místě těchto bývalých přirážek jsou obci poskytovány jednotně státní příděly. Vedle nich dostává obec ještě příděl části daně círné. Výnos z těchto přídělů činí ročně kolem 90.000 Kčs.

Úroda letošního roku jest dobrá. Sklizen by. *Úroda, z ně.* la provedena sice včas, ale se značnými obléžkami.



Chybí pracovní, zemědělské síly. Většina země-  
dělských dětíku rekrukuje se ze Slováků a po-  
máhají domácí země. Vydatnou pomocí přispěli  
léž Němci vyřádaní ze sberných laborů. Předse-  
da M. N. V. Král jest při verbování lidí do práce pra-  
vy, nexmar a ukázalo se, že jest to zapotřebí. V  
jiných obcích, kde lid nebyl do práce slakovau ve-  
hemenci burcován, úrodu ani nesklidili. Obzvlášť  
o pohraničí, dopady zně bídne. Zavinil to většinu  
nedostatek pracovních sil a v ostatních případech  
nesvědomitost, a nepoctivost národních správců, z  
nichž někteří nešli, do pohraničí za poctivou pra-  
ci, mybrž hleděli vyrabovat, co se dalo, skliditi po-  
hodně jen pro svoji potřebu, a něco na šmetinu.  
Ostatní nechali zapadnout sněhem. Je setím to  
dopadlo ještě hůře. Ti kdož počítali setím, že po  
vyrabování odejdu, oseli pouze malou část polí.  
Co zůstalo, i ve vnitrozemí dost neosených polí. U  
nás byl zásluhou předsedy Krále oskou plán spl-  
něn na 90%.

### Dobytěk.

Iluzno na omblou některým zemědělcům pří-  
psal k dobru, že vinnu na neobdělání půdy má ta-  
ké nedostatek, dobytka. Němci během války jen  
vymáhali dodávky masa, a, dobytek nemohl do-  
jisti. Dle poslední statistiky z 1. července 1945



máme v Běchovicích 60 koní, 157 kusů hovězího do-  
bytka, 293 vepřového, 100 ovcí, 303 koz, 1017 slepic, 714  
husí, 80 kachen a 21 krůt. Průměrná váha koně  
ještě 6 q, a hovězího dospělého, dobytka 5-6 q.

Dle udaných čísel je viděti, že máme velmi  
malý počet dobytka. Před válkou ve dvoře č. 8.  
stálo ve stájích 120 krav. Ve dvoře č. 2 jich bylo 80.  
Dnes jich není nikde ani polovic. U Slachů bývalo  
8 dojnic a dnes je tam pouze jedna. A tak to je  
i u jiných zemědělců. Nedostatkem dojnic je  
přirozeně též nedostatek mléka. Dříve se odváželo  
jeu z obou velkostatků do Prahy denně 2.500 litrů  
mléka. Nyní se ho odváží pouze 250 litrů. Od Sla-  
chů šlo denně 60-90 litrů, nyní sotva 5 litrů a d. Dů-  
sledky toho se jeví v slatém, nebo také žádném pře-  
dělu mléka, sýru, a másla a v nepatrném odchovu  
selat.

Ceny obilí jsou pro rok 1945 stanoveny takto:  
pšenice 238-246 Kčs, žito 242-280 Kčs, ječmen 190-  
220 Kčs, oves 190-220 Kčs, řepka 600 Kčs, krm. krm.  
máček 1000 Kčs za 1 q. Ceny jsou stanoveny podle  
jakkosti obilí.

Kontingent masa je předepsán dle výměry  
orné půdy. Z 1 ha může odevdat 80 kg hovězí-  
ho a 25 kg vepřového masa. Odevána byla celkem

Ceny obilí.

Dodávky  
masa.



Majetkový  
stav obyva-  
telstva

váha 31.072 kg hovězího, a 6.508 kg vepřového masa.  
Před první světovou válkou zde lidé spíše chu-  
dli než bohatli, zvláště poluici. Vě válce si značně  
pomohli, ale v mexidobí, dobu světových válek 1918  
až 1939 neměli opět žádný blahobyt. Až zase dru-  
há válka přispěla k zvelebení jejich majetku.

Přes všechna oymáhání, dávek všeho druhu, pře-  
ce jen odprodali na černo, nikdy však leoně a tak  
za získané peníze utužovali svoje majetky. Opra-  
vili domy, stavěli hospodářské budovy, nakoupili  
potřebných strojů, náradí a všech hospodářských  
potřeb.

Hospodář-  
ské stroje.

Dnes máme v obci: 1 parní garnituru fluhů,  
2 traktory, 14 sečích strojů, 10 obilních sekaček,  
7 vyorávků na řepu a brambory, 3 samovazací,  
1 klíer, 2 vykulovací, 1 výfuk na krno, 1 výfuk na  
slámu, 2 parní mlátičky, 6 mlátiček na elektriku,  
3 obracáky na seno, 1 kladivkový srotovník, 2 výfu-  
kové řezáčky na slámu, a ostatní všední stroje i  
hospodářské náradí.

Požár.

Po sklizni, v polovině srpna vznikl, neznámým  
způsobem, ve stodole B. Kejklička č. 8. požár. Tho-  
řela celá stodola, obilí a krmivo které tam bylo  
právě uloženo. I několik strojů shořelo. Požár do-  
sáhl velikých rozměrů a způsobil milionové škody.



Na pomoc přispěchali hasiči ze všech okolních obcí. Nejdříve zde zasáhli hasiči z Prahy. Tež vojsko přijelo, ale přes veškeré úsilí nepodařilo se požár uhasit. Zásoby hořejí již několik dní, a dusivý dým obtěžuje celou obec, tak že není možno ani okna otevřít.

V roce 1945 narodilo se v Běchovicích 21 dětí. Z těchto jest 18 řím. kat., 2 evang., a 1 bez význa-  
ní. Zemřelo 11 osob, z nichž 9 řím. kat., 1 evang.  
a 1 bez význa-  
ní.

Pohyb  
obyvatelstva

Roku 1945 máme v obci 217 domů. Jsou všechny zděné, až na domek Josefa Holuba označený číslem 23, který jest dřevěný. Chátrný jeho střech chrání před nepohodou, dosková krytina. Snad tu stojí proto, aby nám připomínal jaké to bývalo "zlaté časy" o nichž se tak často některí nespokojenci u popsáních láček, o hostincích zmiňují. Povšimni si každý kdo jdeš kolem tohoto domku, a musíš chléj, nechléj, doznat, že sociální postavení nás všech se stále lepší.

Počet domů

Obecní hospodářství vykazuje tyto údaje:

Příjem: 304.918.80 Kčs  
Výdání: 194.717.80 - -  
Zbytek: 107.606.90 Kčs.

Obecní  
hospodářství



1946.

Zvířectvo.

Ku dni 1. ledna 1946 byl proveden soupis hospodářského a drobného zvířectva a výsledek jeho nám říká, že máme k tomu dni: 60 koní, 262 kusů hovětého dobytka, 249 prasat, 5 ovcí, 261 koz, 635 slepic, 99 husí, 22 kachen a 15 krůt.

Pomoc  
Slezsku.

V lednu byl mládeží proveden sběr obušných oděvů, prádla a bot jakož i peněz ve prospěch obyvatel Slezska a Slovenska, kde válka nadělala značných škod. Z Běchovic šla postiženým krajům dosti značná pomoc.

Most.

Národní výbor pořádal 22. února schůzi plenu. Mimo jiných záležitostí jednalo se o přivezení kamene na rekonstrukci mostu. Kámen jest z Vyšlovky.

Prodej  
budov.

Předseda Král dovozuje, že vydané na hostinec u Koruny a na domek č. 95 obec doplácí a žádá aby oba domy byly prodány. Někteří členové výboru se proti tomu rozhodně postavili a tak věc dojednána nebyla.

Stodola.

Obec pražská žádá aby M. N. V. povolil staobu vyhořelé stodoly ve dvoře č. 8. Národní výbor se proti tomu z bezpečnostních důvodů rozhodně postavil na odpor.

Elektrické  
osvětlení.

Předseda Král předkládá účty znějící na obnos 65.000 Kčs spojené s opravou elektrického osvětlení.



Po celou dobu války nebyla elektrická síť opravována, naopak na mnoha místech ještě neúplně provedena.

Dnem 22. února navržen jest soudním stavebním znalcem zednický mistr Václav Horný z Bechovic č. 199 za Ed. Mravce z Újezda 7 Lesy, který se odstěhoval do pohraničí.

Soudní  
Znalec.

Dne 7. března pořádá místní rada osvětová za spolupráce těl jed. Sokol, a škol upomínkový večer narozenin presid. J. G. Masaryka. Prošlo přednesl Fr. Dvorský, recitace členi Sokola, básně a zpěvy školní mládež a řízení učitele Jos. Blümla. Tentokrát se dostavilo účastníků 180.

Oslavy  
J. G. M.

Za účelem pružnějšího chodu úřadování nechal předseda Král zavést do úřadovny národního výboru telefonní linku. Jest to smysl pro pokrok a výhody tohoto rozhodnutí se určité dostaví. Provedení vyžádalo si nákladu 5.000 Kčs.

Telefon  
na N. V.

Národní výbor se usnesl na výpůjčce 75.000 Kčs u zem. banky v Praze na rekonstrukci mostu za Glachovými. Městská spořitelna pražská byla požádána o proolevení otevřeného účtu na výplaty. Ministerstvo dopravy požádáno, aby státní subvence proukázalo přímo jmenované spořitelně.

Most a  
půjčka.

V březnu převzali do správy obecní knihovnu mladí hoši Karel Červený a Václav Beránek. Jest

Knihovnici



to příkladný čin mladých a jest si jen přát, aby  
jej následovali i jiní mladí lidé. Působit jest  
dost.

Hasičská  
zbrojnice.

Na neustálé střížnosti hasičského sboru, na nevyho-  
ující hasičskou zbrojnici, odhlasoval národní výbor  
dne 17. 5. 1946, aby budova pro hasičské účely byla  
postavena na Poštovské zahradě. Pro ději bylo  
ještě jednáno o této věci, ale bezvýsledně.

Památník  
běžců.

Dne 15. února dostavil se do Děchovic sportovního  
klubu Karlov 1885 zástupce, a předseda vch. úč. před.  
Richter, aby pojednal s národním výborem o místě,  
kde by mohl být postaven památník běžeckému slavné-  
ho závodu Děchovice - Ohrada. Pochůzkou obcí shle-  
dáno za nejvhodnější místo, kde stojí hasičská  
zbrojnice, a zvonice, neboť, dle sdělení Richtera,  
jedná se o monumentální stavbu. K tomu dali  
svůj souhlas též zástupci okresťovacího spolku J. a  
postav Černošský a Fr. Říha. Návrh byl projednáván  
ve schůzi N. V. dne 22. února 1946. Proti tomu se  
postavil za stranu nar. soc. bývalý starosta Boro-  
sav, a navrhl místo proti vrátnici velkostatků  
č. 8. Za S. Č. N. navrhl Josef Kačka místo pod zvo-  
ničkou. Návrh byl všemi hlasy přijat.

Most.

Na místě spadlého mostu jest postaven zatím  
most dřevěný. Stavba tohoto mostu vyžádala si



nákladu 27.115.85 Kčs. Jelikož již dříve po tomto množství byla s naloženými náklady, dosti nebezpečná, bylo nutno jednat o postavení mostu nového. Při tomto jednání v červnu 1946 prohlásuje předseda Král, že stavba mostu měla být provedena již r. 1941 a stála by pouhých 89.000 Kč, kdežto dnes stavba vyžaduje nákladu 400.000 Kčs. Proti tomu se ohradil je bývalý starosta Baroran pro dotčení Královým sdělením, brá na protokolování tohoto obvinění, a žádá aby případ byl v příští schůzi realizován. Nešlo k tomu, neboť Baroran se, do příští schůze nedostavil, ani se nedostavil, do schůze následující a prvním náostěnou schůze M. N. V. učinil až 15. 1. 1947. Most byl postaven, ale práci odbornou provedli na něm, dělující povolaní až z živých Čech pro nedostatek pracovních sil u nás.

V schůzi národního výboru konané dne 24. 7. 1946 v hostinci v Koruny bylo na návrh předsedy Krále usneseno, požádati primátora hlavního města Prahy dr. Vacka, aby přijal čestné občanství obce Bečovic. Jako deputace vysláni jsou k dr. Vackovi předseda Král, a Karel Plásek. Dr. Vacek přislíbil, že čestné občanství přijme.

Kolem památníku křesťů má být vyholoven sad, Nový sad, který provede obec Bečovice na své útraty. Památník

čestné  
občanství.



postavení svým nákladem S. K. Karbín 1885. O důsledku tohoto ujednání najala naše obec od pražské obce celé prostranství od transformátoru podél dor. ra č. 2 a státní silnice směrem ku zvonici na dobu 99 let, za užívacího počtu nájem 50 Kčs.

### Parcelace.

Po dlouhá léta, a přes mnohé a mnohé zádoti nebylo možno přiměti magistrát hl. města, aby povolil na svých pozemcích naší obci parcelaci. Teprve dne 27. září 1946 mohl předseda Král občanstvou sdělit, že město Praha konečně povolilo stavebnímu družstvu parcelaci na 35 domků a měšťanskou školu. Na základě toho byla svolána stavební a plánovací komise, aby projednala vše potřebné ku vybudování nové čtvrti obce, která dle usnesení národního výboru bude pojmenována čtvrtí J. Vacka. Naorhl jsem, aby každý stavebník složil 10 Kčs z 1 čtver. sáhu jako zálohu na vybudování ulic, jednotlivých chodníků a elektrisace v této čtvrti, a aby se zavázal, že odpracuje zdarma 72 hodin na úpravě ulic, vše ve 3 letech. Tento návrh byl plenem N. N. V. jednohlasně schválen.

### Subvence.

Ministerstvo financí poskytlo naší obci subvenci na postavení mostu v obnose 300.000 Kčs a k ně česká 150.000 Kčs.

### Dubeč-jubileum.

Dne 27. září došlo národnímu výboru od obce Dubeč pozváním na slavnost výročí 444 letého povýšení na městy. Byla vyslána deputace.



Náš obec koupila plemenného kozla. Přivezl  
ho člen národního výboru Josef Bohala, na soxe ze Plemenný  
Licán. kozel.

Kozel byl koupen na základě návrhu vyšších  
úřadů a sice proto, aby se porvedla rentabilita chovu  
koz. Zvíře jest ušlechtilého chovu a proto také bylo  
<sup>za něj</sup> zapláceno 3.636 Kčs; na nynější poměry jest to su-  
ma velmi značná. Proto také se rozprácela obro-  
mná debata ve schůzi pléna národního výboru  
dne 27. září 1946. Někteří členové výboru zastáva-  
li názor, že se vyplatí koupit tak drahého kozla a  
jiní to opět popírali. Konečně však se dohodli.

Co mrzutosti, debat a hnevu bylo spojeno s  
touto koxlí událostí. Ustájen byl u Malouškové.  
Kozel má vykonat svoje poslání pouze dvakrát  
za 24 hodin, ale lidé chtějí, aby ta jejich koxa  
byla u tohoto poslání pram, a proto se jich sejde  
u p. Malouškové do 8 hodin ráno také až osm.

Převlastí toho kterého, dne bylo vždy draxe za-  
pláceno škaredými pohledy a i štaonatým sloven  
těch majitelůk koz, které byly nuceny počkat  
na dobu pozdější. Na pam' Malouškové náležaly,  
aby pokud jen možno i jejich koxa byla odbyta  
a nemusely marit drahocenný čas s další dochá-  
zkou. Ještě hůře však bylo, když následkem nad-



měrného používání kozla nedočkali se lidé kvůli zlatek. Odnesl to v prověradě kozel a samozřejmě i M. N. V., že koupil špatné zvíře.

Svátek  
práce.

Lotosní účast oslavy svátku práce se u nás vyní-  
covala měrou nebyvalou. Škoda jen, že lid si již  
neuvědomí, že svátek práce jest svátkem všech  
pracujících bez rozdílu stranické legitimace. My  
jsme zde měli 3 průvody. Komunistický, nar.  
socialistický a soc. demokratický. Každá organisa-  
ce má svoji hudbu a svého řečníka. Oslavy se ko-  
naly v Běchovicích, Třebči, a Újezdě "4 Lesy. Proč  
už se lid jednou neumoudří, když jde za jedním  
cílem, za zlepšením životní úrovně všech pracujících.

Spolek  
Čs. Červeného  
kříže.

Dnem 1. května 1946 založen jest v Běchovicích  
spolek Čs. Červeného kříže. Spolek má 28 členů, a  
spolkořadu místnost na "St. Poště". Předsedou jest  
zoolen vrch. čet. strážmistr o. v. Jindřich Kroužil.

Výročí  
revoluce.

Dne 9. května pořádá místní rada osvětová za  
spolupráce všech spolků a korporací oslavy 1. výro-  
čí našeho osvobození. Na návrh Fr. Rihy byla zakou-  
pena lípa, která jest slavnostně osazena do pláno-  
vaného sadu před hostincem "U koruny". Slavnost  
nebyla předem náležitě zorganizována, ale přec-  
jen byla hezká. Slavnostní řečník učitel Blümel  
promluvil velmi pěkně o české lípě. V širokém kru-



hu kolem lipny stálo mnoho krojovaných děvčát a hochů.

Lipě se dostalo máxou, Lipa svobody.

Poměrný klid jest porušen vyjádřením voleb do obcí. Nastavila se volební horečka. Posavadní držitelé moci hledí si udržet svá místa, a odstavecí držitelé moci chtějí se k moci znovu dostat.

Předvolební  
doba a volby.

Dne 26. května dochází u nás k svobodným volbám. Zastupeny jsou všechny čtyři strany - celá národní fronta. Odpoledne byl vyhlášený výsledek voleb následující:

KSC - 373 hlasy, nár. soc. - 181 hlas, soc. dem. 113 hlasů, a strana lidová 45 hlasů. Ze těchto výsledků jsou zvoleni do M. N. V. tito zastupci:

Za KSC - Král Josef, Bryksí František, Bohala Josef, Staněk František, Černý František, Jolar Karel, Němcová Božena, Marík František, Šobol Vilém, a Šmrkovský Jiří.

Za nár. soc.: Zapletal Josef, Fereš Alois, Borovan Václav, a Hala František.

Za soc. dem.: Plásek Karel, Kucera Josef, Hrubý Mi. poslal.

Za stranu lidovou: Kopecký Václav. Předsedou zvolen opět Král Josef.

Dne 24. 5. pořádána jest osvětlovou radou oslava narozeniny presidenta republiky dr. Ed. Beneše. Narozeniny presidentovy.



Oslavy nevyzněly zvláště pěkně pro neshody mezi vý-  
borem členů Sokola, a M.N.V. Sokolstvo chtělo pořádát  
oslavy samostatně, k čemuž nechtěl dát povolení  
předseda nár. výboru odostavaje se na to, že oslavy  
jsou rázu eclostátního, a nejen některého spolku.  
Naproti tomu tvrdil mluvčí Sokola Jindřich  
Šimonka, že oslavy budou bezdák provedeny členy  
Sokola, a tudíž mají nést i název lét. jed. Sokol.  
Přes jednání na nár. výboru o společných oslavách  
na den 24. května t. tento, datum stanovou proto, že  
Šimonka oznámil onemocnění několika členů So-  
kola, a školních dětí, a že se proto, dne 16. května  
nebudou moci jako účinkující, dostavit: / pořádala  
lét. jednota Sokol, dne 16. května samostatně oslavy  
a oslav pořádaných radou, osvětovou se účastnila  
pouze v malém počtu.

Odvody  
branci.

Dne 26. 5. odešli s hradbou k odvodu naši  
branci: Kopta František, Křístl Jiří, Urc. sklad-  
ník Brabrovi, Hora Josef, Chadima Antonín,  
Vlasák Josef, Formánek Karel a dělník od fy.  
Prásek.

Odvodeni jsou: Chadima Antonín, Vlasák  
Josef, Formánek Karel a dělník od fy. Prásek.



19. červnu. Ines byla provedena volba presidenta republiky. Celý náš národ zna nadlidskou prací a snovou úpravou našeho státu, nynějšího p. presidenta a proto podle toho volba dopadla. Všemi hlasy jest manifestacně zvolen prezidentem republiky dr. Ed. Beneš. U nás v obci byli jsme v tomto ohledu všichni spokojeni a jeduolni.

Volba presi-  
denta.

Urodu máme dobrou. Jako loňského roku tak i letos vynakládá předseda Král všechno své úsilí, aby získal dost pracovních sil na znořvé práce. Jeho námaha není marná, a tak máme sklize. no všechno obilí, brambory i řepu přesto, že se do stáji velkostalku a některých zemědělských stavem, nastěhovala slintavka a kulhavka. Na dělala v obci velkých škod, a svrzelu. Nastala nám nouze o mléko měrou několiknásobnou.

Slintavka  
a  
kulhavka.

Osvětová rada spolu se J. S. C. Z. pořádá dne 25. srpna 1946 provedení národní dožínkové slavnosti. Od časných ranních hodin vyhnává místní rozhlas reprodukovana hudba. Obci projíždí na ozdobných koních krojovaní občané: Mícha Josef, Gabriel Jan, Soustředník Jaroslav, pekař Broksě Alois, Kejklicěk Osvald, Zmrhal Josef, Lambousek Josef, Lemar Antonín, Kysela Stanislav a Škorpěa Miroslav. Později se projíždějí do okolních

Dožínky.



obci, aby pozvali sousedy na slavnost.

Na dozimky byl pozvan primátor hl. města dr. Vacek, jemuž měl býti při slavnosti schůzi M. V. v sokolovně předán dekret, jímž je obec Běchovice jmenuje čestným svým členem a občanem. Primátor přijel, prohlédl si slavnost, a i ve dvorě č. 8 si zatančil, ale schůze se účastnit nemohl pro naléhavé poslání svého úřadu. Schůze se účastnilo 188 osob. Mezi nimi byl též předseda O. N. V. Pra-  
bec, členové O. N. V. Učen, Chodora, a Flégl, zástupci okolních obcí, a celý místní národní výbor kromě V. Borovana, který byl snad ve službě. Za primátora byl přítomen jeho zástupce Pokorný.

Předseda Král žádá, aby Pokorný hlumčil dr. Vackovi upřímné pozdravy občanů a prosil, aby dr. Vacek byl pěstevníkem naší obce, aby město Praha, matka měst a obcí, byla také matkou Běchovic, a ne jako dosud, pouhou macechou. Zástupce primátorův Pokorný poděkoval slovy primátora za prokázanou čest, a přislíbil obci, všem, možnou pomoc.

Za starobu, družstvo, kterému byla právě provo-  
lena, na pozemcích hl. města Prahy mezi Vanho-  
vem a Běchovicemi, dlouho očekávaná, a Prahou  
neustále udržovaná parcelace pro stavby 35 domů,  
odevzdal občan Rud. Heřtus Pokornému pro pri-



mátoza pamětní list, v němž jmenují z vděku za pomoc při získání parcel, nacházející čtvrti Běchovic, čtvrti „primátora dr. Vacka“ a prosil o další přiznání. I zde zástupce primátorův přistěbil, avšak zdůraznil, že pojmenováním čtvrti jménem primátorovým se občané zavazují dbátí pořádku, úpravy, a vzhledu části obce.

Konečně promluvil předseda hrál o plánech obce o pánci, dosuletky a řekl:

Dvouletý  
plán.

Ještě nutno postavit most přes potok ku Kolo-  
dějím. Práce si vyžádá nákladu 606.000 Kčs. Obec přispěje částí 250.000 Kčs, země 150.000 a stát 206.000 Kčs. Úprava cesty na Hamol bude státi nej-  
méně 30.000 Kčs. Koupařské, které má býti zbudová-  
no r. 1947/1948 má státi asi 600.000 Kčs. Obec přispě-  
je obnosem 150.000 Kčs, země 150.000 Kčs, a stát 300.000 Kčs.  
V obecním rozpočtu na rok 1947 bude na ten účel  
pamatováno obnosem 35.000 Kčs. Oprava obecních  
budov - 50.000 Kčs, úprava cest a ulic r. 1947 - 50.000 Kčs.  
Hasičská zbrojnice bude státi nejmeně 75.000 Kčs. Na  
bude potřebu musí obec pro rok 1947 počítati obnosem  
25.000 Kčs. Ještě nutno poríditi regulační plány, které  
obec dosud nemá, a ty budou státi 110.000 Kčs. Při  
sdělování rozpočtu na rok 1947 musí býti pamatováno  
na to obnosem 25.000 Kčs. V roce 1948 bude obec hle-



děl postavit měšťanskou školu a podle získaných informací má státi přibližně asi 1,500.000 Kčs. Podle příjmů, může obec na školu věnovati 500.000 Kčs.

U roce 1948 jsou třeba opravit dalsí ulice a může se počítati s vydáním 50.000 Kčs. Mimo těchto plánů jest třeba pamatovati na postavení kulturního domu a žádat Prahu o uvolnění dalsích parcel na stavbu 60 rodinných domků.

Předseda Král přičetl potom rozpočet na r. 1947

Celková pohřba řádná: 482.895 Kčs

- " - " - mimořádná: 150.000 - -

Celkem: 632.895 Kčs

Úhrada: řádná: 415.239 Kčs

- " - mimořádná: 150.000 - -

Celkem: 565.239 Kčs

Schodek 67.656 Kčs bude uhrazen přírůžkami.

Veselice.

Předseda ONV jakož i delegáti hosti přáteli plného zdaru k tak bohatému programu. Po schůzi provedl Král hosty abci a poukázal na její nedostatky.

Odpoledne byl uspořádán obci průvod s hudbou. Před hudbou si vyhračoval o masce vrchního panského správčíka holic V. Šteffel. Oporádek dbali pošť podúředník K. Kraus, a dělník Josef Šoboda ve stejnotrojích drábů. Poslůček Cisar Jos. představoval ponocného. Za hudbou šly krojované družiny,



jízdá, jel ozdobený žebřinový vůz a na něm plno  
krojované školní mládeže a na konci občanstvo z  
Bechovic, a okolo počtu 600 osob. Po přívodu byla  
ve dvoře č. 2 provedena scéna, dozimek, kterou se-  
hráli členové Besedy společně se členy S.Č.M. Scéna  
byla velice pěkná a osm divákům se líbila. Na  
ukončení zatančila si mládež českou besedu. K  
večeru odebrali se tančejtí do sokolovny, kdež  
byla taneční zábava. Trebaxě vstupné činilo 15 Kčs  
byl sál přeplněn. Čistý zisk z dozimek 12. 237. 50  
Kčs byl odevzdán obci na opravu školy.

Po skončení podzimních zemědělských prací jsou  
od nás odsunuti Němci. Ubylo sice něco platných sil  
ale dobře že již jsou pryč. Začínali být drzí a o-  
vářliví. Scházeli se s Němci ze sousedních obcí a za-  
jistě nic pro republiku prospěšného neomyšleli.  
Také se stalo že šli společně perázení ve dvojstuprech  
a zpívali si německé písničky. Byli předsedou  
Krátem zastaveni a zakázáno jim ve zpěvu pokračo-  
vat. Nelíbilo se jim to, a ovářlivě žádali aby  
mohli zpívat dále. Téměř všichni uměli mluvit  
česky ale všude se ozývala jejich "samospasitelná".  
Jednou zase byla jejich žena na národním výboru a  
žádala nějaké body a sáby. Když byla admittována, vy-  
šla ven a před manželkou šachmáka A. Škorpilovou

Odsun  
Němců.



a ještě jinými zěnami hubovala na špatné poměry, vyčítala, že naše ženy dostanou psůkazy a ony nic. Škorpilová jí na to řekla: „vidíte kam vás zavedl Hitler, a ještě se ho zastáváte.“ Němka na to odpověděla: „vy se zastáváte za vašeho Beneše.“ Tak oporázliví byli Němci již dříve. Dovedeme si mym' představit jak by asi jejich zpupnost pokračovala dále.

*Kolaboranti* Pracovní místa <sup>po</sup> odsunutých Němcích obsadili kolaboranti, kteří se během války prohršili proti národu, cti. Jsou mezi nimi soudci, úředníci, polníci a také bývalý obecní strážník z Úval. Pokud pracovního výkonu se týče, jsou daleko lepší než Němci a v práci spolehlivější.

*Běžecké závody.*

Dne 28. září byli jsme svědky běžeckých závodů Běchovice - Ohrada. Běžců účastnilo se 77, tedy o mnoho méně než loňského roku. Diváků bylo jako vždy mnoho a opět tak bezohlední jako vždycky. Litné poradatelské čety nemohly diváky udržet na okrajích běžecké dráhy, ač se o to všestranně pokoušeli. Největší problém způsobují jezdcí na kolech a motocyklech, kteří zabírají celou běžeckou dráhu a překáží běžcům o běhu. Možná směle říci, že čím více o sobě lidé tvrdí a vychloubají se sportovní vyspělostí, tím jsou stále horší <sup>a</sup> nevychovanější.



Vítězem letosních závodů se stal Prémysl Polenský z A.F.K. strážě bezpečnosti Praha, v čase 33 minuty 32.4 vteřiny. Druhým jest Emil Diringer, a třetím Václav Šlach.

Dne 28. října byla u nás v obci provedena „národní směna“. Na úpravě cest, ulic a potoků pracovalo 101 občanů. Pro tyto potřebné práce bylo dobré pochopení, neboť na každém kroku bylo a jest vidět zárah lidských rukou. Jest si jen přát, aby takové pochopení bylo všude.

Národní  
směna.

Dne 13. prosince jest dáván do provozu most za Slachovými a možno říci, že stavba jeho jest provedena leutohrale svědomitě, a dobře. Předse-  
da M. N. V. Král poděkoval pennisitím, kteří na stavbě mostu pracovali, a doložil, že bez jejich pomoci by most postaven, dosud nebyl.

Most  
v provozu.

Ke schůzi nar. výboru dne 13. 12. 1946 jest odhlásováno, aby byla upravena cesta kolem Slachovy nádrže, protože jest v nynějším stavu naprosto nezjedná. Na úpravu cesty byl objednan kámen z Hlubocép a vlakem dopravěn na naše nádraží. Z nádraží až na místo určené jej odvezli zdarma naši rolníci a provozník Půsa. Cesta jest oproti dříve značně zvýšena a spotřebovalo se na ni mnoho kamene. Kejkliček odvezl 139 for, Šlach

Cesta  
k mostu.



Antonín 9, Zeman Antonín 15, Rantsusek Josef 14, Eliáš Josef 13, Micková Marie 10, a Černý František 12 for. Odozli, celkem 30 vagonů kamene. Povozník Půša, odozrl svým autem, sám 1 vagon kamene.

Bylo-li by třeba povozny platit, vydala by obec při dnešních poměrech obnos 11.600 Kčs. Tohoto obnos jest úprava cesty levnější. Práci na ni provádějí většinou zaměstnanci dooru v době zimní.

Hostinec  
"u koruny"

U této schůzi naléhá předseda Kál na členy výboru, aby souhlasili k prodeji hostince "u koruny" a konstantně, jak značně obnosy obec na udržování obou budov vyplácí. Rozpředla se prudká debata, neboť ti členové výboru, za jejichž ery byl hostinec koupen, chtějí jej za každou cenu pro obec udržeti. Pro veliké rozpory byla schůze přerušena, a nevyřešeno tak ještě mnoho důležitých záležitostí dalších.

Dodávky  
masa.

Roku 1946 bylo našimi zemědělci odozdáno 31.246 kg hovězího, a 6.705 kg vepřového masa.

Výkupní  
ceny obilí.

Oproti roku loňskému, výkupní ceny obilí velmi stouply. Tak jest zemědělcům vypláceno za: 1q pšenice 317-355 Kčs, žito 322-360 Kčs, ječmen 243-241 Kčs, oves 253-283 Kčs, jeřka 771 Kčs, hrůvice 771 Kčs, a mák 1.500 Kčs. Ceny jsou odstupňovány



jednak podle jakosti, a jednak podle výměry polí.  
jsou 3 skupiny. A. od 50-01 ha, B. od 20-50 ha a  
C. do 20 ha. Skupině poslední jsou vypláceny ceny  
nejvyšší, aby tak byl podporován malý a střední rolník.

Roku 1946 narodilo se v Běchovicích 14 dětí. Pohyb  
z toho jest 9 řím. kat., 2 českob., 1 českosl. a 2 bez  
vyznání. Zemřelo 6 osob, vesměs římsko katolíci. Pohyb  
obyvatelstva.

Hospodářství obce vyznačuje se těmito údaji: Obecní  
rozpočet.

Příjem: 1.017.310.85 Kčs  
Výdání: 937.198.90 - -  
Zbývá: 80.111.95 Kčs.

Různé hospodářství brvá, dále, ale od měsíce  
března máme značně zvýšené půlděty. Chléb, mou- Zlepšení  
výživy.  
ka a ještě některé jiné těstoviny lidé ani nepotře-  
bují a krmí jimi domácí zvířectvo. Maso, a uxenář-  
ské výrobky, obědy v hostincích, a jiná občerstvení  
možno z 50% koupiti bez kšátku. Jest to o něco  
dražší, ale hlavně že to jest. Zlepšení tohoto  
dopomohla mezinárodní společnost pro pomoc  
postíženým státem „UNRA“. Posílala nám  
konzervy a jiné zboží, a tak bylo ulehčeno naše-  
mu zásobování.

Každý z nás vídá zlepšení životní úrovně, ale  
přece jen přichází na mysl sláčka, což kdyby  
se vyskytly nějaké nepředvídané nesnaze, a neby.



lo-li by lépe, trochu s potravinami šetřit. Tobchodníci jsou toho mínění že bude již vše bez lístku a tak rozprodávají volně i cukrovinky.

Obuv  
volná

Následkem zlepšení životní úrovně ustálily se poměry v obci, život jest snesitelnější a lidé se začínají pomalu vřít do mírových poměrů. Bot se objevuje dost a jest možno některé druhy jako trepky, sandály, bačkory, a galosě koupit bez poukázání volně.

Pocasi.

Povětrnostní pohoda byla a uplynulém roce dobrá. Pohyby práce byly všechny, a večas provedeny a tak se připravujeme na zimu. Výhledky na radné zatopení, a milé posezení u vyhrátých kamen nejsou nijak slibné, neboť přídel uhlí na domácnost jest pouhých 9 q, a to přirozeně nestačí, kdož si nechodí po večerách, a nocích, vyfasovat uhlí do vagonů na nádraží. Ke osému ještě 8. prosince napadl sníh a mrazne. Mrazy se pohybují mezi 15-20 stupni a trvají nepřetržitě do konce roku.

Úmrtí  
knihovníka.

Ku konci záznamů za rok 1946 cílím se povina zaprdat ještě, že dne 21. dubna 1946 zemřel oficiál sláb. drak Fraulišek Adamovič. Tento muž byl od r. 1923 obecním knihovníkem a knihy opatroval až vášnivě. Byl celou řadu let obecním prokladníkem, předsedou spolku „Baráček“ a členem výboru tř. jed. Sokol.



